

Vlaams Nationaal

WJ

Weekblad

Nú zondag (trein-tram-bus-dag) geeft de WJ-redaktie afspraak in Bree, de stad van de voorzitter

(Lees blz. 7)

Lamzakken dwingen

„Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 4 februari 1983 waarbij José Happart tot burgemeester van de gemeente van Voeren wordt benoemd, alsmede zijn eedaflegging op 30 december 1983.” Dit is het woordelijk besluit van de IVe Kamer van de Raad van State in de zaak Happart. En daarmee zou het doek over deze onverteerbare en veel te lang aanslepende komedie eindelijk moeten vallen.

Dit arrest laat geen enkele twijfel bestaan. De burgemeester van de Vlaamse gemeente Voeren moet Nederlands kennen. Vermits Happart duidelijk zegt deze taal niet te kennen, kan hij onmogelijk burgemeester van Voeren zijn. Zijn benoeming is bijgevolg onwettelijk. Daarmee wordt de jarenoude stelling van de Volksunie onderschreven. (We vermelden er graag bij dat deze uitspraak meteen een persoonlijk succes betekent voor ere-senator mr. Rob Vandezande, die in deze zaak de belangen van het Voerense VU-gemeenteraadslid Mia Vandepierre verdedigde.)

Opmerkelijk is wel dat de Raad van State haar vroegere stelling afzakt nopens de kennis van het Nederlands. Natuurlijk blijft alleen het gebruik van het Nederlands toegestaan in Vlaamse gemeenten, maar voortaan zullen burgemeesters in Vlaamse gemeenten geacht worden Nederlands te kennen, tot bewijs van het tegendeel. Dit is een stap achteruit en kan een bedreiging zijn voor de Vlaamse gemeenten rond Brussel. In het geval-Happart bestond hierover echter geen betwisting, aangezien Happart zijn onkunde zelf toef in een onderhoud met de minister.

Grote vraag is natuurlijk: wat nu? Of beter uitgedrukt: welke manoeuvres zullen uitgevoerd worden om toch maar te ontsnappen aan dit vonnis? Tal van Franstalige politici benadrukten immers dat de Vlamingen zich geen illusies hoeven te maken. Ook premier Martens verklaarde bij herhaling dat hij „une solution” op zak heeft voor deze kwestie. Vermoedelijk zal deze „oplossing” erin bestaan dat men Happart zal gedogen als eerste schepen en dienstdoend burgemeester.

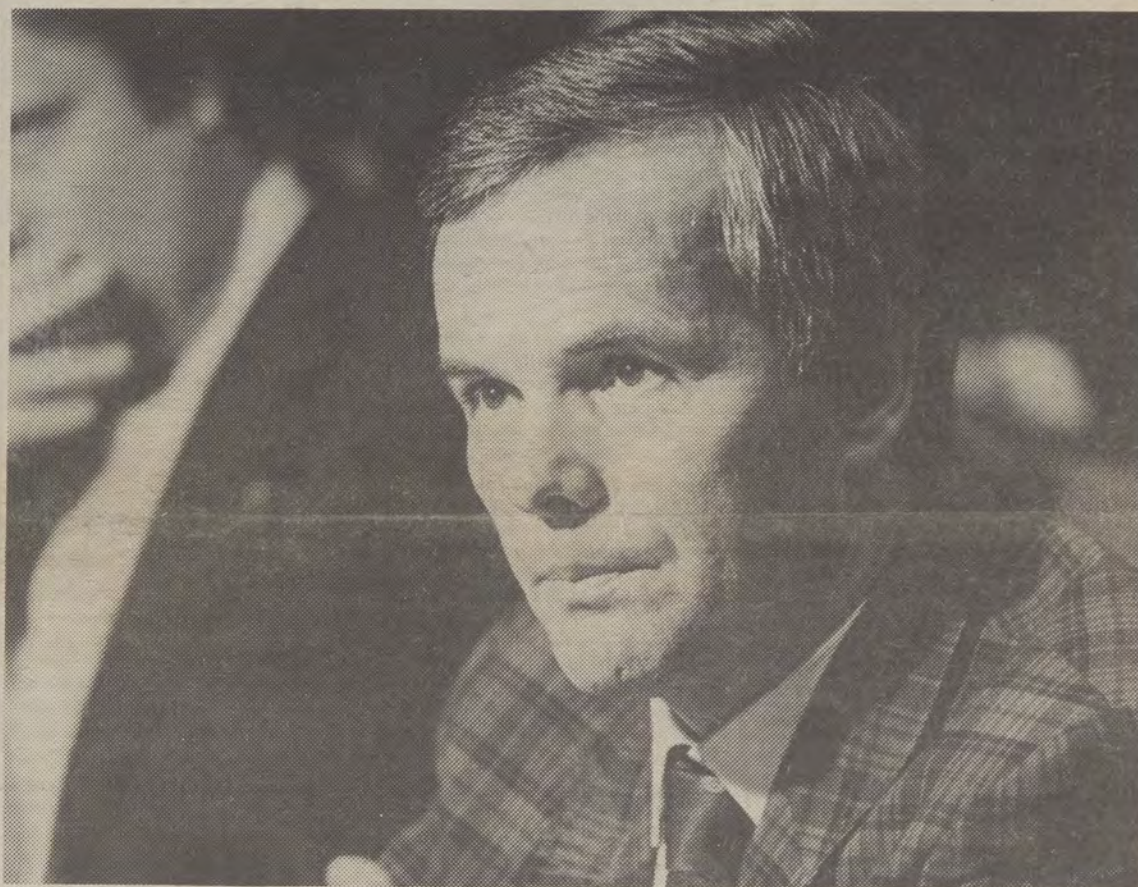
Dit zou werkelijk al te grof zijn. Het zou noch min noch meer betekenen dat dit onzalige land opgehouden heeft een democratische rechtsstaat te zijn. België treedt vanaf dat ogenblik definitief toe tot de steeds talrijker wordende klub van landen waar de uitvoerende macht alles doet wat zij nodig acht om haar eigen vel te redden, en daarbij alle rechtsprincipes overboord gooit.

De Raad van State was terecht bijzonder scherp voor minister van binnenlandse zaken Nothomb. Hij liet de koning het benoemingsbesluit ondertekenen en is dus de politieke verantwoordelijke voor dit schandaal. In om het even welk democratisch land zou een soortgelijke uitspraak van de opperste rechtbank het onmiddellijk ontslag inhouden van de beleidsverantwoordelijke. Het Heizel-drama heeft evenwel aangetoond dat Nothomb dit zelfrespekt niet bezit. De VU-frakties zullen de overige partijen evenwel de kans bieden om Nothomb daartoe te dwingen, door het goedkeuren van een motie van wantrouwen.

Bovendien spoort dit arrest het parlement aan om een herhaling te vermijden. Dit kan door het expliciet toevoegen van de taalkennis aan de verkiezingsvoorwaarden en door het goedkeuren van het voorstel van VU-kamerlid Hugo Coveliers, waarin bepaald wordt dat de voordracht van burgemeesters voortaan dient te gebeuren door de gewesten en gemeenschappen. De recente verloochening van dit voorstel door de CVP en de PVV is echter niet van aard om terzake veel verwachtingen te koesteren.

Teneinde zich van de werkelijke toestand en evolutie in Voeren te vergewissen, nodigde de nieuwe VU-voorzitter Jaak Gabriëls gisteren zijn Vlaamse kollega's-voorzitters uit om samen de eerstvolgende gemeenteraadszitting te gaan bijwonen. De vernieuwde en erg strijd bare VU-leiding staat inderdaad klaar om de lamzakken, zowel in de Wetstraat als op het terrein, tot rechtlijnigheid te dwingen.

(interimaris)

Jaak Gabriëls leidt verjongd bestuur

Zaterdag liep zaal A van het Brusselse Kongressenpaleis nokvol. Omzeggens alle stemgerechtigde partijraadsleden waren opgedaagd om de nieuwe VU-leiding te verkiezen.

De hele procedure verliep in een serene én entoeste sfeer.

DE eerste verkiezing betrof de aanduiding van een nieuwe algemene voorzitter. Zoals verwacht waren daarvoor drie stemronden noodzakelijk, vermits geen van beide kandidaten in de eerste twee beurten de vereiste tweederden behaalde (Gabriëls 66 en 73 stemmen, Vandemeulebroucke 56 en 49 stemmen). Jaak Gabriëls kreeg daarop in de derde ronde een ruime meerderheid achter zich (81 versus 46).

Onder luid applaus droegcheidend voorzitter Vic Anciaux de macht over aan zijn opvolger. Jaak Vandemeulebroucke feliciteerde ruiterlijk Jaak Gabriëls en riep iedereen op als één man achter de nieuwe voorzitter te gaan staan. Gabriëls dankte voor het vertrou-

wen, bracht hulde aan Anciaux en benadrukte de noodzaak van samenwerking en groepswork.

Vervolgens ontstond zich een procedure-debat over de statutaire onverenigbaarheid tussen de functie van algemeen sekretaris en fraktieleider. Op voorstel van 16 van de 18 arrondissementsvoorzitters en 3 van de 5 provinciale voorzitters keurde de partijraad een motie goed waarin deze onverenigbaarheid werd opgeheven.

Daarop werd senator Paul Van Grembergen moeiteloos verkozen tot algemeen sekretaris. Hij haalde het van Danny De Cuyper. Senator Daan Vervaeke had zijn kandidatuur net vóór de verkiezing teruggetrokken.

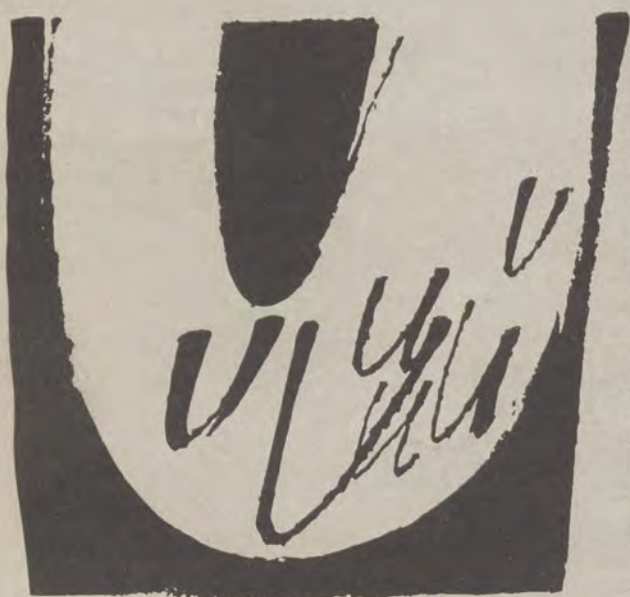
Ook de verkiezing van twee ondervoorzitters verliep biezonder vlot. Zowel Jaak Vandemeulebroucke als Jef Maton werden in de eerste stemronde verkozen. Zij haalden het van Nora Tommelein en Pol Van Den Driessche.

Daarna werden dan de zes partijbestuursleden verkozen. Een eerste ronde resulteerde in de verkiezing van Hans Bracqué, Walter Peeters en Chris Vandembroeke. De tweede ronde duidde Hugo Coveliers, Bob Maes en Annemie Vandecasteele aan.

(lees verder blz. 3)

Jaak en Paul

In onze editie van volgende week, die op 50.000 exemplaren zal verschijnen en uitzonderlijk naar alle VU-leden wordt gestuurd, brengen wij een uitvoerig portret en vraaggesprek met onze nieuwe algemene voorzitter Jaak Gabriëls en onze kersverse algemene sekretaris Paul Van Grembergen.

... en WIJ

Wij ontvangen graag brieven van onze lezers, als ze ondertekend zijn. Naamloze brieven gaan de scheurmand in, evenals scheld- en smaadbrieven. De andere publiceren wij, naargelang er plaats beschikbaar is. Wij behouden ons dan ook het recht voor brieven in te korten en persklaar te maken zonder de essentie van de inhoud te veranderen.

De opinie, vertolkt in een lezersbrief, is niet noodzakelijk deze van

Het redaktiecomité

DANK U, VIC

Twee soorten journalistiek illustreren zeer klaar de grote moeilijkheden, die Vic Anciaux als derde voorzitter van de VU moest verduren.

De eerste komt van Knack, waar macht en invloed belangrijker zijn dan de waarheid. Het onderscheid dat men er maakte tussen b.v. de CVP-standpunten en deze van de VU zijn een toonbeeld van slaafse eerbied voor wie macht heeft. Ons standpunt kreeg zelden voldoende aandacht.

De tweede, vermoedelijk grootste moeilijkheid kwam waar de voorzitter zich onder het volk mengde, van hen, die altijd ergens iets vonden om op te vitten. Zo hebben we sinds een paar weken in WIJ de brieven over het VNJ van sommige mensen niet kunnen erkennen dat het gezond verstand zich verzet tegen het uit deze jeugdvereniging uitsluiten van Vlaamse kinderen, die het ongeluk hebben uit gemengde huwelijken te komen of af te stammen van genationaliseerde staatsburgers.

Vic Anciaux zegt in WIJ (van 25 sept. l.l.) met rede en recht dat niemand met alles kan akkoord gaan. Altijd is er ook bij de VU, iets dat men beter anders,

klaarder, radikaler, enz. zag uitgedrukt. Wie voorstander is van een gestroomlijnde dwangbuispartij kan inderdaad niet beter doen dan zijn eigen partij stichten.

Vic Anciaux heeft in meer dan moeilijke omstandigheden het roer moeten in handen nemen. Volgens velen was hij toen de enige die de persoonlijkheid, de overtuiging en de moed had om dat zeven jaar lang vol te houden te doen en zich niet op te sluiten in een ivoren toren.

Hij was overal midden zijn overtuigde militanten, nam overal zijn volle verantwoordelijkheid en voerde de partij naar de belangrijke zege van 1981. En hield ze ook overeind na de tegenslag van 1985.

Ik hoop dat Vic Anciaux nu tot rust komt en dat zijn opvolger, veel leert van de drie voorgangers en vooral van Vic, die we echt en zeer gemeend danken.

F.S., Putte

VNJ (8)

Als Vlaams-Nationalist van huis uit en als overtuigd Grootnederlander kan ik in principe alleen sympathie voelen voor het VNJ als jeugdbeweging, die dit

ationale gedachtegoed op de jeugd wil overdragen.

Ik moet evenwel reeds sedert jaren betreuren dat deze beweging, door een verkrampt vasthouden aan een aantal uiterlijkheden van een voorbije tijd, haar mogelijkheden om op de hedendaagse jeugd vat te krijgen, men zou welhaast zeggen opzettelijk, beknot. Het heeft er vaak de schijn van dat ze meer belang hecht aan het nostalgisch in ere houden van voorbije vormen, dan dat ze zich richt op het zo openlijk uitdragen van de Vlaams-nationale idee, in een vorm die jongeren aanspreekt.

Ik ga niet zover, op grond van een paar verklaringen, te beweren dat de nationale idee zelf er op verkrampte wijze wordt beleefd. Toch stel ik de vraag of de nationalistische jeugdbeweging o.m. met het oog op haar werkracht, niet dringend toe is aan bezinning op een eigentijdse stijl en een vernieuwde formulering van haar gedachteninhoud.

W.V.D.S., Mechelen

VNJ (9)

Het VNJ doodverven als racistisch en militaristisch, och moe! Honderden ouders, Volksuniekiezers, sturen hun kin-

deren naar onze jeugdbeweging. Allemaal slechterikken?

Verschillende Volksunieparlementairen zijn toegetreden tot het beschermkomitee 20 jaar VNJ, waaronder Vic Anciaux. Dat wij belang hechten aan orde en tucht, zeer zeker. Dat wij van kinderen van vreemdelingen geen Vlaams-nationalisten willen maken is ook waar.

De rijkdom aan activiteiten die wij aan kinderen meegeven: knutselen, zomerkampen, natuurexploratie, sport en spel, de inzet van zoveel ouders om onze jeugdbeweging materieel te helpen; een jeugdbeweging die het zeker niet gemakkelijk heeft. Gans onze werking in enkele vragen beantwoorden in een interview dat m.i. te veel belang hechtte aan het probleem van de vreemde kinderen is niet mogelijk. Wat ons VNJ'ers betreft: wij doen rustig voort. Wie aan de weg timmert heeft beelbekijks.

J.V.d.Wouwer
(Ingekort)

VNJ (10)

Het VNJ is sedert haar ontstaan volkstrouw en nationalistisch gebleven en dit in heelnederlandse zin. Het VNJ is nooit een meeloper geweest met bepaalde modeverschijnsels, wat andere jeugdbewegingen wel deden. En wat belangrijk is: het VNJ is er voor de Vlaamse Volksnationalist die nog het verschil kent tussen de begrippen Volk — Natie — Staat en vaste waarden niet wil weggooien zoals velen maar al te vlug doen! Van een Turk, Marokaan of welke niet-blanke ook, kan en moet men niet verwachten dat deze zich gaat verdiepen ins ons volkszijn. Laat staan deze idealen verdedigt! Deze vreemdelingen horen thuis bij hun volk én in hun land! Wij als Vlamingen moeten onze neus ook niet steken in buitenlandse Volksnationale problemen. Wij kunnen wel onze eigen mening daarover uitdrukken. Wie mensen van een ander ras en cultuur (ook al zijn ze per adoptie hier in Vlaanderen opgegroeid) wil integreren in Volksnationale groepen, is geen Volksnationalist, maar een liberaal die de volksgemeenschap ziet louter als de som van het aantal burgers. Dit liberaal denken is de oorzaak van het ontstaan van socialisme en communisme enz... Vrijheid — Gelijkheid — Broederlijkheid zijn één groot bedrog en leugen!

Wat deze mensen in het volksnationale kamp komen doen is voor mij een

vraagteken! Die nieuwe richting van de VU zit er misschien voor iets tussen. En als het mocht blijken dat bepaalde groepen zich zouden blijven beroepen op „Vlaams-Volknationalisme” en dat dan in de praktijk vertalen tot dat „meelopers flamingantisme” wel dan zeg ik kort en bondig: Neen bedankt!

P. Oosters, Wilsele
(Ingekort)

VNJ (11)

Ik ben een Vlaamse vrouw, alhoewel één van mijn over, overgrootmoeders een Franse was. Maar ik heb een veel jongere halfbroed broer, zoon van een Amerikaanse neger, geboren in Engeland in 1945. Men kan aan zijn uiterlijk zeer goed zien dat er negerbloed in hem zit, d.w.z. zijn haar, zijn ogen, zijn huid kunnen het niet loochenen. Niettemin zijn zijn 4 broers en zusters zeer fier op hem. Hij heeft het ver gebracht in het leven. Hij werd in het Nederlands onderwezen en heeft zich van jongsaf als een goed Vlaming gedragen. Hij ging mee naar de IJzerbedevaart, droeg een Vlaamse Leeuwenvlag aan zijn fiets, enz...

Gelukkig woont hij nu in Australië en kan hij deze racistische ideeën niet lezen.

Men begrijpe mij goed. Ik wens niet dat vreemdelingen, blank, mulat, roodhuid of zwart, hier mogen stemmen als zij onze nationaliteit niet aannemen. Ook zij die zich in onze samenleving niet behoorlijk kunnen gedragen, zie ik ook graag vertrekken. Maar de huidskleur of welk fysiek kenmerk ook mag daarin niet bepalend zijn. Dat zou inderdaad racisme zijn.

M. Vandamme, Vilvoorde
(Ingekort)

VNJ (12)

Bij het VNJ-interview slechts drie bedenkingen:

1. Het onderschrift onder de foto is misleidend voor wie de rest van het artikel niet leest.

2. Vraag ik me af of het aangehaalde punt inzake vreemdelingen probleem nummer één is in de Vlaams-nationale jeugdbeweging. Ik geloof dat er interessantere vragen te stellen zijn o.a. inzake algemene opvoeding, sportopleiding en zeker over Vlaams-nationale vorming in het VNJ.

Dit is blijkbaar niet de mening van de vragensteller, die „zijn” vreemdelingenpunt nogal dik in de verf zet.

3. Ik beschouw dit als een slag onder de gordel naar het VNJ toe en vind dit vanwege „Wij” beneden alles.

J. Vercauteren, Borgerhout

lepel & vork...

Restaurant „Hasseltberg”

Nieuwelaan 47
1860 Meise - 02-269.70.45

Kom eens bij ons!

RESTAURANT KAPELLEKESHOEF

Kapelstraat 1
Tongerlo-Westerlo
Tel. 014-54.40.07

Maandag gesloten
Rustieke sfeer

Industriële
brood- en banketbakkerij
Roomijs

WILFRIED BLANCQUAERT

Grôte Kouter 47
Uitbergen
Tel. 091-67.57.12

Dortmunder Thier-Brau-hoven

Beringen, Markt 17 - 011/43.20.51
Brussel (uitb. Jaak Vervaeke), Nieuwbrugstr. 28
Hulste, Brugse stwg 1 - 056/71.15.36
Kontich, Kon. Astridlaan 85 - 034/57.30.32
Leuven, 1. Dortmunder Thier Brau Hof, Tervuursevest 60 - 016/22.86.72
2. Bierkelder, Oude Markt - 016/22.68.69
3. Pallieter, Oude Markt 7
Torhout, Stwg nr. Lichtervelde - 051/72.28.22

Grote parkeerterreinen, zalen vrij voor feesten, banketten e.a. Duitse specialiteiten: Dortmunder Thier van 't vat, Levende Water Tonissteiner Sprudel, goed en goedkoop eten.

Koffiebranderij

Emiel Wittmannstraat 36, 1030 Brussel
02-734.56.09 - 460.48.87

Joris Van den Driessche
zaakvoerder

Het Palinghuis

Sedert 1910
JAN PAUWELS-DE BRAUWER

Oude Brugstraat 16, 9328 Schoonaarde. Tel. 052-42.32.46

Wekelijkse rustdag vrijdag tot zaterdag 18 uur
Jaarlijks verlof december

De familiezaak met traditie

BROOD — BANKETBAKKERIJ — DOOPSUIKER LASAT — Tel. 521.14.40

SPECIALITEIT: GELEGENHEIDSGEBAK

Bergensesteenweg 1123
1070 Anderlecht

Vlaams-Nationaal Weekblad

Uitgave van het
Vlaams Pers-, Radio-
en TV-instituut v.z.w.

Hoofdredacteur:

Maurits Van Liedekerke

Redacteuren:

Johan Artois
Pol Van Den Driessche
Toon Van Overstraeten

Sekretariaat:

Hilda De Leeuw

Alle stortingen van abonnemen-
ten, publiciteit en redaktie op
prk. 000-0171139-31 van
„Wij”, Barrikadenplein 12,
1000 Brussel. (Telefoon:
02-219.49.30)

Jaarabonnement 1.200 fr.
Halfjaarlijks 700 fr.
Driemaandelijks 400 fr.
Losse nummers 33 fr.

Verantw. uitgever:

Vic Anciaux,
Barrikadenplein 12,
1000 Brussel.

Publiciteitschef:

de h. Karel Severs, tel. 02-
219.49.30, toestel 19 ('s voor-
middags) of privé, Alsemberg-
sesteenweg 41b, 1512 Dworp.
Tel. 02-380.04.78.

Schitterende machtsoverdracht

Jaak Gabriëls leidt verjongd bestuur

(vervolg blz. 1)

Deze ploeg van tien verkozenen betekent duidelijk een verjonging van het partijbestuur van de Volksunie. Zij staan echter niet alleen in het volbrengen van de immense uitdaging, nl. de Volksunie naar een nieuwe overwinning leiden.

BEHALVE deze tien zetelen immers ook volgende personen met stemrecht in het partijbestuur: stichtersvoorzitter **Frans Vander Elst**, de fractievoorzitters in de Vlaamse Raad en in het Europees Parlement, twee leden aan te duiden door de Kamerfractie en twee leden aan te duiden door de Senaatsfractie, de VUJO-voorzitter (**Bart Tommelein**) en de algemene penningmeester (die op de eerstvolgende partijraad wordt aangeduid).

De voorzitter van de partijraad, **Pol Vanden Bempt**, evenals de gewezen ministers (**Vic Anciaux**, **Hektor de Bruyne**, **Hugo Schiltz** en **Rik Vandekerckhove**) maken deel uit van het partijbestuur, weliswaar met raadgevende stem.

Wij stellen U de zaterdag verkozen partijbestuursleden graag voor.

Maatschappelijk assistent

De nieuwe algemeen sekretaris is 49 jaar en maatschappelijk assistent. Hij werd leraar godsdienst en algemene vakken.

In '68 stichtte Paul Van Grembergen de VU-afdeling van Ertvelde en hetzelfde jaar werd hij verkozen tot provincieraadslid. In '70 werd hij schepen in zijn gemeente, die in '76 fuseerde met Evergem en Sleidinge. Sinds '76 is hij er raadslid.

In '74 verkozen de kiezers van Gent-Eeklo hem tot kamerlid. Van '79 af is hij fractievoorzitter, achtereenvolgens in de Kamer, de Vlaamse Raad en momenteel de Senaat, waarvan hij sedert de jongste verkiezingen lid is.

Historikus

Jaak Vandemeulebroucke is 43 jaar en licentiaat geschiedenis. Hij startte zijn loopbaan in het onderwijs.

Hij werkte mee aan het tijdschrift „Nieuw Vlaanderen” en was actief in het Dosfelinstituut. Hij richtte de „Vereniging van Vlaamse Leerkrachten” op en was twee maal jeugdspreker op de IJzerbedevaart.

Zijn politieke loopbaan begon in '70 met zijn verkiezing tot gemeen-

Maandag vergaderde het partijbestuur voor het eerst in zijn nieuwe samenstelling en onder leiding van voorzitter Jaak Gabriëls.

Op de foto bemerkt U ook verslaggever Johan Artois. Politiek directeur Toon van Overstraeten was afwezig, vermits hij sinds vrijdagochtend met de senaatskommissie „Ontwikkelingssamenwerking” in Rwanda vertoeft.

Foto's: studio Dann

teraadslid van Oostende en van '74 tot '77 was hij kamerlid voor het arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide. Daarna werd hij een nauwe medewerker van staatssecretaris Vic Anciaux.

In '79 werd hij de rechterhand van Europarlementslid Maurits Coppieters, die hij twee jaar later opvolgde. In '84 werd hij rechtstreeks tot lid van het Straatsburgse parlement verkozen.

Ondervoorzitter Jaak Vandemeulebroucke

Professor

De tweede ondervoorzitter is 53 jaar en hoogleraar aan de Gentse universiteit.

In 1957 werd hij licentiaat in de handels- en economische wetenschappen. Achtereenvolgens was hij assistent bij het seminarie voor toegepaste economie en studeerde hij in de Verenigde Staten. In '61 werd hij doctor in de economische wetenschappen, in '71 docent en nadien professor.

Sedert 1958 werkt Jef Maton ak-

tief mee in de Volksunie. Als econoom leverde hij bijdragen voor bijna alle partijkongressen. Hij publiceerde ook verschillende boeken en brochures, waaronder „Het rood van de klauwen” heel erg werd opgemerkt.

In '79 werd hij ondervoorzitter van de Volksunie. Hij is ook lid van de Raad van Beheer van het Vormingscentrum Lodewijk Dosfel.

Ondervoorzitter Jef Maton

Jurist

Hugo Coveliers is 39 jaar, doctor in de rechten en als advocaat verbonden aan de Antwerpse balie.

Van in zijn studententijd is hij actief in de VU, eerst als nationaal voorzitter van de VUJO, nadien als voorzitter van het arrondissement Antwerpen. In '84 werd hij lid van het partijbestuur en in '85 stuurden de kiezers van het Antwerpse hem naar het parlement.

Hij is ook voorzitter van de Coremanskring en ondervoorzitter van

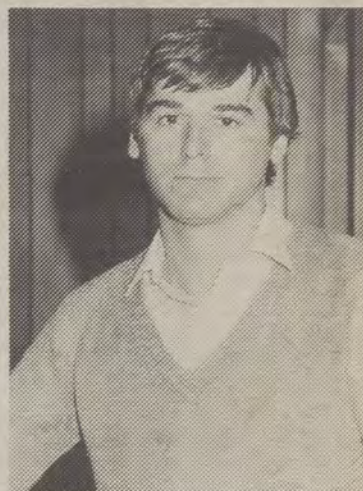
het Antwerps cultureel centrum „De Singel”.

Ere-senator

Bob Maes is de wijze oudervormsdeken van dit vernieuwde partijbestuur. Na zijn humaniora-opleiding — repressie-omstandigheden maakten verdere studies onmogelijk — werkte hij bij een bankinstelling. In '57 werd hij zelfstandig verzekeringsmakelaar

later praeses werd. In deze periode was hij ook lid van het nationaal VUJO-bestuur.

Sedert '82 is hij voorzitter van de Leuvense VU-afdeling en sinds '83 zetelt hij in de partijraad.

PB-Hans Bracquené

Apoteker

De vrouw in het partijbestuur heet Annemie Vandecasteele. Zij is 32 jaar jong, is apoteker en licentiaat in de staats- en sociale wetenschappen.

Zij heeft een apotheek in Affligem, waar ze sinds '82 gemeenteraadslid is. Zij is lid van het arrondissementeel bestuur van Halle-Vilvoorde en van de partijraad.

PB-lid Annemie Vandecasteele

Assistent

Chris Vandenbroeke is 43 jaar, doctor in de geschiedenis, werkleider en eerstaanwezende assistent aan de RUG.

Op zijn naam staan heel wat publicaties, waaronder „Sociale geschiedenis van het Vlaamse volk”, „Vlaamse koopkracht: gisteren, vandaag en morgen” en „De toekomst van het Vlaamse volk”. Volgende week verschijnt zijn nieuwste boek „Vrijen en trouwen”.

Hij is actief in de VU-afdeling Waegem, maakt sedert enkele maanden deel uit van het arrondissementbestuur van Kortrijk en werd onlangs provinciaal voorzitter van de VU-West-Vlaanderen

PB-lid Chris Vandenbroeke

Geneesheer

Walter Peeters is 51 jaar, geneesheer en socioloog. Hij is huisarts te Hamme en universitair medewerker aan het Interuniversitair Centrum voor Huisartsopleiding.

Hij was medestichter van de VU-Hamme, waar hij sedert '76 in de gemeenteraad zetelt. Van '79 tot '85 was hij senator. Ondanks zijn 10.000 voorkeurstemmen werd hij vorig jaar niet herkozen. Zijn bijzondere interesse gaat naar de sectoren sociale zekerheid, gezondheidszorg en welzijnsbeleid.

Sinds januari '86 zetelt Peeters in het partijbestuur.

Economist

Hans Bracquené is het jongste lid van het partijbestuur (27 jaar), licentiaat in de rechten én licentiaat economische wetenschappen. Hij is verbonden aan het Interuniversitair Micro-Elektronika Centrum (Imec).

Tijdens zijn studententijd was hij mede-oprichter van de VUJO-afdeling aan de KUL, waarvan hij

Het geweten

De Volksuniejongeren (VUJO) reageren afwijzend op de regeringsmaatregelen i.v.m. de gewetensbezwaarden. Daardoor belanden organisaties zoals het NCOS en Pax Christi in de laagste categorie en is het kwasi uitgesloten dat zij nog beroep kunnen doen op de hulp van gewetensbezwaarden.

„In een tijd van een half miljoen werklozen, een miljardentekort op de begroting en de malaise in het onderwijs, vinden de VUJO dat de regering vaandelvlucht pleegt. De regering schuift de werkelijke problemen voor zich uit en amuseert zich met het palaberen over een prioriteitenlijst van organisaties die gewetensbezwaarden tewerkstellen.”

Het is voor de VUJO duidelijk dat de regering gezicht is voor het beukwerk van PRL-minister Gol, die reeds jarenlang een privé-vete uitvecht met o.m. de ontwikkelings- en vredesbeweging. Tenslotte willen de VUJO opmerken dat de dienstdoende ministers van deze maatregel weinig last zullen onder vinden. „Om gewetensbezwaarden te zijn moet men immers — zoals algemeen aangenomen wordt — een geweten hebben. En dat is bij deze regering soms ver te zoeken.”

Spoorweg-personeel

De Volksunie krijgt andermaal gelijk, weliswaar jaren te laat. De befaamde Vierde Kamer van de Raad van State vernietigde immers een koninklijk besluit over de taalkaders bij het personeel van het

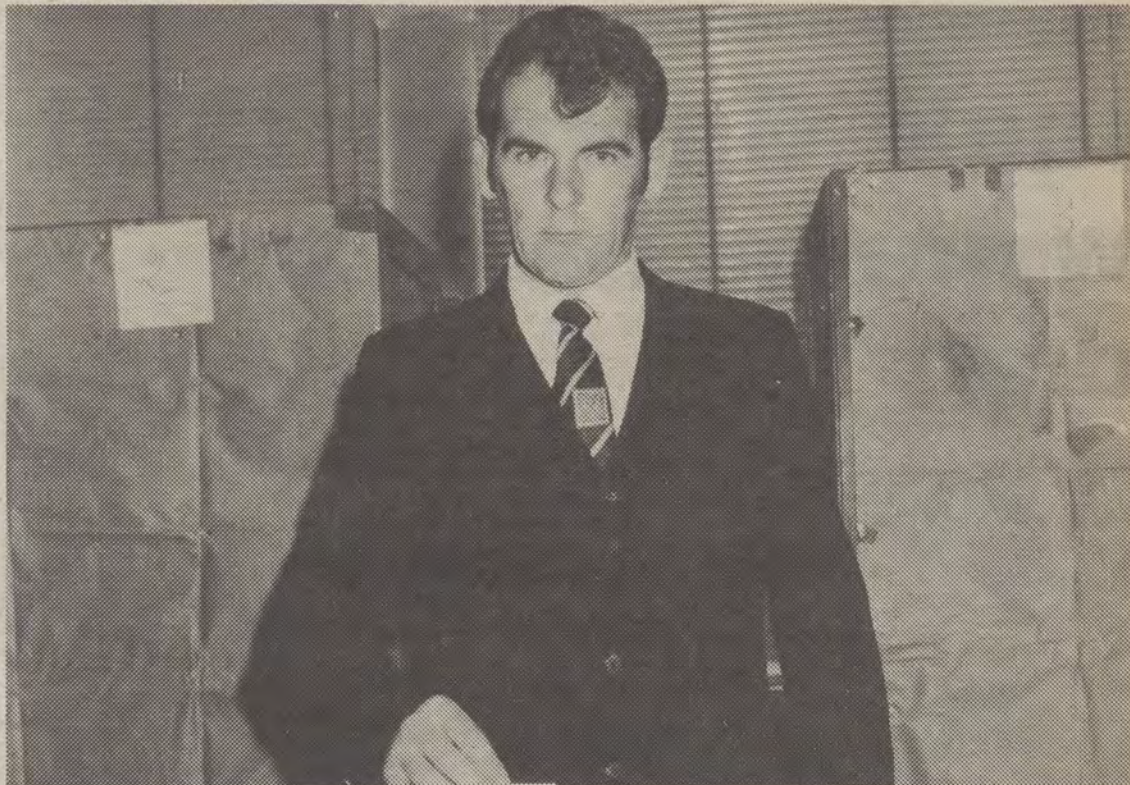
centraal bestuur van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS).

Deze vernietiging zou volgens het Verbond van het Vlaams Overheidspersoneel (VVO) — dat de kat eergisteren de bel aan bond — de overheveling kunnen betekenen van 4.500 tot 6.000 betrekkingen, die nu nu door Franstalige personeelsleden worden ingenomen, naar Vlaanderen. Daarmee wordt de onrechtmatige beslissing van de toenmalige verkeersminister Féaux rechtgezet, die indertijd het 50-50-taalkader oplegde. Féaux weigerde in '81 rekening te houden met de immense verschillen tussen Vlaanderen en Wallonië voor wat betreft het werkvolume, het aantal reizigers en de afgelegde kilometers.

De VU was toen de enige partij die hiertegen reageerde. De operste rechtbank van dit land treedt thans het VU-standpunt bij en vernietigde het NMBS-taalkader. Al blijft het zeer de vraag of dit vonnis van de Raad van State ook daadwerkelijk zal resulteren in de schrapping van duizenden Franstalige arbeidsplaatsen en de aanwerving van evenveel Vlamingen.

Boontje van Toontje

Iedereen herinnert zich nog hoe de in het Waalse Nijvel verkozen senator Toon van Overstraeten vorig jaar onrechtmatig uit de Waalse Raad werd geweerd. Dit gebeurde n.a.v. het onderzoek van de zg. geloofsbrieven en met een meerderheid van 52 (PSC en PRL) tegen 51 (PS en Ecolo). Tegen deze on-

Eindelijk. Dinsdagnamiddag om 16 uur was het arrest van de Raad van State een feit: de benoeming van benedeider José Happart tot burgemeester van het Vlaamse Voeren is vernietigd. Het wordt nu uitkijken wat er verder zal gebeuren. Let vooral op het „konijn” dat de regering straks uit haar schijnbaar bodemloze toverhoed zal tevoorschijn toveren, om de Happart-militie toch maar niet voor het hoofd te stoten...

demokratische beslissing is een rechterlijke procedure aan gang.

Toontje krijgt echter de gedroomde kans om zijn boontje te komen halen. De 67-jarige PRL-senator Gillet neemt immers ontslag als senator en bijgevolg moeten de geloofsbrieven van de opvolger van Gillet onderzocht worden. Het valt te voorspellen dat de hui-

dige oppositie van PS en Ecolo dit moment zal aangrijpen om te gaan dwarsliggen; op dat ogenblik staat de stand immers 51-51. Het „kompromis” zou er kunnen in bestaan dat ook de geloofsbrieven van Toon worden aanvaard. Waardoor het 52-52 wordt... en de huidige Waalse regering niet langer op een meerderheid steunt.

Het wordt ongetwijfeld nog spannend. Wij houden U op de hoogte, desnoods vanop het Wapenplein in Namen.

deelname van Pax Christi aan de anti-raketenbetogingen van de voorbije jaren.

SP-voorzitter Karel Van Miert neemt het ondertussen niet dat hij vanuit verschillende hoeken scherp op de korrel wordt genomen omwille van zijn gewijzigd standpunt. In een brief aan het Vlaams Aktiekomitee tegen Atoomwapens probeert Van Miert zijn ommezwaaai te verdoezelen en goed te praten. Feit blijft echter dat de SP nu niet langer een breekpunt maakt van die raketten, daar waar deze partij vorig jaar stelde dat de verwijdering van deze tuigen de absolute topprioriteit was.

Tijden veranderen, mensen ook. Van Miert en Lindemans evenzeer?

Onderwijs

Het ongenoegen in de onderwijswereld blijft aanhouden. Halfweg oktober worden in Brussel trouwens betogingen gehouden tegen de maatregelen van de onderwijsministers Coens en Damseaux: woensdag de 15de protesten de drie vakbonden, donderdag de 16de zijn de hogeschoolstudenten aan de beurt.

Ondertussen is het ook 1 oktober geworden, en iedereen in de onderwijsmiddelen weet wat dit betekent. Op die dag wordt er definitief geteld en weet men hoeveel koppen er zullen en moeten rollen. De kristelijke onderwijzersvakbond zei vorige week reeds dat er, ondanks de belofte dat het basisonderwijs zou gespaard worden, liefst 1300 jobs verloren zijn gegaan. Volgens de eerste berichten zouden er in het secundair onderwijs duizenden tijdelijken en verschillende tientallen vastbenoemden hun betrekking verliezen.

Dit op een ogenblik waarop iedereen erkent dat degelijk onderwijs onze belangrijkste troef is voor de toekomst. Goed beseffend dat, indien de onderwijsbevoegdheden en de middelen aan de gemeenschappen zouden toebehoren, er in Vlaanderen geen enkele onderwijsjob zou moeten verloren gaan.

dio Genes in de Sahel (4)

DE toekomst van Afrika ligt in handen van de Afrikaanse boer. De waarheid, die al te traag tot Europese hersenen doordringt, geldt ook en vooral in Niger waar 90 % van de bevolking leeft en werkt op het platteland.

De langste tijd van een boerenleven in de Sahel bestaat uit wachten. Ten vroegste in mei begint de boer naar de hemel te kijken. In de tweede helft van de maand steekt plots de wind op die regen aankondigt. Het zand wordt opgejaagd en de okerkleurige nevel verengt de horizon tot enkele tientallen meters. Soms vallen een paar druppels. Moet er reeds gezaaid of nog gewacht worden? Doorgaans wordt de meiregen — la pluie des mangues — gevolgd door een nieuwe droogtetijd. Als het regent in juni mag echter niet meer getwijfeld worden. Vooral de grond na een paar uur terug verpulverd is, moeten de gierst of de sorgo gezaaid. Valt het mee, dan volgt een paar dagen later een nieuwe regenvlaag en kan de gierst zijn snelle meterhoge groei naar de oogstmaand september toe beginnen.

Vaak en de jongste jaren steeds vaker valt het tegen. Het zaaigoed versteent in het okerkleurige zand. De jonge plant verdort. Er moet opnieuw gezaaid, tot zes-zeven maal toe. Het zaaigoed komt telkens uit de voorraadschuur van het boeren-

gezin. Iedere korrel is letterlijk uit de eigen mond en die van de kinderen gespaard.

De rekening is gauw gemaakt. In goede jaren halen de Nigerijnse boeren 2 miljoen ton gierst of sorgo, rijst en maïs, graan, niébé- of voandzoubonen van hun akkers. Voor een bevolking van 6 miljoen is dat, aan een dagrantsoen van minder dan een kilo, net genoeg. Met zelfs wat speling voor uitvoer en bewaring. Eén regenvlaag minder in juli-augustus betekent schaarste. Twee regenvlagen minder kunnen hongersnood en dood meebrengen. De gekende cyclus: eerst sterven de koeien, dan de kams en de schapen, tenslotte de mensen. De geiten sterven niet. Zij vreten de allerlaatste twijg en maken de woestijn groter. Beter boeren? De bebouwde oppervlakte kan minder snel groeien dan de bevolking. In 1990 moeten zeven-en-een-half-miljoen monden worden gevoed. In

2.000 zullen het er tien miljoen zijn.

Op modelprojecten, opgezet door rijke landen uit het Noorden, bewijzen goedgevoede deskundigen dat de opbrengst kan verdubbeld, verdrievoudigd of zelfs met tien vermenigvuldigd worden. Aan voorlichting over kunstmest of betere werktuigen heeft de beroemde Afrikaan doorgegaan geen boodschap. De meest zinnige hulp is dan toch, de boer de middelen en de mogelijkheid te geven — rechtstreeks, nederig en eenvoudig, met vermijden van alle tussenschakels — om zijn produktie op te drijven. Haalbare middelen.

En dan moet de hemel meewillen. Die ene windhoos op 28 juni of 17 juli of 19 augustus waarin de belofte van regen school en die uiteindelijk dan toch maar okerkleurig zand opjoeg, beschikt over het zweet van het hele jaar.

Dio Genes zag in de Sahel geen ontroerender beeld dan dat van de boer die in het spoor van de regenvlaag het zand loshakte voor het zaad dat vrouw en kinderen, samen met hun hoop en vrees, aan de ondankbare aarde toevertrouwden.

Dat de graanschuren in dit land onbewaakt bij de velden staan, ver van de dorpen en hun toezicht, vertelt iets over de fundamentele eerlijkheid van het Afrikaanse platteland.

Nieuwe werkloosheidsuitkeringen

Oudere werkzoekenden draaien op

Het Sint-Annaplan, dat eind juli door de meerderheidspartijen werd goedgekeurd, bevatte ook een reeks bepalingen inzake de werkloosheidsuitkeringen. Deze nieuwe bepalingen zijn zopas in voege getreden.

Tijd om even na te gaan wie écht moet inleveren.

VOOR de schoolverlaters en de gezinshoofden verandert er niets, en sommige alleenstaanden zullen zelfs iets meer ontvangen. Alleenstaanden kunnen immers ingevolge de nieuwe maatregelen nooit minder ontvangen dan 40% van het laatstverdiende loon. Voorheen bestonden er drie periodes, en in de derde periode vielen alleenstaanden terug op het minimum.

We moeten tevens vermelden dat de basisvergoeding voor alle alleenstaanden lichtjes wordt opgetrokken, variërend tussen 0 en 2000 fr. per maand. Door de afschaffing van de leeftijdsgrens van 21 jaar is er ook een lichte verbetering voor de jongeren beneden de 21 jaar.

Samenwonend

De categorie die echt moet inleveren omvat de ongeveer 200.000 samenwonende werklozen, tenzij zij reeds teruggevallen waren op het basisminimum van 10.500 fr. Van deze 200.000 zijn er ongeveer 50.000 die samenwonen met iemand die ook geniet van een vervangingsinkomen (werkloosheidsuitkering, pensioen, ziekteverzekering, e.a.) Het is merkwaardig dat precies deze categorie van inkomens het zwaarst wordt getroffen.

Hun inkomen wordt van 60% van het laatst genoten inkomen teruggebracht tot 55% gedurende het eerste jaar en van 40% tot 35% in de tweede periode, terwijl zij in de derde periode terugvallen op het basisminimum van 10.500 fr. tegenover 13.300 fr. voordien.

Eveneens sinds gisteren zullen alle samenwonenden die langdurig werkloos zijn geen uitkering meer ontvangen, indien een huisgenoot meer dan 40.000 fr. per maand netto-inkomen verdient.

Deze maatregelen moeten vol-

gens de berekeningen enkele miljarden opbrengen.

Soepelheid gevraagd!

Men kan zich echter wel afvragen of dit voor nogal wat oudere werklozen geen onoverkomelijke financiële problemen zal scheppen. Voor oudere werkzoekenden stellen zich immers bijkomende problemen inzake mogelijke nieuwe tewerkstelling, terwijl het hen

anderzijds verboden wordt om bijkomende klusjes op te knappen, teneinde een menswaardig inkomen te verwerven.

Is het niet de hoogste tijd dat er voor oudere werklozen, die dikwijls nog bijna volwassen en studerende kinderen hebben, een soepele reglementering wordt uitgewerkt? Opdat er tenminste geen diskriminatie meer zou bestaan tussen bruggepensioneerden en oudere werklozen. Tot welke categorie men behoort hangt vaak af van de sektor waarin men tewerkgesteld was, of van het feit dat men uit een failliet bedrijf komt met veel, dan wel met weinig werknemers.

De sociale rechtvaardigheid gebiedt gelijke rechten en gelijke kansen voor iedereen, zeker voor wat betreft het verwerven van een leefbaar minimuminkomen.

(a.g.)

Men kan zich afvragen of dit voor oudere werklozen geen onoverkomelijke problemen zal scheppen...

Het VEV wenst meer Vlaamse autonomie

Het Vlaams Economisch Verbond (VEV) heeft er in een perskonferentie op gewezen dat de staatshervorming van 1980 door de regering wordt tegengewerkt.

Het VEV verheugt er zich over dat de staatshervorming opnieuw op de politieke agenda komt en hoopt dat hierdoor uiteindelijk meer mogelijkheden zullen rijzen voor een eigen economisch beleid in Vlaanderen.

HET VEV wijst er op dat de politieke realiteit dagelijks het bewijs levert van de boycot van de staatshervorming. Zo wordt er geen vooruitgang geboekt op het vlak van het Fonds voor Industriële Vernieuwing (FIV), de regionale kantoren van de Belgische dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH) en de Vlaamse dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding.

Lege Doos

Het FIV was oorspronkelijk bedoeld als belangrijke hefboom van het industrieel beleid in de gewesten. Via het FIV zouden de gewesten immers trekingsrechten krijgen om vorm te geven aan hun rekonversie- en wetenschapsbeleid. Tijdens de vorige regering werd het zogenaamde inhaalplan-Maystadt aangekondigd, dat nieu-

we mogelijkheden en middelen zou creëren.

De huidige regering heeft de voorziene middelen van 3 miljard fr. beperkt tot 2 miljard fr., en vanaf volgend jaar zou het FIV zelfbedruipend moeten zijn. Dit betekent dat het FIV gedoemd is gedurende jaren een lege doos te blijven, omdat de terugbetalingen slechts binnen enkele jaren een aanvang zullen nemen. Ondertussen wordt het FIV een totaal werkloos instrument.

Het zogenaamde vierde luik van het FIV dat de gewestelijke initiatieven inzake wetenschappelijk onderzoek financiert, wordt vervangen door nationale selectieve fiscale stimuli. Hierdoor wordt een van de instrumenten van de gewestregeringen gewoon vernietigd. De perikelen rond dit Fonds maken het voor het VEV zeer duidelijk dat alle gemengde financieringsvormen onbetrouwbaar zijn en dat resoluut moet gekozen worden voor de gewestelijke fiscaliteit.

Middelen en mensen

De regering belooft tevens al jaren dat de regionale kantoren van de BDBH zullen versterkt worden. Het VEV stelt vast dat de huidige personeelsbezetting van de regionale kantoren er uit ziet als volgt:

Vlaanderen 17 (dit is 54,8%), Wallonië 14 (dit is 45,2%). Recente voorstellen van de BDBH stellen dat de personeelssterkte van de regionale kantoren moet bepaald worden op basis van twee objectieve criteria: het aantal eksporton-

dernemingen en de genoteerde aanvragen van eksporteurs op de spreekdagen van de handelsattachés.

Het aantal geregistreerde ondernemingen bedraagt in Vlaanderen: 6.671 (73,2%), in Wallonië: 2.440 (26,8%). Het aantal kontakten handelsattachés: Vlaanderen 1.494 (67,2%), Wallonië 728 (32,8%). De gemiddelde procentuele verdeling, aldus het VEV op basis van twee BDBH-kriteria geeft 70,2% voor Vlaanderen en 29,8% voor Wallonië. Hieruit blijkt dat Vlaanderen duidelijk behoefte heeft aan 70% van de personeelssterkte.

Maar niet alleen wordt geen rekening gehouden met de objectieve criteria inzake werkvolume, tevens wordt het in 1977 gedane voorstel van de raad van bestuur van de BDBH om de taalkaders te corrigeren tot een verhouding 60%-40% gewoon genegeerd.

Eenzelfde blokkering geldt voor de Vlaamse dienst voor arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding. De uiteindelijke en daadwerkelijke uitvoering blijft ook hier op het vlak van de middelenoverdracht achterwege. Ondanks de unanieme goedkeuring van het dekreet in de Vlaamse Raad, ondanks de consensus in het VESOC, bij de sociale partners in de SERV en bij de Vlaamse regering, blijft men centraal obstructie voeren, aldus het VEV. Er is dus geen sprake van overdracht van personeel, noch van middelen, noch van het patri-monium.

Meer Vlaamse zelfstandigheid zou beslist meer Vlaamse export betekenen!

Zó hoort het

Kwalitatief hoogstaande produkten en aktuele vormgeving.

Aan prettige prijzen.

Dat alles kunnen wij U garanderen.

En vooral uitgebreid tonen.

In onze 4.500 m² toonzalen te Edegem en te Brussel bent U van harte welkom.

En mocht U, spijtig genoeg, verhinderd zijn om ons te bezoeken, vraag dan schriftelijk onze katalogus aan bij ons hoofdhuis.

Wij sturen U dan meer dan 130 blz. ideeën en mogelijkheden en meteen een overzicht van ons uitgebreid gamma meubilair in hout en kunsthars.

Van zitcomfort, scheidingswanden, brandkasten.

Van klasseermateriaal en bibliotheekinrichtingen.

Van salons, projekt- en systeemmeubilair.

Te veel om op te noemen. Zonder de minste verplichting. Wel even naam en functie vermelden. Alleszins dank voor Uw belangstelling.

P.S. Ons Domino-gamma (zie illustratie) alleen al is Uw bezoek overwaard. Tot kijk.

Hoofdhuis :

Mechelsesteenweg 186, B-2520 EDEGEM

Tel. 03-455.75.51 (20 l.) - Telex 35.061 B

Bijhuis :

Montoyerstraat 10, B-1040 BRUSSEL

Tel. 02-512.99.18 (5 lijnen)

Toonzalen open :

— in Edegem (ma. t/m zat. van 9 tot 18 uur)

— in Brussel (ma. t/m do. van 8.30 tot 17.30 uur
vrijdag van 8.30 tot 16.15 uur).

BULO

KANTOORMEUBELN N.V.

uw specialist-
kantoorinrichter
4.500 m² toonzalen

De WIJ-redaktie geeft afspraak in Bree, de stad van de voorzitter

De Volksunie heeft een nieuwe voorzitter. Zijn naam is Jaak Gabriëls. Hij woont in Bree, een kleine stad in Limburg. Al tien jaar lang is onze kersverse voorzitter daar de burgervader.

Zondag, op de trein-tram-bus-dag, geeft uw WIJ-redaktie afspraak in „de stad van de voorzitter”.

DE trein-tram-bus-dag is eigenlijk de uitwerking van een creatief idee van VU-senator Guido Van In. Gerijpt uit de „auto-arme-zondag” was het de bedoeling om eens één dag het privé-vervoer vrijwillig op stal te laten en hen dan in gezins- of vere-

nigingsverband bij andere vormen van verplaatsing te houden: wandelen, fietsen of gebruik maken van het openbaar vervoer.

De Brugse VU-senator stelde zelfs voor om er een heel weekende van te maken.

Kermis in Bree

Voorlopig blijft het initiatief beperkt tot één dag, nl. zondag 5 oktober. Nu zondag kan men voor amper 260 fr. per persoon (of 640 fr. voor vier personen) alle vormen van het openbaar vervoer gebruiken, ongeacht de afstand die men wil afleggen. Een unieke kans om eens een uitstapje te maken naar een plaats in eigen land, die ver-af en toch dicht-bij ligt.

Twee weken geleden kondigden wij aan die dag rendez-vous te zullen geven in „de stad van de voorzitter”. Het kon slechts het West-vlaamse Oostende of het Limburgse Bree worden. Sinds zaterdagmiddag weten wij dat het kleine stadje waar Jaak Gabriëls de lakens uitdeelt, de plaats van afspraak is. In het kadertje dat hier-naast staat afgedrukt, vertellen wij U hoe U Bree met het openbaar vervoer bereikt. Daaronder vindt U ook twee bonnetjes, die recht geven op twee konsumpties in café Cambrinus, Kloosterstraat 3 (vlakbij de kerk).

Dit café fungeert immers als trefplaats voor alle WIJ-lezers. Zij kunnen daar hun piknik verorberen en rond 13 uur komt onze nieuwe al-

gemene voorzitter even goeiedag zeggen. Een unieke gelegenheid om Jaak Gabriëls persoonlijk te feliciteren. We vertellen er U nog graag bij dat uitgerekend op die dag kermis wordt gevierd in Bree. Een reden te meer om in te gaan op onze uitnodiging.

Bree bereiken, en verlaten

• Vanuit West- en Oost-Vlaanderen, evenals vanuit Brabant neemt men best de trein in Brussel-Zuid naar Genk, telkens 14 minuten na het uur. Anderhalf uur later arriveert U dan in Genk. Net op tijd om bus nr. 8 te halen, die U om 10.56 uur, 12.56 uur of 14.56 uur naar Bree voert (een rit van 40 minuten).

Om 13.03 uur, 15.03 uur of 17.03 uur brengt diezelfde bus U terug naar het Genkse treinstation, waar de trein U opwacht om U terug naar Brussel te rijden.

• vanuit Antwerpen neemt men om 7.55 uur, 9.55 uur of 11.55 uur de trein naar Hasselt. Daar stapt U op om 10.24 uur, 12.24 uur of 14.24 uur op bus nr. 8, die U tot in Bree voert.

Om 13.03 uur, 15.03 uur of 17.03 uur brengt diezelfde bus U terug naar het Genkse treinstation, waar de trein naar Antwerpen op U wacht.

• vanuit Neerpelt neemt men bus nr. 8 om 12.28 uur of 14.28 uur. Om 13.00 uur en om 15.00 uur voert deze bus U terug vanuit Bree naar Neerpelt.

• vanuit Geel neemt U om 8.58 uur, 10.58 uur of 12.58 uur bus nr. 302. Na één uur en vijf minuten rijden bereikt men Bree. Om 14.43 uur of 16.43 uur voert die bus U vanuit Bree terug naar Geel.

Bree zien

In deze oude Kempische stad is van alles te zien. Zo is er de gotische Sint-Michielskerk uit 1452, het gerestaureerde voormalig stadshuis, een klassicistisch gebouw waarin het heemkundig museum is ondergebracht, het voormalige augustijnenklooster, het Michiels-huis, het voormalig refugiehuis van de abdij Postel, het oorlogsmuseum Hell on Wheels, de Sint-Martinuskerk met de vroegromaanse toren en de O.L.Vrouwekerk in Gerdingen met een romaanse toren.

Speciaal voor de trein-tram-bus-dag is het heemkundig museum gratis toegankelijk. Het oorlogsmuseum kan men op die dag voor een prijke bezoeken. Voorts zijn er geleide stadswandelingen die 45 minuten duren en op het uur starten aan de bushalte van Bree-centrum.

Er is ook een tijdelijk VVV-kantoor ingericht in het café „Sociaal Centrum”, vlakbij de bushalte.

De „zaak Happart” reikt veel verder dan Voeren!

Interpellatie en rekwisitorium tot de eerste minister

Het Arrest van de Raad van State, over de benoeming van de heer Happart door de koning tot burgemeester van de gemeente Voeren, bewijst in volgorde:

1. dat de minister van Binnenlandse Zaken onzorgvuldig, nalatig en met gebrek aan verantwoordelijkheid voor het algemeen belang lichtzinnig en te kwader trouw gehandeld heeft.

2. door het doen benoemen van Happart vier jaar lang de burgers van dit land maar vooral het Vlaamse en het Waalse volk tegen mekaar heeft opgezet.

3. het aanzien van Vlaanderen en het Vlaamse volk in Wallonië en in het buitenland heeft geschaad.

4. deze ten onrechte benoemde burgemeester vier jaar lang de hand boven het hoofd heeft gehouden en daarbij toeliet dat deze burgemeester stembrieven verbrandde, de gouverneur beledigde, de Vlaamse regering uitdaagde en een deel van zijn burgers psychisch voortdurend tergende.

5. de koning dwingend een koninklijk besluit tot benoeming van Happart heeft laten ondertekenen.

6. voortijdig dit benoemingsbesluit in het staatsblad deed verschijnen zonder zich vergewist te hebben van de kennis van het Nederlands door Happart.

7. integendeel heel goed wist dat deze taalkennis niet aanwezig was wat blijkt uit het arrest.

8. daardoor doelbewust onze grondwettelijke instellingen, namelijk de drie machten — koning, parlement en rechterlijke macht — voor schut heeft gezet, hen misleid, hen de waarheid achter heeft gehouden en hen heeft bedrogen.

9. daardoor onze instellingen in diskrediet heeft gebracht en de kroon ontbloot.

10. daarom het dossier Happart en alle bevoegdheid terzake aan de heer Nothomb onttrokken moet worden wegens inciviek handelen.

11. daarom de heer Nothomb afgezet moet worden als minister.

12. onwaardig is om nog verder minister van de koning te blijven.

13. de ganse regering ekskuses aan de drie machten moet aanbieden
a. voor de solidariteit waarmee zij deze onwettelijkheden lieten begaan of mede dekten.
b. voor het ongrondwettelijk gemaneuvreer met de volmachten.
c. voor het ongrondwettelijk gedrag in verband met de samenstelling van Waalse gewest en gemeenschapsraden.
d. voor het ongrondwettelijk gedrag in verband met de jaarlijksheid van de begrotingen.

14. het op die manier duidelijk wordt dat de periode 1980-1986 ons deed verglijden naar een ministerieel presidentieel regime dat ongrondwettelijk is en in strijd met de afgebakende terreinen van de drie machten.

15. het ministerie van Binnenlandse Zaken dringend moet gesplitst naar analogie van de feiten Leuven.

16. het onaanvaardbaar is dat een Vlaams-Belgisch eerste minister zijn verantwoordelijkheden op institutioneel vlak voor deze gang van zaken verder ontkoopt.

Paul Van Grembergen
VU-fraktievoorzitter in de Senaat

Een zichtje uit de oude deurs: de St. Michielskerk van Bree, anno 1930

WIJ-bon

Goed voor 1 konsumptie

Deze bon geeft op 5 oktober '86 recht op één konsumptie (25 fr.) in café CAMBRINUS langsheen de Kloosterstraat 3 te Bree (vlakbij de kerk).

WIJ-bon

Goed voor 1 konsumptie

Deze bon geeft op 5 oktober '86 recht op één konsumptie (25 fr.) in café CAMBRINUS langsheen de Kloosterstraat 3 te Bree (vlakbij de kerk).

Een reisverslag

Suriname: een land om van te houden

Suriname is voor de meeste Vlamingen een onbekend land, niettegenstaande de officiële taal er nog steeds Nederlands is.

Suriname was een Nederlandse kolonie van 1682 tot 1974, met een korte onderbreking van 1802 tot 1816 toen het onder Brits bewind kwam. Het heeft een oppervlakte die zeven maal groter is dan ons land en slechts 400.000 inwoners.

Begin september hadden wij het genoeg deel uit te maken van de delegatie van de vereniging van Nederlandstalige Parlementsleden die een bezoek bracht aan dit prachtland op het Zuid-Amerikaans kontinent.

Dit bezoek heeft een diepe indruk nagelaten, zodat wij de lezer van „WIJ” in enkele afleveringen iets meer wil vertellen over dit mooie land.

Voor de situering van het land citeren wij Anton de Kom (1) uit zijn boek: „Wij slaven van Suriname” uitgegeven in 1934.

„... van 2 tot 6 graden zuiderbreedte, van 54 tot 58 graden westerlengte, tussen het blauw van de Atlantische oceaan en het ontoegankelijke Toemoek-Hoemak gebergte, dat de waterscheiding vormt met het Amazone-bekken, gevat tussen de brede waterstromen der Corantijn en Marowijn, die ons van Brits en Frans Guyana scheiden, rijk aan ontzaglijke bossen, waar de groenharde, de barklak, de kankantie en de kostbare bruinhart groeien, rijk aan brede rivieren, waar reigers, wieswiesies, ibissen en flamingo's hun broedplaatsen vinden, rijk aan natuurlijke schatten, aan goud en bauxiet, aan rubber, suiker, banaan koffie...”

Stad zonder verf...

De eerste dag van ons bezoek was een zondag, er stond niets op het programma, zodat er gelegenheid te over was om Paramaribo te verkennen.

De indruk die we van de stad overhielden was, dat het hier een totaal verwaarloosde en slecht onderhouden stad betreft, met een prachtige huizenrij, niet aan elkaar, maar naast elkaar en in zuiver koloniale stijl. Een stad waar verf hier uitermate schaars moet zijn, hetgeen achteraf ook juist bleek...

Voor onze landgenoten is Suriname een zeer interessant, rijk en boeiend land, maar met zeer grote tegenstellingen. Men heeft immers de verschillende etnische groepen, met hun achtergronden en eigen godsdiensten. De bijzonderste zijn: de indianen, de bosnegers, de hindoestanen, de creolen, de javanen en de chinezen. Wanneer men deze categorieën indeelt in hun activiteiten dan blijkt dat de bosnegers een volk apart zijn, die ook reeds onder het Nederlands Bewind een apart statuut hadden verworven, bij de hindoestanen de meeste zakenlui zitten de javanen traditioneel actief in de landbouw, de creolen vindt men vooral in de administratie en de chinezen tenslotte, in de kleinhandel.

Onze landgenoten vertelden ons dat bepaalde waren hier regelmatig niet te koop zijn. Zo bleek en onder vonden we vlug dat er geen aardappelen zijn, geen ajuin, en regelmatig geen cola, geen bier, geen auto-band, geen wisselstukken...

De volksvertegenwoordiging

De bezoeken aan de voorzitter van de Nationale Assemblée en aan de President van de Surinaamse Republiek waren beleefdheidsbezoeken, terwijl het bezoek aan de minister-president drs. Radhakishum boeiend en interessant was omdat deze zijn visie gaf over het programma van zijn regering die pas sinds 16 juli 1986 aan het bewind is en in functie blijft tot 31 maart 1987.

Voor de overgangsfase werd sinds 1 januari 1985 een Assemblée opgericht voor maximum 27 maanden die de democratisering moet voorbereiden. Deze Assemblée is niet gekozen maar bestaat uit de functionele groepen van de Surinaamse maatschappij en dient als klankbord voor de regering. Alhoewel de leden van de Assemblée niet zijn gekozen zijn zij binnen de groepen die ze vertegenwoordigen, wel verkozen, aldus de minister-president.

De belangrijkste opdrachten voor deze Assemblée zijn het opstellen van een Grondwet, die zo spoedig mogelijk moet klaarkomen omdat men pas dan kan praten over de structuren. De grondwet zal deze structuren bepalen en de plaats van elkeen in de maatschappij zoals de plaats van de regeringsleider (kommandant Bouterse), de plaats en de taak van de president, de plaats en de taak van de minister-president, enz...

Ten tweede heeft deze Assemblée de opdracht om de Rekenkamer in ere te herstellen. Onder het oude systeem werkte deze onvoldoende. Er bestaat hieromtrent thans een ontwerp in de Assemblée.

Een derde punt waarover de Assemblée zich moet uitspreken is de oprichting van vertegenwoordiging, de aard en de tot standkoming.

Verder keurt de Assemblée begrotingsvoorstellen goed, kan vragen stellen, heeft recht op initiatief enz...

Een van de taken van de overgangsregering bestaat erin te trachten elke vorm van corruptie zoveel mogelijk te beperken en uit te roeien en tevens projecten voor te bereiden die in werking kunnen treden nadat het demokratiseringsproces zal zijn voltooid. Vooral projecten in verband met de werkgelegenheid, hout- en landbouw.

Wij overdrijven geenszins wan-

neer wij stellen dat de minister-president een grote indruk maakte op alle leden van de delegatie. Zijn vastberadenheid, zelfzekerheid en blijk van dossierkennis waren merkwaardig.

Het bezoek aan het ministerie van Binnenlandse Zaken waarbij de minister een uitgebreide uiteenzetting gaf over de bestuursstructuren die men wil opbouwen, was zeer leerrijk. We komen hierop nog terug in een volgende aflevering.

Aluminium en...

's Anderendaags werd vertrokken naar Paramaribo, waar het aluminiumbedrijf Suralco gevestigd is. Dit is een dochteronderneming van de aluminiumreus Alcoa. Van de bedrijfsleider konden we vernemen dat er zeer grote problemen zijn in verband met de aluminiumproductie omdat de prijzen op de wereldmarkt gevoelig zijn gedaald. Sinds vorig jaar was de tewerkstelling gedaald met 1000 eenheden.

De indruk die wij opdeden was die van een bedrijf in regressie, alhoewel het slechts 25 jaar bestaat en het om een privé-bedrijf gaat, en een multinational, was alles er eerder troosteloos.

Het bedrijf bevindt zich op een zeer uitgestrekt terrein. De aan- en afvoer van bauxiet gebeurt met mastodont vrachtwagens die tot 50 ton kunnen transporteren en via exclusieve wegen, waarop zij absolute voorrang hebben. Zelfs op de kruising met de verkeerswegen,

die hier trouwens uitermate schaars zijn. Suralco zelf voert helemaal geen bauxiet meer uit, het heeft deze activiteit volledig stopgezet. Het bedrijf produceert enkel nog aluminiumstaven voor export. Het Nederlandse bedrijf Billiton, dat ernaast ligt, doet dit nog wel, doch werkt zeer bevuilend.

Daarna stond de waterkrachtcentrale van Brocopondo, die de aluminiumfabriek van stroom voorziet op het programma. Een zeer indrukwekkende stuwdam met een enorm meer met een oppervlakte van 1560 km², hier gekreërd in 1969 en waarvoor men talrijke dorpen heeft laten onderlopen. De produktiecapaciteit bedraagt 1000 miljoen kilowattuur (kWh) waarvan slechts 80 miljoen kWh gereserveerd wordt voor Suriname, de rest... voor het bedrijf!

Na het bezoek aan dit meer dat op 75 km afstand van Paramaribo ligt werd het oliepalmbedrijf Victoria en de palmaanplantingen (1650 hektaren) aangedaan. Opvallend was de behuizing van de negers langs de baan, die wekelijks in armtierige hutten verblijven, van zeer primitieve vormen die een schril contrast vormen met de soms zeer luxueuze villa's in de omgeving van de hoofdstad.

Het oliepalmbedrijf zelf funktioneert vrij primitief. Het materiaal geeft de indruk van een afgeleefde installatie. De mensen ter plaatse kloegen er trouwens over dat door gebrek aan deviezen het nodige materiaal en de nodige vernieuwingen niet kunnen aangebracht worden. Nochtans is dit bedrijf om het binnenland te voorzien van de nodige olie.

... bananen

Een dag later brachten we een bezoek aan het bacoventbedrijf Jarikaba (bacovent betekent banaan). Er zijn verschillende bananenplantages van 900 tot 300 hektare, met een eigen inpakbedrijf en behandeling. De bananen worden in een vrij vroeg stadium, met plasticfolie tegen de insecten beschermd. Na enkele maanden worden de trossen die tot 50 kg. kunnen wegen uit de plantages gedragen door Haïtanen. De arbeiders dragen ze tot 100 meter ver door het veld, vooraleer ze aan een kabelbaan worden gehangen om naar het inpakbedrijf te worden gevoerd. In dat inpakbedrijf worden de bananen eerst van de trossen gesneden, in een waterbad gelegd, gewassen, gereinigd, en volgens kwaliteit gesorteerd.

Op Jarikaba is er ook een vrij gro-

te rijstplantage. Maar ook daar viel het op dat alle machines, en vooral van alle banden in een slechte staat verkeren.

Interessant leek ons de uiteenzetting over het pilootproject van de Aqua-kultuur die op Jarikaba wordt uitgetest. Het gaat om de kweek van zoetwatergarnalen die uit Maleisië afkomstig zijn en zich zeer goed ontwikkelen in het Surinaamse klimaat. De resultaten zijn hoopgevend en er wordt volgend jaar overgegaan op een semi-industriële installatie van 15 hektare kweekvijvers.

Donderdag brachten we een bezoek aan de universiteit, waarvan de gebouwen werden gefinancierd door de Europese Gemeenschap. De universiteit heeft formele akkoorden met de VUB en een conceptovereenkomst met het Limburgs Universitair Centrum.

De universiteit heeft drie fakulteiten:

ten eerste een medische fakulteit, die vrij goed is uitgebouwd en 30 geneesheren per jaar opleidt. Vanaf volgend jaar zullen er 60 studenten worden toegelaten in het eerste jaar.

Ten tweede de fakulteit behelst de maatschappijvakken zoals Rechten, Economie, Sociologie en Publieke Administratie.

De derde fakulteit is de technologische fakulteit met agrarische afdeling, delfstof, elektrotechnische, werktuigkundige en infrastructuur-afdeling. Hier stelt zich het grote probleem van de belangstelling. Er schijnen slechts 38 studenten te zijn ingeschreven voor de 5 richtingen omdat de Surinamer wel Meester in de Rechten, doctor in de Geneeskunde en andere maatschappelijke vakken wil studeren, maar weinig belangstelling heeft voor de technologische richtingen.

De universiteit wenst in de toekomst ook een fakulteit Letteren en Natuurwetenschappen op te richten, maar zij kan er de nodige middelen niet voor uittrekken. Het totaal aantal studenten bedraagt ongeveer 1800.

Een receptie aangeboden door de voorzitter van de Nationale Assemblée werd besloten met een prachtige kulturele show opgevoerd door de verschillende volksgemeenschappen die in Suriname land leven.

Vrijdag vertrokken werd op het planbureau de samenwerking met België besproken. Het planbureau hier heeft als taak de ontwikkelingsamenwerking te coördineren. Taken van het planbureau zijn ten eerste het opstellen van een makro-economische verkenning. Hierin zijn ze nog niet ver gevorderd of wordt er nog niets gedaan. Een tweede opdracht bestaat erin een korte termijn, half lange en lange termijn ontwikkelingsplanning op te stellen.

Derde opdracht is de financiering van de ontwikkelingsplanning plus de technische assistentie. Ten vierde, de monitoring en financiële administratie van de ontwikkelingsprojecten. In 1986 bedraagt de investeringsbehoefte van Suriname 179,4 miljoen gulden (ongeveer 4 miljard BEF), waarvan 79,2 miljoen in deviezen en 100,2 miljoen lokaal wordt gefinancierd.

André Geens

(1) Het boek Anton de Kom wordt in ons land verspreid door „Standaard Distributie” Antwerpen, en is sterk aan te bevelen voor wie meer over het volk van Suriname wil weten.

**Volgende week:
een stukje geschiedenis**

Van Maximiliaan en zotte Charlotte /1

Een vorstelijk drama uit de vorige eeuw

Wie de plantentuin van Meise bezoekt, komt tijdens zijn wandeling onvermijdelijk voorbij aan een vrij naar-geestig kasteel. Hier sleet Charlotte, dochter van Leopold I en gewezen keizerin van Mexico, haar laatste krankzinnige levensjaren.

Een der tragedies uit de aan vorstelijke drama's en melodrama's zo rijke negentiende eeuw die het sterkst tot de verbeelding hebben gesproken, was de tragische dood van haar echtgenoot aartshertog Maximiliaan van Habsburg, broeder van de Oostenrijkse keizer en gedurende korte jaren keizer van Mexico.

HET feit dat Charlotte een dochter was van Leopold I en dat de Belgische koning de pogingen van Maximiliaan om de Mexicaanse troon te bestijgen en te behouden volop steunde, heeft meegebracht dat de zogenaamde "Mexicaanse kwestie" een belangrijke weerslag heeft gehad op onze nationale politiek.

Legende-vorming

Ook en vooral in België, waar de zwakzinnig geworden Charlotte haar echtgenoot overleefde tot diep in de twintigste eeuw (1927), heeft de Mexicaanse tragedie sterk tot de volksverbeelding gesproken. Zij gaf zozeer tot legendevorming aanleiding, dat daarbij veelal de juiste toedracht van een dramatische, boeiende geschiedkundige episode over het hooft wordt gezien. Zo kent wel iedereen, tenminste als en verre echo, het drama van de jonge Habsburger en zijn Belgische echtgenote. Slechts de ingewijden en historici beseffen echter, welke belangrijke figuur Maximiliaan's tegenspeler de Mexicaan Benito Juarez is geweest.

Om de samenhang te schetsen waarin het tot de Mexicaanse kwestie kwam, is het nodig eerst een tweeluik te ontvouwen: het Mexicaanse en het Europese.

De toestand in Mexico

Mexico was in de geschiedenis der Europese volkeren ingetreden sinds de Spaanse conquistador Fernando Cortez met zijn handvol overaars in 1519-1521 het Mexicaanse rijk van keizer Montezuma onder de voeten had gelopen.

De daarop volgende drie eeuwen kunnen het best samengevat worden als een donkere tijd van onderdrukking. De trieste maar desondanks uiterst boeiende beschaving van de Azteken, waarop een verstandige Europese inbreng heilvol had kunnen inwerken, werd met wortel en tak uitgeroeid. Mexico was drie eeuwen lang een door een handvol Spaanse nobelen zo zeer uitgebuit wingewest, dat uiteindelijk zelfs de Creolen (de in Mexico geboren Spanjaarden) daartegen in opstand moesten komen.

De gewelddadige bekering van de oorspronkelijke bevolking tot het kristendom bracht de kerk in Mexico tot zeer hoge bloei. De onbetwistbare weldaden waarmee dat gepaard ging werden echter voortdurend afgezwakt of ongedaan gemaakt door het bondgenootschap tussen kerk en overheersing. Waarbij deze overheersing dan nog overvloedig gebruik maakte van de ook in Europa remeloos optredende Inquisitie. Deze toestand kon niet bestendig

ACHTERUIT KUK SPIEGEL

blijven, vooral niet toen op en nabij de wisseling van de 18e naar de 19e eeuw de vrijheidsgedachte in Mexico aangewakkerd werd door de onafhankelijkheid van de Verenigde Staten en het ideeëngoed van de Franse Revolutie.

De onafwendbare ontwikkeling was dan ook, dat Mexico zich van de Spaanse overheersing zou bevrijden. Het geboorte-uur van de Mexicaanse natie was 2 september 1810, toen Miguel Hidalgo y Costilla, een 60-jarige Creoolse priester, in zijn dorp Dolores de kerkklok luidde en aan het hoofd van een groep primitief gewapende Indianen onder het teken van de Heilige Maagd van Guadalupe de vrijheidstrijd begon. Met wisselende kansen leidde dit uiteindelijk in november 1823 tot de Republiek Mexico, met een federalistische en republikeinse grondwet.

Van herdersjongen tot...

De ongehoorde macht en rijkdom van de kerk enerzijds en de armoede van het overgrote deel van de bevolking anderzijds brachten bijna onvermijdelijk mee, dat de dragers van het nationale en liberale gedachtegoed een sterke antiklerikale prikkel meegekregen hadden.

Om de "Mexicaanse kwestie" duidelijker te begrijpen is het niet overbodig, even te kijken naar wat in datzelfde jaar 1823, en namelijk ongeveer een maand na het instellen van de Mexicaanse republiek, gebeurde in het Congres van Mexico's machtige buurland de Verenigde Staten.

James Monroe, de vijfde president van de Verenigde Staten, verkondigde voor het Congres te Washington dat Amerika behoorde aan de Amerikanen en dat iedere Europese inmenging op het continent diende bechouwd te worden als een aanslag op de vrede en de veiligheid van de Verenigde Staten zelf. Deze zogenaamde Monroe-leer, waarvan de echo's zullen naklinken tot diep in de twintigste eeuw, zal een belangrijke faktor blijken tijdens de eigenlijke "Mexicaanse kwestie".

Einde der veertiger jaren van vorige eeuw kwam Mexico in konflikt met de Verenigde Staten, wat leidde tot belangrijke gebiedsafstand. Maar uit de nederlaag en de liberale voorwaarden van het vredesverdrag trad de man naar voor, die uiteindelijk aan Mexicaans zijde de belangrijkste en beslissende rol zou spelen: Benito Juarez.

Deze van oorsprong arme Indiaanse herdersjongen uit de omgeving van Oaxaco wordt door de historici vrij uiteenlopend beoordeeld. Onbetwistbaar is hij echter een belangrijke figuur in de wereldgeschiedenis en zeker in de geschiedenis van zijn volk. Er hoeft trouwens weinig verbeelding toe om in het leven en het werken van deze uit ellendige omstandigheden grootgeworden volbloed-Indiaan, in deze advocaat en staatsman een symbool te zien van een der keerpunten in de historie. Aan deze kleurling en gewezen herdersjongen zal het voorbehouden blijven, de gekroonde hoofden van Europa te doen buigen.

...rebellenvoer

Juarez was een overtuigd liberaal. In 1847 werd hij op 41-jarige leeftijd en na zijn studieweg via het

De Mexicaanse kwestie

seminarie, lid van het Mexicaanse Congres en later gouverneur van zijn geboortestreek Oaxaco.

De Mexicaanse politiek stond op dat ogenblik vokomen in het teken van de strijd tussen vooruitstrevende liberalen en klerikale conservatieven. Toen in 1852 het mandaat van Juarez ten einde liep, werd het door de op dat ogenblik aan de macht zijnde conservatieven niet hernieuwd. Na een korte periode van afwachten vervoegde Juarez via Cuba en de Verenigde Staten de troepen van de rebellen-generaal Juan Alvarez, die in open opstand was gekomen tegen de conservatieven. Juarez werd minister van Justitie en van Eredienst in de liberale tegenregering en legde daar de grondslag voor het latere hervormingswerk, la Reforma, o.m. het herleiden van de kerk in Mexico tot haar waarachtige taak. Het gezelschap dat achter deze Reforma stond was vrij gemengd en van ongelijke waarde. Maar onmiskenbaar was Juarez de spil: een man niet van gemakkelijke suksessen, maar van een onverzettelijke en kalme wil naar hervormingen die vandaag klein mogen schijnen, maar die in de conservatieve Mexicaanse en Europese middens een storm ontketende.

De maatregelen van Juarez — verkoop van de kerkelijke landerijen, afzetting en verdrijving van een deel van de hogere geestelijkheid en van conservatieve machthebbers, opschorting van de rentebelasting op buitenlandse schulden — brachten tegen hem een sterke coalitie in het geweer, die zich uitstrekte van klerikale emigranten over enkele Europese kapitalisten en speculanten tot de Europese machthebbers en de Paus. In Europa werd voortdurend betoogd, dat interventie noodzakelijk en mogelijk was.

Zo zag de Mexicaanse zijde van het tweeluik er uit aan de vooravond van de "Mexicaanse kwestie".

t.v.o.

ONS VOLK ONTWAAKT

Het drama van Maximiliaan en Charlotte sprak danig tot de verbeelding van de bevolking dat de pers regelmatig uit dit vaatje tapte. „Ons Volk Ontwaakt” van 30 januari 1927 opende met deze prent van het prinselijk huwelijk op 25 juli 1857 een katern boordevol drama en tranen...

Volgende week:
Niet elke Napoleon is groot...

Kijken

Van dag tot dag

Zaterdag 4 okt.

- ☐ BRT 1 - 14.30
- Zoekwerk over werkloosheid
- ☐ BRT 1 - 15.00
- De steek-er-wat-van-op-show
- ☐ BRT 1 - 16.00
- Kampioen, film
- ☐ BRT 1 - 18.10
- Rondomons
- ☐ BRT 1 - 18.35
- De kleinste zwerver, serie
- ☐ BRT 1 - 19.05
- Boeketje Vlaanderen
- ☐ BRT 1 - 20.20
- Reunie in Fairborough, film
- ☐ BRT 1 - 22.10
- Terloops
- ☐ BRT 1 - 22.55
- Sport op zaterdag
- ☐ Ned 1 - 15.00
- Muppet Babies, nieuwe serie
- ☐ Ned 1 - 15.25
- Francis bij de marine, film
- ☐ Ned 1 - 20.28
- Ciske de rat, nieuwe serie
- ☐ Ned 1 - 21.15
- Inspekteur Dalglish, serie
- ☐ Ned 1 - 22.10
- Goede zaken, aktueel
- ☐ Ned 1 - 23.15
- Alfred Hitchcock, serie
- ☐ Ned 1 - 23.55
- Royal Flash, film
- ☐ Ned 2 - 10.00
- Stormvloedkering Oosterschelde, reportage
- ☐ Ned 2 - 16.45
- Hockey, USSR-Nederland
- ☐ Ned 2 - 19.12
- Dit is Disney, strips
- ☐ Ned 2 - 20.00
- De ondergang van de Poseidon, film
- ☐ Ned 2 - 21.50
- Op zoek naar muziek, licht klassiek

Zondag 5 okt.

- ☐ BRT 1 - 11.00
- Konfrontatie, debat
- ☐ BRT 1 - 14.15
- Luister met je ogen
- ☐ BRT 1 - 14.30
- Lenneke Mare-Ommeganck in Woluwe, reportage
- ☐ BRT 1 - 15.15
- Kwizien, kooktips
- ☐ BRT 1 - 15.35
- Snert Tarzan
- ☐ BRT 1 - 17.00
- De Paradijvogels, serie
- ☐ BRT 1 - 18.20
- Van pool tot evenaar, kwis
- ☐ BRT 1 - 20.35
- De wilde bende, western
- ☐ Ned 1 - 15.25
- NCRV-Jeugd-TV, films en strips
- ☐ Ned 1 - 19.05
- De Carsons, serie
- ☐ Ned 1 - 19.45
- The Cosby show, serie
- ☐ Ned 1 - 20.10
- Ja, natuurlijk; natuurdok.
- ☐ Ned 1 - 21.10
- Het verre paradijs, nieuwe serie
- ☐ Ned 1 - 22.55
- St. Elsewhere, nieuwe serie

Jessica Lange en Jack Nicholson beleven een stormachtige verhouding in „The Postman Always Rings Twice”. Woensdag om 22.05 op Ned. 1.

- ☐ Ned 2 - 15.30
- Tros sport extra
- ☐ Ned 2 - 20.10
- Van Kooten & de Bie, satire
- ☐ Ned 2 - 21.22
- Spitting image, satire
- ☐ Ned 2 - 21.47
- De kinderen van de oorlog, film
- ☐ Ned 2 - 23.29
- Denktank, nieuwe serie

Maandag 6 okt.

- ☐ BRT 1 - 18.10
- Merlina, serie
- ☐ BRT 1 - 18.40
- Ergonomie, info
- ☐ BRT 1 - 20.10
- Zacht is de nacht, serie
- ☐ BRT 1 - 21.05
- Ommekaar, over kindermishandeling
- ☐ BRT 1 - 21.55
- Kwarteeuw kleinkunst, dok. serie
- ☐ BRT 2 - 19.00
- Zonen en dochters, serie
- ☐ BRT 2 - 19.25
- Comedy Capers, om te lachen
- ☐ BRT 2 - 20.20
- Extra Time
- ☐ BRT 2 - 21.35
- Vizier, over video
- ☐ BRT 2 - 22.35
- Nederlandse literatuur, dok. serie
- ☐ Ned 1 - 14.30
- Verboden spelletjes
- ☐ Ned 1 - 18.05
- Lucky Luke, strips
- ☐ Ned 1 - 19.25
- Brat Farrar, serie
- ☐ Ned 1 - 20.28
- Zeg 'ns AAA, serie
- ☐ Ned 1 - 22.15
- Edge of Darkness, serie
- ☐ Ned 2 - 19.27
- Macgyver, nieuwe serie
- ☐ Ned 2 - 20.15
- Klasgenoten, praatshow
- ☐ Ned 2 - 21.05
- Pats Boem Show, jong talent
- ☐ Ned 2 - 21.50
- Heelmeesters, medische info

Dinsdag 7 okt.

- ☐ BRT 1 - 18.10
- Dagboek van een clown, serie
- ☐ BRT 1 - 18.25
- Mik, Mak & Mon, nieuwe serie
- ☐ BRT 21 - 18.45
- De jonge zeehond, serie
- ☐ BRT 1 - 19.10

- Zoekwerk, info
- ☐ BRT 2 - 20.25
- I.Q., kwis
- ☐ BRT 2 - 21.00
- Labyrint, over aardgas
- ☐ BRT 2 - 19.00
- Zonen en dochters, serie
- ☐ BRT 2 - 19.25
- Comedy Capers, serie
- ☐ BRT 2 - 20.25
- Armoede, serie
- ☐ BRT 2 - 21.20
- Argus, praatshow
- ☐ BRT 2 - 22.20
- Het algemeen rijksarchief, dok. en debat
- ☐ Ned 1 - 14.30
- Shogun, serie
- ☐ Ned 1 - 19.05
- Bluffers, serie
- ☐ Ned 1 - 20.28
- Arthur, film
- ☐ Ned 1 - 22.05
- Avro's Televisier
- ☐ Ned 1 - 22.50
- Het raadsel van de wadden, nieuwe serie
- ☐ Ned 1 - 23.40
- Ontdek je plekje, natuurdok.
- ☐ Ned 2 - 19.12
- Een vreemde eend in de bijt, nieuwe serie
- ☐ Ned 2 - 20.20
- Voor niks gaat de zon op, info
- ☐ Ned 2 - 21.00
- Panaromiek, info
- ☐ Ned 2 - 21.30
- Het tijdperk van de renaissance, nieuwe dok. serie

Woensdag 8 okt.

- ☐ BRT 1 - 18.30
- Maister Maesius, serie
- ☐ BRT 1 - 20.10
- Allemaal beestjes, natuurdok.
- ☐ BRT 1 - 20.45
- De laatste charge, film
- ☐ BRT 1 - 22.05
- Premiere, film-info
- ☐ BRT 2 - 19.00
- Zonen en dochters, serie
- ☐ BRT 2 - 19.25
- Comedy Capers, om te lachen
- ☐ BRT 2 - 20.20
- De harteloze, film
- ☐ BRT 2 - 22.05
- Een uitdaging voor de wereld, dok. serie
- ☐ Ned 1 - 16.15
- Dynasty, serie
- ☐ Ned 1 - 17.00
- Internationaal weekmagazine, info

- ☐ Ned 1 - 18.08
- Family Ties, serie
- ☐ Ned 1 - 20.33
- Tinneke, show
- ☐ Ned 1 - 21.25
- Verona, satire
- ☐ Ned 1 - 22.05
- The postman always rings twice, film
- ☐ Ned 2 - 17.00
- Kleine doos, dok. serie
- ☐ Ned 2 - 20.00
- Wie, wat, waar en hoe laat?, kunstinfo
- ☐ Ned 2 - 20.20
- De droom, film
- ☐ Ned 2 - 23.30
- Nederland C, kunstinfo

Donderdag 9 okt.

- ☐ BRT 1 - 16.00
- 60-Plus
- ☐ BRT 1 - 18.05
- De zeven van Blake, serie
- ☐ BRT 1 - 18.55
- Kwizien, kooktips
- ☐ BRT 1 - 20.20
- Hoger-Lager, kaartspel
- ☐ BRT 1 - 21.00
- Panorama, over de F-16
- ☐ BRT 1 - 21.50
- Hotel, serie
- ☐ BRT 2 - 19.00
- Zonen en dochters, serie
- ☐ BRT 2 - 19.25
- Luister met je ogen, info
- ☐ BRT 2 - 20.20
- Stranger than paradise, film
- ☐ BRT 2 - 21.50
- Gezondheid, info
- ☐ Ned 1 - 15.30
- Amsterdam, reportage
- ☐ Ned 1 - 16.10
- Daktari, serie
- ☐ Ned 1 - 19.00
- De familie Robinson, serie
- ☐ Ned 1 - 19.24
- Jong geleerd, nieuwe serie
- ☐ Ned 2 - 20.05
- De Frank en vrij show, kwis
- ☐ Ned 2 - 21.05
- Murder she wrote, serie
- ☐ Ned 2 - 21.50
- Profiel, portrettenserie

Vrijdag 10 okt.

- ☐ BRT 1 - 18.10
- Dagboek van een clown, verhalen
- ☐ BRT 1 - 19.15
- VNOS-uitzending
- ☐ BRT 1 - 20.15
- Orca, film
- ☐ BRT 1 - 21.50
- Art Nouveau, kunstdok.
- ☐ BRT 2 - 19.00
- Zonen en dochters, serie
- ☐ BRT 2 - 20.25
- De kampen, dok. serie
- ☐ Ned 1 - 14.30
- Zonen en dochters, serie
- ☐ Ned 1 - 16.25
- Mask
- ☐ Ned 1 - 18.15
- Omgaan met kleine huisdieren
- ☐ Ned 1 - 18.30
- Johnnie
- ☐ Ned 1 - 19.05
- Knight Rider
- ☐ Ned 1 - 20.28
- Platen 10-daagse
- ☐ Ned 1 - 22.15
- De zoete geur des doods
- ☐ Ned 2 - 20.00
- De levensloop van een bankbiljet
- ☐ Ned 2 - 20.35
- Goldrush Finale
- ☐ Ned 2 - 23.35
- Overval op Entebbe, film

Een film per dag

Zaterdag 4 okt.

De ondergang van de Poseidon

Amerik. avonturenfilm uit 1972. Het luxe-passagiersschip „Poseidon” is op zijn laatste reis op weg naar New York. Daar zal de oceaanreus worden gesloopt. Op oudejaarsavond wordt het schip getroffen door een reusachtige vloedgolf. (Ned. 2 om 20 uur).

Zondag 5 okt.

De wilde bende

De film „The wild Bunch” van Sam Peckinpah uit 1969 is als een van de gewelddadigste van die tijd de geschiedenis ingegegaan. Sommigen noemen het een meesterwerk, anderen vinden het weersinwekkend. Vijf vogelvrijverklaren overvallen een spoorwegkantoor maar worden er opgewacht door een groep premiejagers. (BRT 1 - 20u35).

Maandag 6 okt.

Train d'enfer

Frans politiefilm uit 1985. Op een zaterdagavond breekt in een Parijse voorstad in een danszaal een grote vechtpartij uit. Racisme is de oorzaak. De dag nadien wordt er een Arabier in de trein vermoord. De politie kent de moordenaars... (RTBF 1 om 20 uur).

Dinsdag 7 oktober

Arthur

Amerik. komische film uit 1981 met o.a. Dudley Moore en Liza Minnelli. Arthur, een playboy-miljonair, houdt zich voornamelijk bezig met het proeven van goede wijn, het veroveren van mooie vrouwen en het spelen met zijn verzameling speelgoedtreintjes. Zijn vader heeft het echter anders gepland... (Ned. 1 om 20u28).

Woensdag 8 okt.

The postman always rings twice

Amerik. film uit 1981 met o.a. Jack Nicholson en Jessica Lange, Frank Chambers, een ex-gedetineerde, wordt verliefd op de vrouw van een Griekse restauranthouder. Het komt tot een verhouding en stilaan rijpt het plan om de echtgenoot uit de weg te ruimen... (Ned. 1 om 22u05).

Donderdag 9 okt.

Stranger than paradise

Een geëmigreerde Hongaar woont al meer dan 10 jaar in New York. Op een dag krijgt hij onverwacht bezoek van zijn 16-jarig nichtje uit Hongarije. (TV 2 om 20u20).

Vrijdag 10 okt.

Orca

Amerik. avonturenfilm uit 1977 met o.a. Richard Harris, Charlotte Rampling en Bo Derek, Kapitein Nolan vangt een zwaardwalvis. Het is een drachtig wijfje en Nolan stelt zich hiermee bloot aan de bloedige wraak van het mannetje. Die laat niet lang op zich wachten... (BRT 1 om 20u15).

door-de-weeks

Huislijf

„Je vois des gens courber le dos...” keelt Sandra Kim en ze heeft nog gelijk ook want nu België Eurosong moet ontvangen weet het niet meer waar het staat.

Eind juni 11. werden de raden van beheer van BRT en RTBF samengeroepen en besloten gezien het nationale belang van het festival en gezien België in het buitenland nog steeds

België-Belgique heet tot een nationale organisatie.

De Belgische boosheid werd dus van in den beginne ingeplant want de kernwerkgroep werd tweeledig, de werkgroepen navenant en de dossiers dito. Elk van de werkgroepen kreeg een tweekoppig hoofd en maakte Belgische afspraken zo van: de RTBF levert de realisator, de BRT deze van de introductie-insets. Waarover nog betwisting bestaat (zoals de presentatie) wordt vooruitgeschoven naar de datum van 1 oktober, dag waarop definitief uitspraak zal worden gedaan over de zaal waar gezongen wordt. De commissie zegt niet mis te verstaan: „... indien dan de machine niet op volle toeren kan beginnen draaien wijzen de diensten alle verdere verantwoordelijkheid af...”.

De lach van Sandra Kim

De werkgroep Zaal doet blijkbaar nuttig werk want vindt 12 lokaties die min of meer in aanmerking komen. Vier weerhoudt ze: 2 in Vlaanderen (Antwerpen en Oostende), 1 in Luik (Coronmeuse) en 1 in Brussel (het Cirkus). Elk van deze zalen heeft veel goeds maar ook tal van mankementen. Ondertussen stijgt buiten de werkgroepen de kommunautaire spanning want de Waalse kansen dalen met de dag. Coronmeuse is dringend aan opknappen toe en dat kost geld. Bovendien is de omgeving weinig comfortabel en vreest men dat de buitenlandse gasten naar Maastricht en Aken zullen moeten om hun roes uit te slapen. En dat zal de Luikse middenstad maar weinig prettig vinden.

Dan komt het verslag van de werkgroep Veiligheid op het tapijt. Antwerpen en Oostende krijgen in deze de voorrang. Aan zee neemt men de zaak zeer ernstig en steekt de vlaggen uit: *Welcome Eurosong*. Het decor ligt reeds uitgetekend op de tekentafel en blijkt een kopie van *De geboorte van Venus*. Botticelli moest het weten... Niet te vlug kraait men vanuit Luik. Wij hebben gewonnen met dat meisje van ons (Hoe heet ze ook weer?) Komt Eurosong niet naar ons, dan geen centen, luidt het.

En centen zullen er nodig zijn. Om dat te ramen werd de werkgroep Financiën opgericht. Krijgt Botticelli een kans dan kost de grap 67,5 miljoen. Wordt het het Cirkus dan 62 miljoen, Coronmeuse zou 68 miljoen kosten en Antwerpen zou het met 58 miljoen kunnen runnen.

Veel? zucht u. Och voor het bescheiden decor heeft de werkgroep maar 3 miljoen voorzien. Dat is zowat de prijs van een woning om een doorsnee gezin gelukkig mee te maken. Een heel leven lang. Maar echt helemaal met van problemen gekromde ruggen lopen ze in de Reyerslaan nu ook weer niet. De Nationale Loterij staat met 50 miljoen klaar en de EG met 10 miljoen, maar dan moet het wel Brussel worden...

De ERU, dat is de Europese radiokoepel wil een handje met 38 miljoen in toesteken. Natuurlijk mag de uitverkoren stad de kandidaten voorstellen in een betekenisvol decor waar toerisme, cultuur en weetikveel niet hoeven geweerd. De eerste die verzocht wordt om op het voorstel in te gaan is de burgemeester van Antwerpen. De brave man wordt meteen verzocht in alle haast ja of nee te zeggen en zo'n 38 miljoen te vinden. Hij krijgt daar 2 weken tijd voor.

Ondertussen kwam ging 1 oktober en werd niets beslist. Dus nog een weekje uitsstel. Waar op 9 mei 1987 Europa zingt is nog niet geweten. Misschien wordt het Brussel, zo zijn ze langs beide zijden van de taalgrens het minst kwaad!

Op de achtergrond schalt de onschuldige lach van Sandra Kim...

Onthouden

Ja, de „Night of the Proms” is er weer, twee zelfs, op 17 en 18 oktober in het Antwerpse Sportpaleis. Logisch, vorig jaar kende dit op Britse en dus per definitie strikt op traditionele leest geschoeide muziekfestijn een uitzonderlijk aanvangssukses met ruim 13.500 entoesiaste toeschouwers.

PROMS is een afkortingswoord voor Promenadeconcert. Deze concerten werden in oorsprong in een park (Hyde Park, of course) gehouden, waarbij het publiek spontaan rondwandelde en rechtstaand luisterde naar „goed in het oor liggende” uitvoeringen van klassieke muziek. Engeland kent zowat 90 promenadekoncerten met de via de televisie reeds jaren vertrouwde „Last Night of the Proms” als wereldvermaard hoogtepunt, dat jaarlijks herhaald wordt.

Kenmerkend voor deze concerten is de heel specifieke „Proms-sfeer” die een harmonieuze samensmelting is van het euforische bij een voetbalwedstrijd, het luchtige van een studentencantus en het verhevene of het onroerende van een klassieke uitvoering. Zo behoren kleurrijke petjes, vlaggen, toeters en bellen tot de onmiskenbare ingrediënten van een geslaagd promenadekoncert.

Het programma is alleszins ambitieus en genuanceerd populair. Voor de muzikale hoofdnoot zorgt het Filharmonisch Orkest van Vlaanderen onder de charismatische (?) leiding over 69 muzikanten van Günter Neuhold. Dit orkest waarvan de Vlaamse Gemeen-

schap het eerste en het laatste nog niet gezien en (hopelijk) gehoord heeft, brengt muziek van o.a. Bizet, Offenbach, Händel, Rossini, Wagner, Verdi, Dvorak en natuurlijk de legendarische „Pomp and Circumstances” van Elgar (maar waarom, zeker nu, niets van Van Hoof?).

Theo Mertens vertolkt naast 2 minder bekende stukken (Saint-Preux en Knechtel) de overbekende maar ook grandioos mooie „Trumpet voluntary” van Purcell, terwijl Harry Sacksioni en Angelo Branduardi uit hun virtuositeit putten. Vreemd, maar deze Proms brengen naast muziek ook dans, namelijk het Ballet van Vlaanderen met een fragment uit het nieuwe, avondvullende ballet „Moves” in een koreografie van zijn artistiek directeur Valery Panov op muziek van François Glorieux.

De „Nacht” kan al om 18 uur ingezet worden op het Stuijvenbergplein, waar de pinten getapt en de wittekes klaar staan... en de eerste noten zullen weerklinken. Vandaar gaat het omstreeks 19 u. 30 stoetsgewijze naar het Sportpaleis. Proms is ten slotte „wandelen”.

Meespelen (145)

Tientallen juiste antwoorden op onze 143ste puzzel, waarin gespeurd werd naar het gedicht „Een zwemmer is een ruiter” van Paul Snoek.

Door loting werd mevrouw Lillie De Herdt uit de Houdekietstraat 1 te 1850 Grimbergen aangeduid. Zij ontvangt enkele boeken kado.

W E blijven voortspelen. Wie schreef onderstaande verzen en welke naam gaf hij aan dit prachtige gedicht?

Heel even maar dacht ik aan een vlieg tussen de kaken van een kruisspin toen je moeder je heel even maar kraakte voor je uit haar weggleed: een astronaut, een kleine, reiziger-met-de-helm-geboren.

En, weet je: door het water in haar ogen zag ik hoe fijn ze het vond de kleur van je vlees te zien en dat wat een jongen van je maakt.

(...)

Het land plooid voor me open als voor de scharen van een ploeg toen ik als een man op mijn fiets naar je pas geboren grootouders toereed om te zingen dat je er was.

Met je haar en je blauwe ogen en je bijna vijf kilo.

Antwoorden moeten ons bereiken vóór dinsdag 14 oktober, op het gekende adres: WIJ, „Meespelen (145)”, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel.

Misschien valt U deze keer in de prijzen?

LEMS KIJKEN HOE STERK JIJ BENT IN VLAAMSE FIGUREN... WIE LEERDE ZIJN VOLK LEZEN?

CONSCIENCE!

EN WEET JE OOK WIE ZIJN VOLK LEERDE ZINGEN?

BENOIT NATUURLIJK!

MAAR WIE LEERT ZIJN VOLK MET AL DIE CULTUUR TE LEVEN?

DEWAE!

Proeven

Wij bergen er onze wijn wel in op, maar wie zou ook maar durven vermoeden dat onze „kelder” als naamwoord iets met het aanmaken van dit gegiste druivesap te maken heeft. Zonder wetenschappelijk uitsluitsel te beogen, wijzen enkele etymologische waarschijnlijkheden toch in die richting.

H ET woord schijnt — onzeker, maar toch — afkomstig van het Latijnse „caltare”, wat zoiets als „treden”, „heen en weer” of „op en neer stappen” betekent. Daarmee werd ook het treden of met de voeten persen van de druiven bedoeld. Wie zal het zeggen?

In het Duits spreekt men nog van het „keltern” van de wijn, waarmee men inderdaad het persen bedoelt. Het woord kelder heeft dus onweerlegbaar nauwe relaties met wijn. En ja, de meest luisterrijke funktie die een kelder ooit kan bereiken, is deze van wijnkelder.

Maar, leg nooit een wijnkelder aan als u dicht bij een drukke verkeersweg of een spoorweg woont. Het kwasi-permanente trillen komt de rijping van uw kostbare flessen niet ten goede, integendeel. De ideale temperatuur van uw wijnkelder ligt tussen 8 en 12 graden Celsius, met toleranties naar 5 en 15°. Hij is liefst niet kurkdroog, maar ze-

ker niet te vochtig. En leg uw flessen nooit in de onmiddellijke nabijheid van een warmtebron (cv-brander b.v.) of van sterk ruikende levensmiddelen. Wijn kan zelfs door de kurk heen ongewenste geurtjes in zich opnemen.

En omdat we het nu toch over de taal van de wijnkelder hadden, in andere talen heet zo'n paradijs, soms ook als synoniem voor proeflokaal: bodega (Spanje), cave (Frankrijk, ondergrondse kelder), chai (Frankrijk, maar dan voor een bovengrondse bewaarplaats), estafa (Madeira), lagar (Portugal, vooral in de Douro-streek) en lodge (de in Engeland algemeen gebruikelijke benaming voor een opslagruimte voor Port- en Madeirawijnen).

Och, laten we er maar geen linguïstiek van maken. Het woord „oenologie”, de wetenschap van de wijn als onderdeel van de biochemie, is al moeilijk genoeg.

Is de wonderman op komst?

Tapie, Tapie Rouches...

Het heet dat de wonderman op komst is, dat ons voetbal de redding nabij is. Niet omdat Club Brugge eindelijk nog eens afstand heeft genomen van Anderlecht. Niet omdat er meer volk naar de stadions zal komen (?) of er meer doelpunten zullen worden gemaakt (?). Wel omdat Bernard Tapie, de Messias uit Frankrijk, zijn goddelijk oog op Standard Luik zou willen laten vallen. Tapie, Tapie Rouches dus in de Vurige Stede die de sportieve hongerdood nabij scheen te zijn.

WIJ gaan hier geen boom opzetten over een Franse mirakelboy (geen term is te zwaar of te gek) die in eigen land onder de wereldwonderen wordt gekatalogeerd omdat hij zieke bedrijven door handoplegging kerngezond maakt en omdat zijn zin voor initiatief blijkbaar grenzeloos is.

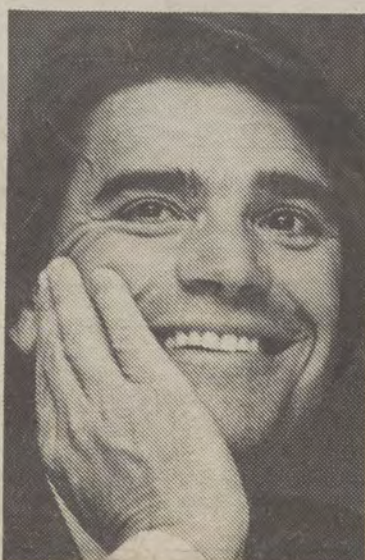
Proefkonijn

Tapie, die rond Bernard Hinault een succesrijke wielerspoging rechtzette en die de begraven Olympique Marseille in één zomer tot uitgesproken titelkandidaat promoveerde, lonkt inderdaad naar de Belgische markt. En Standard schijnt hem wel wat. Waarmee de klub van Willy Gillard meteen als proefkonijn zal gaan dienen. Want het sukkelende Standard Luik wordt natuurlijk met aantrekkelijke voorstellen bekogeld. Tapie wil geen voorzitter of manager worden. Interesseert hem natuurlijk niet. Hij wil enkel dat men hem volgt, dat men in Luik doet wat men ook in Marseille heeft gedaan. *Volgen*. We zijn benieuwd of Standard zijn onafhankelijkheid zal willen verkopen. Of er uiteindelijk nog iets zal overblijven van die trotse klub van weleer, die in haar betere momenten zo dicht aansloot bij het Waalse volk.

Gevaarlijke weg

Ons voetbal, het kan niet genoeg gezegd en herhaald worden, is inderdaad een gevaarlijke weg ingeslagen. Het heeft de paden van de sport misschien wel definitief verlaten, het is een zaak, een show geworden. Het heeft zijn toekomst, zijn lot in handen gelegd — of het is daar tenminste ijerig mee bezig — van commercianten die enkel in resultaten, en dan nog liefst onmiddellijke, zijn geïnteresseerd.

Een sportjournalist die het in Mexico allemaal zelf mocht meemaken vertelde ons dat hij zo getroffen werd door het verschil in mentaliteit tussen de Anderlechtspelers en de Bruggelingen. De eersten leefden eerder verkrampd, koud afstandelijk naast elkaar. In het beste geval kollega's, in het slechtste echte vijanden zoals helaas is gebleken. Niet dat de

Bernard Tapie, de Standard-Gandois?

Bruggelingen elkaar als broeders om de hals vielen maar de omgang was in ieder geval kameraadschappelijk. Er was, zo werd ons gezegd, een binding die verder reikte dan het professionele contact. Een verklaring voor dit verschijnsel? De prestatiedruk van jaren, de drang om te overleven, de vrees om ten onder te gaan van de paarswitten. Er liggen bergen goud voor ze klaar. Als er maar niet gefaald wordt. Want de huurders van de *loges* en de *business seats* zullen nooit kunnen (of willen) wennen aan een verliezende thuisploeg. Een champagne drinkende gastheer moet wat hebben om trots over te zijn. Hij verbindt zijn reputatie aan die van een sportklub en dus moet er gewonnen worden. Zoniet.

Vorige maandag lazen we op de sportbladzijde een advertentie van

IK SPEEL VOLUIT, IK DROOM VRIJUIT.

een Antwerps bedrijf dat ons meedeelde dat Sporting Charleroi haar reputatie met glans had verdedigd. Het bijhorend wedstrijdverslag leerde ons dat de sympathieke Zebra's met maar liefst 0-4 hadden verloren tegen Beveren. Zoiets kan natuurlijk niet...

Waaruit de lezer rustig mag afleiden dat we het topvoetbal geleidelijk aan, want bruuske overgangen doen pijn, met andere ogen zullen moeten bezien. Er zal alsmaar minder plaats overblijven voor menselijkheid, voor contact met de basis, met de natuurlijke bestaansgrond van de clubs. De *loges* hebben de revolutie niet veroorzaakt, zij heb-

ben ze enkel versneld. Tapie in België. Stel je voor dat hij bij Standard zijn zin mag doen — wat natuurlijk nog niet vaststaat — en dat een onschuldige hand Olympique Marseille en Standard Luik tegenover elkaar plaatst in de eerste ronde van de Europacup. Wat zal de Uefa zeggen? Welke toestanden worden hier geschapen en wat meer is: wie zal over de uitslag van zo'n wedstrijd beslissen? De spelers of... We zijn zover nog niet zegt U, maar is het onmogelijk? Wie durft bijvoorbeeld voor vijf jaar voorspellen dat bijna de helft van de eersteklasseklubs in 1986 *loges* zouden verhuren...? **Flandrien**

Hebben we nu alles gezien?

De klucht van Parijs-Brussel

Voor ruim een jaar ontving de redactie een brief van een verontwaardigd organizator van wielervedstrijden. De brave man — want om zich met de coureurs van vandaag „belangloos” bezig te houden moet men bijna een heilige zijn — beklagde zich over het gebrek aan strijd lust van de zogeheten „beroepsrenners” en over de bedrieglijke praktijken in en rond een doodgewone wielervedstrijd.

WE dachten ongewild aan de briefschrijver terug toen we vanuit onze zetel naar de finale van Parijs-Brussel zaten te kijken. Want het is inderdaad ver gekomen wanneer men ziet met welke mentaliteit de *heren* van de velo een klassieke (?) wedstrijd (?) afwerken of beter uitslapen. Indien dit niet het absolute dieptepunt was hoeft het voor ons echt niet meer.

De regel...

We gaan de feiten, of de totale

afwezigheid daarvan, niet nog eens aan de kaak stellen. Maar we vragen ons wel af waar het in de toekomst naartoe moet. Want Parijs-Brussel was geen alleenstaand geval. Het was geen uitzondering die de regel bevestigde.

We hebben onze mening al vaker neergeschreven: de wielerkalender zit nationaal en internationaal verkeerd in elkaar en de professionele praktijken die ingang hebben gevonden leiden naar versnelde verval.

Wie kou heeft...

Nationaal, dat weet U inmiddels, worden er veel te veel wegkoersen georganiseerd. Er valt gewoon geen lijn meer te herkennen in de kalender. Wie vandaag opgeeft, rijdt morgen elders. Wie kou heeft stapt af. Wie moe is vertrekt niet. Wie niet graag afziet, wandelt mee

Wie volgend jaar bij Raes rijdt gaat toch geen renner van diezelfde ploeg achterna zitten...

met het peloton. De wielerbond en de ploegbestuurders laten betijen.

Internationaal wordt het wielerverjaar afgewerkt in welgeteld twee maanden. In april de grote voorjaarsklassiekers. In juli de Tour. En daarnaast niets meer. Natuurlijk is een overwinning in de Grote Herfstprijs of de Giro graag meegenomen maar eigenlijk ligt niemand daar nog wakker van. En zeker de opvolgers van Lomme Driessens niet.

Die beginnen al coureurs te werven in de heetste zomermaanden. Die storen zich al lang niet meer aan de sport- of beroepsziekte. Voor zover die nog bestaat in de gecommercialiseerde topsport. Vandaar dat de dwangarbeiders van de weg zich in de nazomer alles mogen veroorloven. In één en dezelfde ploeg rijden dan vaak coureurs die

zes maanden nadien tegenstanders zullen zijn.

Wie zeker is volgend jaar voor Raes te rijden gaat toch geen renner van diezelfde ploeg achterna zitten... Dat soort zaken, of mistoestanden, heeft men al lang in stilzwijgen aanvaard. De wielersport heeft haar eigen wetten. Ze vraagt enkel dat de journalisten deze zouden onderschrijven, dat zij desondanks zouden blijven *reklame* maken voor het veloke en haar sponsors. De wielersport mag het ons gerust kwalijk nemen maar wij bedanken daarvoor. Ondanks we van nature uit wielersportliefhebber zijn. Maar wanneer onze wielrennerij in crisis verkeert, heeft zij dat in de eerste plaats aan zichzelf te wijten. Ze heeft niet enkel de kip die de gouden eieren legde geslacht, ze gooit nu ook nog de weinig overgebleven eieren weg.

SPORT

Geeft Noord-Zuidkontakt vorm

„Neerlandia” 90 jaar!

„Neerlandia”, het tijdschrift dat de band tussen de nederlandstaligen overal-in-de-wereld wil onderhouden bestaat thans 90 jaar en is daarmee één der oudste (nog bestaande) tijdschriften dat ons taalgebied rijk is.

Toen België in 1830 afgescheiden werd van het Noorden, was de vrees in Vlaanderen bij sommige verder-denkenenden gerechtvaardigd dat dit kon leiden tot een gescheiden ontwikkeling van de volkstaal. Het Vlaams zou - los van het Nederlands - kunnen uitgroeien.

N-ADAT de opgefokte vijandigheid t.a.v. het Noorden wat wegebde en de vrees voor de Franse staatsnationale

geten dat de aandacht voor het Noorden in Vlaanderen enkel te vinden bij een beperkte groep taal-liefhebbers en filologen. In de

Vlaanderen en Nederland: tweestroming in één!

aanhechttingspogingen toenam, beseften de Vlaamsgezinden — en met hen een aantal Nederlanders — dat een hernieuwd en geregeld kontakt tussen hen van het grootste belang zou zijn.

Over de hele wereld

De enkele *Nederlandsche Congressen* waren een eerste, vrij schuchtere poging hiertoe. Enige bestending van deze Noord-Zuidkontakten kwam er pas door de stichting van het „Algemeen Nederlandsch Verbond” (ANV) in 1896. De strijdbare Gentse flamingant, de latere activist, *Hippoliet Meert*, ontvoude al in 1893 een plan om een vereniging die de uitstraling van de Nederlandse taal en cultuur over de hele wereld ter harte zou nemen, op te richten. Dit initiatief was een uitvloeisel van de verspreiding van de politiek-kulturele inzichten van de *romantiek* in Vlaamsgezinde middens. De flaminganten beseften meer dan tevoren dat de eenheid van taal en cultuur wezenlijk was voor het voortbestaan. „De taal is gans het volk”. Bovendien was het belang van godsdienst en vorstenhuis relatief minder als *bindende kracht*. Dit besef was zonder twijfel een belangrijke verbreding van de Vlaamse Beweging.

11 juli 1896

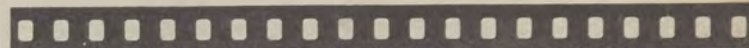
Dit alles mag ons niet doen ver-

Vlaamsgezinde aktie liet de massa zich weinig gelegen aan het Noorden. Toen op 11 juli 1896 het eerste nummer van *Neerlandia* verscheen had het tijdschrift dan ook nog heel veel werk te verrichten. Daarin zou het voor een stuk ook slagen. De Heel-Nederlandse kulturele eenheidsgedachte verbreedde zich zowel in Vlaanderen als in Nederland.

Toen de Duitse legers België in 1914 binnenvielen, dreeven ze een belangrijk deel van de Vlaamse bevolking over de grens naar het neutrale Noorden. Nederlandse afdelingen van het ANV beijverden zich om de vluchtelingen en de geïnterneerde soldaten te voorzien van lektuur en enig onderwijs. Maar het ANV werd ook een belangrijk doelwit in de psychologische oorlogsvoering van de Duitse aanval. De *Flamenpolitik* die Vlaanderen rijk moest maken voor een meer of mindere graad van aansluiting bij het Duitse Rijk werd in een Groot-Nederlandse verpakking voorgesteld omdat die ook uitzicht bood op meer Nederlandse welwillendheid t.a.v. de Duitse oorlogsdoeleinden. Het ANV werd grotendeels door die strategie verscheurd, zowel in het Noorden, waar zich een aantal pro-Duitse dissidenties voordeden, als in het Zuiden waar een belangrijk deel van de leiders de ANV'ers verstrikt raakten in het aktivistisch kluwen en daarmee zichzelf afsloten van de Vlaamse publieke opinie.

Zakelijkheid

Het staatspatriotisme eigen aan de Eerste Wereldoorlog deed opnieuw de tegenstelling tussen België en (het neutrale) Nederland groeien zodat het ANV op het praktische werkingsvlak geblokkeerd werd. Pas op het einde van de dertiger jaren keerde dit gevoel en groeide opnieuw de ANV-aktiekraft en -toenadering. Tegenover het Hitler-gevaar — dat beide staten bedreigde met aanhechting en de Nederlandse cultuur met opslorping — werd stevig gereageerd. Tijdens hun oorlogsverblijf in Londen legden de regeringen de grondslag voor de naoorlogse sa-

Nieuw in de bios

SOMS vraag ik me wel eens af of *John Wayne* zo'n kas-kraker zou zijn geworden, moest daar niet regisseur John Ford geweest zijn en dat is idem dito voor *Humphrey Bogart* en *John Huston*.

Hoe komt het toch dat een middelmatig akteur als *Kurt Russell* onder regie van John Carpenter (*Elvis*, *Escape from New York* en *Big Trouble in Little China*) uitgroeit tot meer dan gewone prestaties en dit zelfs in totaal verschillende genres.

Er is overal een verklaring voor en die zal dan ook wel gelden voor de vonk tussen akteur *Gene Wilder* en regisseur *Mel Brooks*. Hetgeen dit tweetal samen bewerkte waren het door de kritiek tot cultfilm verheven *The Producers* (1967) en hits als *Blazing Saddles* (1973) en *Young Frankenstein* (1974). Voor deze laatste schreef Wilder ook het scenario, zijn eerste. Zijn volgende scenario's verfilmden hij zelf en dat werden dan achtereenvolgens: *The adventures of Sherlock Holmes' smart brother* (1975), *The world's greatest lover* (1977), de sketch *Skippy* in *Sunday Lovers* (1980), *The woman in red* (1984) en nu *Haunted Honey-moon* (1986).

En wat zie je? Het ene is nog erger dan het andere. Er blijft weinig over van de lolbroek die we leerden kennen, toen hij nog met *Mel Brooks* samenwerkte. *Gene Wilder* is ofwel flauw ofwel chaotisch onsamenhangend wanneer hij niemand heeft om hem in de hand te houden of aan te vullen. De kijker wordt overstelpd door dingen waarvan *Wilder* denkt dat ze leuk zijn. In *Haunted Honey-moon* gaat het echt te ver, de opeenstapeling van klisjes is stom vervelend. Verwijzingen naar andere en betere films zijn geen spelletje meer, maar duiden echt op armoede van de auteur/regisseur/akteur. Was *Gene Wilder* in zijn eerste filmen nog een opletende cinefiel en een geniale pasticheur, met zijn voorlopig laatste film zou hij beter op een spookslot gaan zitten en zich de les laten lezen door echte spoken, draken, weerwolven, Frankensteins en *Dracula's* en de filmbazen zouden zich tweemaal moeten bedenken om hem nog geld te geven, er zijn zoveel betere films die nooit worden gemaakt omwille van alle *Gene Wilder's*.

Willem Sneer

menwerking in Benelux-verband. Hieraan zouden „Neerlandia” en het Algemeen Nederlands Verbond positieve aandacht besteden.

Na de oorlog zou de lange traditie van Algemene Nederlandse Congressen langzamerhand weer opleven. Belangrijk was en is de stuwing uitgaande van oud-minister van Buitenlandse Zaken *Hendrik Fayat* en de Vlaams-nationalist *Remi Piryns*. De jongste kongressen muntten uit door hun grote zakelijkheid, degelijke verslagen en praktische voorstellen. De

opname van de Benelux-landen in grotere verbanden, zoals de Europese Gemeenschappen, de NAVO en belangrijke veranderingen in het beeld van de massakultuur bevorderen echter geenszins gedurende de laatste jaren de herwonnen Heel-Nederlandse Beweging. In Belgisch staatsverband stond het Beneluxbeleid voortdurend bloot aan Waalse chantage en Vlaamse onverschilligheid. Zelfs in de Kultuurraad en later in de Vlaamse Raad ontbrak en ontbreekt de politieke wil om het integratiewerk door te zetten.

Europarlementsleden Kuijpers (VL) en Boot (NL): „ANV heeft grootse opdracht!”

Welbegrepen eigenbelang en onze gezamenlijke toekomst verplichten ons heelnederlandse nieuwe wegen te zoeken met de Vlaamse beweging. Daarom heeft Euro-parlementslid Willy Kuijpers samen met zijn kollega-Europarlementslid mevr. Elise Boot uit Nederland, die ook te Amsterdam aanwezig was op het 39e Algemeen Nederlands Congres (april 1986), geprotesteerd bij de ministers Brinkman en Dewael en hun gewezen op de grootse opdracht die een organisatie als het ANV-ANC te verrichten heeft.

ENKELE voorbeelden uit hun brief terzake:

1. Het *omroepbeleid* is te zeer versnipperd voor een cultuurgemeenschap van 20 miljoen mensen. Een overlegorgaan dat de inspanningen bundelt is dringend nodig. Onze cultuur kan zo meer en beter tot haar recht komen op de beeldbuis.

2. De Stichting „Ons Erfdeel” die met *Septentrion* de Franssprekenden laat kennis maken met onze cultuur en leefwereld moet de mogelijkheid krijgen om ook het engelstalige gebied — zoveel groter en belangrijker nog — te bereiken via aangepaste en verzorgde uitgaven.

3. De Nederlandse taal en

kultuur moeten in het buitenland beter, sterker en eigentijds-er verbreid worden om op die manier de dienstbaarheid van onze cultuur op te voeren.

□ Het bevorderen van: de studie van het Nederlands, leerstoelen en bibliotheken, taal-labo's en kursussen moeten bevorderd worden door een gezamenlijke inspanning.

□ De erkenning van de academische titel *neerlandicus* kan daarbij een hulp zijn. Ook omdat hij een sterke symboolwaarde heeft door onze taal en cultuur meteen op gelijke hoogte te plaatsen als in de ons omringende gemeenschappen.

□ Onze gezamenlijke Nederlandse bijdrage tot de *algemene beschavingsgeschiedenis* moet meer belicht worden. Hierbij kan het onderwijs in het buitenland een belangrijke rol spelen.

„De zaak Brinkman”

De geringe publieke belangstelling voor de integratie tussen Noord en Zuid leidde de regeringen tot weinig initiatief, getuige daarvan de (mislukte) gezamenlijke „Open Universiteit”.... Enkel de Taalunie kan als succesvol betiteld worden. De machthebbers nemen zelfs zeer kortzichtige beslissingen. De heer *Brinkman*, Nederlands minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, achtte het zelfs nodig om deze vakantie de betoelaging van het Algemeen Nederlands Verbond af te schaffen! Daarmee wordt een ernstige ANV-werking praktisch onmogelijk. Nochtans is het ANV — naast „Ons Erfdeel” — het enige orgaan dat de volledige Nederlandse cultuurkring bereikt. In het groeiende Europa brengt dit de opdracht en de uitbouw mogelijkheden van onze cultuur ernstig in gevaar, zeker voor de *Nederlanden-in-Frankrijk*. In het Europees Parlement hebben we hierover een resolutie ingediend. Inderdaad: vele EP-teksten willen immers *grensoverschrijdende kontakten en samenwerking* bevorderen.

Willy Kuijpers,
lid van Europees Parlement

Boek met In Memoriams

Van de doden niet alleen maar goeds?

Uit Nederlandse dag- en weekbladen van uiteenlopende richtingen verzamelde een Amsterdamse journalist enkele tientallen herdenkingsartikelen, verschenen bij het overlijden van bekende figuren. Niet altijd, zo blijkt, ging het spreekwoord op: „Over de doden niets dan goeds”.

HARDE waarheden over een kortelings ontslapene worden doorgaans in gesproken of geschreven *In Memoriams* achterwege gelaten. Meestal uit pieteit tegenover de nabestaanden, soms uit vrees dat er mensen over de spreker of schrijver zouden kunnen beweren dat de pot de ketel verwijt dat hij zwart ziet.

Aan de groeve

Er zijn ook uitzonderingen, zoals aangetoond wordt in het boek „Over de doden niets dan goeds”, samengesteld door Martin van Amerongen, sinds kort hoofdredakteur van het al 110 jaar bestaande opinieweekblad *De Groene Amsterdammer*. Weliswaar gaat het in een groot aantal van de 22 afgedrukte herdenkingsartikelen om verbale standbeelden („...met oprechte bewondering en ongeveinsde eerbied beseft het gehele volk dat het een zijner edelste en grootste mannen heeft verloren...” aldus een zinsnede die in allerlei variaties wordt aangetroffen) ook kritische noten worden aan de groeve af ten toe gekraakt. Daarbij hangt het er uiteraard van af wie over wie het woord voert.

Dat men zelfs 66 jaar geleden (het boek gaat over de periode 1920-1985) niet terugschrok voor keiharde woorden over een pas

gestorvene, toont het herdenkingsartikel aan dat in de socialistische krant *Het Volk* verscheen bij het overlijden van de protestantse partijleider dr. Abraham Kuiper. We lezen: „De arbeiders vonden in hem hun gevaarlijkste vijand door een demagogie die in een godsdienstige ideologie haar steun zocht; daardoor werd hij gehaat als weinigen”.

En ook in hetzelfde artikel: „Van volksleider werd hij volksongeduld. De machtswaan steeg hem naar het hoofd en hij zou ondergaan in een jammerlijke historie van corruptie waarin hij zijn partij naar de afgrond meesleepte”. Toch ondanks zo'n vernietigend oordeel, besloot het *In Memoriam*: „De tijd van zijn ondergang en zijn onverzoenlijke vijandschap jegens ons zullen ons niet doen vergeten, dat dr. A. Kuiper een der genen onder ons geweest is, die als een tweede Mozes bruisend water geslagen heeft uit de dorre rots der volksversterking”.

Houten klaas

In latere jaren blijkt in herdenkingsartikelen dat er minder van dik hout planken wordt gezaagd. Zo begint een stuk in het weekblad *Vrij Nederland* naar aanleiding van het overlijden van de vroegere eerste minister Beel in 1977 als

volgt: „Het is moeilijk om geïnspireerd te schrijven over de onlangs gestorven dr. L.J.M. Beel, want hij is er in een kwart eeuw van openbaar optreden in geslaagd de indruk te wekken dat hij een houten klaas was”. Nog een aardig voorbeeld van veranderende journalistieke zeden leverde het katholieke blad *De Tijd* in 1980. Overleden was toen prof. C.P.M. Romme, de leider van de vroegere KVP die later opging in het huidige CDA. Romme was een tijdlang staatkundig hoofdredakteur van de *Volkskrant* geweest. Het herdenkingsartikel in *De Tijd* luidde daarover ongezoeten: „Romme had zelf graag journalist willen zijn. De stijl van zijn hoofdartikelen was echter meestal niet om te vreten”.

Dat het riskant kon zijn om, ook al gebeurde dat in zorgvuldig gekozen woorden, een kristisch geluid te laten horen over een hooggeplaatste overledene, ondervond in 1934 de hoofdredakteur van het *Utrechts Dagblad*.

Majesteitsschennis

In een artikel bij de dood van prins Hendrik (de grootvader van de tegenwoordige Nederlandse koningin Beatrix) schreef hij: „Het moge de Prins niet gegeven zijn geweest krachtens zijn persoonlijkheid en wijze van leven, om eerbied

af te dwingen, men begrijpt ook dat het voor hem een moeilijke positie is geweest om naast een markante figuur als onze Koningin zich een grootse plaats te verwerven in de harten der mensen”. Deze ene zin in een overigen keurig ingehouden artikel deed bij honderden de abonnementsopzeggingen bij het *Utrechts Dagblad* binnenstromen en binnen achtenveertig uur was de hoofdredakteur ontslagen!

Want hoewel de buitensporige en lichtzinnige levenswijze van prins Hendrik algemeen bekend was, werd de opmerking in de *Utrechtsche krant* beschouwd als een soort majesteitsschennis.

„Over de doden niets dan goeds” geeft herdenkingsartikelen over in hoofdzaak politici, van wie acht socialisten, acht kristendemokraten en twee liberalen. De samensteller van de bundel merkt daarover in de inleiding op: „Kristen-demokraten en sociaaldemokraten domineren dus deze politieke dodenakker, net als op het Binnenhof”.

jeeveedee

— Over de doden niets dan goeds, nekrologiën van politici, samengesteld en ingeleid door Martin van Amerongen. uitg. Thomas Rap, Amsterdam/Brussel.

„Biograph”, 5 platen en 1 boek

Bob Dylan doet zijn fans een geschenk

De muzikale verrassing van de voorbije zomer was het verschijnen van een nieuwe Bob Dylan die de titel „Knocked out” meekreeg. De LP is in vergelijking met Dylans werk van de jongste jaren een frisse plaat boordevol dynamiek geworden.

WIE van Dylan houdt zal meegenieten van het lekkerrockende „You wanna samble” dat door het elektrische gitaarspel aan het gekende „Highway 61” herinnert. Na deze opening komt het aangrijpende „The killed him” dat Dylan toegespeeld werd door zang- en filmheld Kris Kristofferson. Op de achtergrond van deze en andere nummers komt het vierkoppige damesgroeptje dat Dylan sinds jaren begeleidt stijlvol aan bod en dat mag ook wel eens gezegd worden.

Het eethuis in Omaha

Op de ommezijde moet aandacht besteed worden aan de drie nummers die deze kant vullen. Eerst is daar „Brownsville Girl” dat 11 minuten loopt en een prachtige ballade is met knipogen naar de

Bob Dylan, terug van weggeweest...

klassieke western, het eethuis van Dylans moeder in Omaha en naar het Hollywood van toen.

Dob Dylan rijdt op dit ogenblik een toernee in het oude Albion en wordt daarbij begeleid door Tom Petty en zijn groep, deze samenwerking resulteerde trouwens in een muzikale samenwerking die Bob Dylan weer de oude glans van vroeger bezorgt.

Een tweede geschenk dat Bob Dylan zijn liefhebbers aanbiedt heet „Biograph” en laat, zoals de titel doet vermoeden, het beste van zijn werk horen. Het werd een plattendoes met niet minder dan vijf schijven en een boek. Wie de nummers van „The times they are changing” over „Like an rolling stone” tot „Knocking on heaven” hoort wordt nog een overtuigd van het feit dat Bob Dylan wel degelijk de muzikale spreekbuis van zijn generatie is geweest (Beide LP's op CBS).

Sergius D.

domus - woningen sleutelklaar!

pvba ALG. BOUWBEDRIJF VAN DEN BRANDEN
Dendermondse Steenweg 29 Hamme Tel. 052-47.88.09

Met traditionele „VAN DEN BRANDEN” kwaliteit
Keuze uit verschillende types.
Ook voor uw eigen „schets” - idee hebben wij een sleutelklare oplossing.

BON

VOOR INLICHTINGEN
(OPSTUREN. A.U.B.)

NAAM :
ADRES :
TEL :
BOUWGROND TE :
wenst inlichtingen en documentatie (types, beschrijving, prijzen)

Oud-senator E. Raskin over Jaak Gabriëls

Herinneringen aan zijn eerste politieke stappen

Wij hebben het voorrecht gehad met de nieuwe voorzitter van de Volksunie, Jaak Gabriëls, vanaf zijn intrede in de partij op 26 augustus 1966 tot op heden te mogen samenwerken. Sinds zaterdag 27 september 11. is Jaak de nummer één in de partij. Er was een tijd dat wij de aanvoerder waren in het arr. Tongeren-Maaseik was, terwijl Jaak de rol van militant vervulde. Het is over die periode in het leven van onze nieuwe voorzitter dat wij enkele herinneringen willen ophalen.

Op 10 maart 1966 werden wij voorzitter van het arrondissement Tongeren-Maaseik. Er bestonden op dat ogenblik nog maar tien afdelingen. Ook waren grote delen van het arrondissement nog volslagen blank gebied, o.m. de Kempen.

Pas afgestudeerd!

Dag-in, dag-uit poogden wij helpers te vinden om hieraan een einde te stellen. Zo kwamen wij op 26 augustus 1966 toevallig, vergezeld van de toenmalige vrijgestelde Jaak Cuppens van Neeroeteren — momenteel eerste schepen van Maaseik —, in kontakt met de pas afgestudeerde student Jaak Gabriëls van Bree. Deze zegde onmiddellijk toe een afdeling in zijn gemeente uit te bouwen, hetgeen kort nadien gebeurde.

In tegenstelling met wat sommigen nu menen betekende dit niet dat onze partij in het Breese onmiddellijk tot expansie kwam. Integendeel, samen met enkele trouwe medewerkers, heeft Jaak Gabriëls zich onnoemelijk moeten inspannen om in het CVP-nest, dat Bree toen was, het tij te doen keren.

Vanaf 1968 hebben wij, als eerste VU-volksvertegenwoordiger voor Tongeren-Maaseik, hiertoe een bijdrage kunnen leveren, o.m. door dienstbetoon, representatie, organisatorisch en propagandistisch werk, enz. Dit alles zou evenwel slechts een beperkt resultaat hebben gehad, indien Jaak Gabriëls niet met een sterk politiek talent was begiftigd. Hij voelt haast onfeilbaar aan wat bij het grote publiek echt leeft en hoe hij de mensen aan zijn kant kan krijgen.

Het jaar 1974 betekende voor onze nieuwe voorzitter de doorbraak. Hij werd toen provincieraadslid en kreeg onmiddellijk de functie van fractievoorzitter in de provincieraad toegevoegd. (Van 1968 tot 1974 had Rik Vandekerckhove deze post bekleed.) Jaak Gabriëls greep de hem geboden kans aan en werkte zich onmiddellijk in de publiciteit.

„Onderzeeërs”

Intussen had hij ook op gemeentelijk vlak de basis van zijn later succes gelegd. Bree werd tot 1976 vrij autoritair bestuurd door oud-CVP-senator L. Mondelaers. Van enige oppositie was er ter nauwernood sprake. Jaak Gabriëls zag in dat deze CVP-vesting niet kon ingenomen worden door een frontale aanval. In plaats hiervan zorgde hij ervoor dat in 1970 een lijst werd ingediend, „Verjonging” genaamd, waarop uitsluitend „onderzeeërs” figureerden. Deze lijst behaalde meteen drie zetels.

Zes jaar lang heeft onze nieuwe voorzitter deze gemeentelijk politieke groep geleid, tot dat hij in 1976 lijst-aanvoerder was. Op dat ogenblik was hij, zoals hoger gezegd, via zijn functie van fractievoorzitter in de Provincieraad, reeds erg bekend georden. Ook speelde hierbij een rol het feit dat hij in 1971 en 1974 (op weliswaar onverkiesbare plaatsen) voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers had gekandideerd.

Een ogenblik zag het er naar uit dat Jaak Gabriëls politiek zou mislukken, meer bepaald in 1974. Bij gelegenheid van de samenstelling van de lijst voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers presenteerden zich twee kandidaten voor de tweede plaats: Jaak Gabriëls en de eerder genoemde Jaak Cuppens — wijzelf voerden de lijst aan. Eerstgenoemde Jaak verloor het pleit. Zowel in het kiescollege

haalt en zich op 10 oktober jl., tegen de algemene trend in, kon handhaven.

Wij hopen dat de nieuwe voorzitter dankzij zijn charisma, zijn werkkraft en zijn intuïtie voor wat bij het publiek leeft, er in zal lukken onze partij

Scheidend voorzitter Vic Anciaux feliciteert zijn opvolger Jaak Gabriëls.

als in de arrondissementsraad behaalde Jaak Cuppens de meerderheid. Dit belette niet dat de verliezer onvermoeid bleef doorwerken en zonder tegenstrubbelingen of enig incident de derde plaats op de lijst innam. Had Jaak Gabriëls op dat ogenblik geabdiceerd — hetgeen menselijk gezien misschien begrijpelijk was — dan zou de VU op dit ogenblik naar alle waarschijnlijkheid een andere voorzitter hebben.

Volstrekte meerderheid

De gemeenteraadsverkiezingen van 10 oktober 1976 werden voor „Verjonging” een groot succes. Jaak Gabriëls en de zijnen behaalden de volstrekte meerderheid. De CVP werd na een alleenheerschappij van meer dan 150 jaar naar de oppositie verwezen. De taktiek van machtsverwerving op gemeentelijk vlak via een plaatselijke partij — die „personeel” aan de VU was gebonden — had zijn degelijkheid bewezen. Persoonlijk was ik deze taktiek altijd genegen geweest.

Vanzelfsprekend werd J. Gabriëls onmiddellijk burgemeester. Hij was nu provincieraadslid van het district Bree, fractievoorzitter in de provincieraad en eerste burger van zijn gemeente. Uiteraard moest dit zijn elektoraal positie bij de eerstvolgende wetgevende verkiezingen versterken.

Man met charisma

Deze verwachting bleek niet ijdel te zijn. Integendeel, bij de wetgevende verkiezingen van 17 april 1977 steeg het stemmenaantal van onze huidige voorzitter van 2.208 naar 9.615. Een ogenblik zag het er naar uit dat hij zelfs de lijst-aanvoerder over het hoofd zou springen...

Het was nu duidelijk: Jaak Gabriëls was de man van de toekomst. Mede om deze reden oordeelden wij dat hij zijn kans moest krijgen, namen ontslag als volksvertegenwoordiger en lieten de jonge burgemeester naar Brussel gaan. Zo kwamen wij dan als provinciaal gekoöpteerde in de Senaat terecht. Op 17 december 1978 voerde onze nieuwe voorzitter dan de kamerlijst aan, terwijl wij zelf lijstduwer werden en onmiddellijk terug partijmilitant.

Het lijkt geen twijfel dat wij toen een goede beslissing hebben getroffen door de weg van Jaak Gabriëls vrij te maken. Vanaf 1978 kent de VU in Tongeren-Maaseik een sterke expansie, bijaldien dat zij in dit arrondissement een bijzonder hoog percentage — het hoogste in Vlaanderen — be-

opnieuw vooruit te helpen. Indien iedereen zich eensgezind achter hem schaaft, indien iedereen de hand aan de ploeg slaat, indien iedereen zijn kunde en kennis ter beschikking van de partij stelt, dan menen wij dat de VU bij de volgende verkiezingen minstens haar verloren posities terug zal veroveren.

Evrard Raskin, oud-senator

Zijn voorkeurstemmen

1971 (4de pl.): 1.183
1974 (3de pl.): 2.208
1977 (2de pl.): 9.615
1978 (1ste pl.): 13.866
1981 (1ste pl.): 20.857
1985 (1ste pl.): 23.230

13 oktober 1985

Hoogste aantal in arr. Tongeren-Maaseik (gevolgd door SP-er L. Vanvelthoven met 16.908)

Tweede hoogste getal in Limburg (na SP-er W. Claes met 30.995).

In de VU

Hoogste aantal in VU (gevolgd door H. Schiltz met 22.230 en J. Valkeniers met 15.390) en hoogste aantal t.o.v. kiesdeler in VU, nl. 82,2 % (gevolgd door H. Schiltz met 73,8 % en V. Anciaux met 60,6 %).

Nationaal

Op nationaal vlak 24ste plaats volgens schaal W. Dewachter met 96,03 (gevolgd door H. Schiltz op 37ste plaats met 73,15 en V. Anciaux op 66ste plaats met 59,13).

BETOGING

ZONDAG 12 OKTOBER 14.30u
Station van Halle

Het partijbestuur deelt mee...

Na afloop van het Volksunie-partijbestuur heeft algemeen voorzitter Jaak Gabriëls — daarin bijgestaan door de ondervoorzitters Jaak Vandemeulebroucke en Jef Maton en algemeen sekretaris Paul Van Grembergen — in algemene bewoordingen de krachten van de politieke aktievoering van de VU tijdens de komende maanden toegelicht.

Deze prioritaire krachten zullen deze week verder worden uitgewerkt en volgende week maandag aan het partijbestuur voorgelegd. Waarna zij als leitmotiv zullen gelden tijdens de komende maanden en jaren.

Vier hoofdpunten

Een eerste zaak slaat op het feit dat de echte meerderheid in dit land ook de echte macht moet krijgen in dit land. Een tweede aktiepunt wordt het streven naar een nieuwe politieke kultuur. Dit betekent dat wij de verscheidenheid positief zullen uitdragen, dat wij ons voor werkelijke democratie zullen inzetten, dat wij elke vorm van partijpolitieke benoeming als a-moreel afwijzen en dat wij ons fundamenteel laten drijven door het algemeen belang.

Een derde punt betreft de noodzaak om van Vlaanderen, dat in feite de topnatie is, ook de topnatie te maken. Via de technologische vernieuwing moeten wij ons voorbereiden op de toekomstige informatie-maatschappij, met uiteraard de konsekwenties voor de tewerkstelling, de arbeidsduur, enz. Natuurlijk zal onze aandacht ook bijzonder worden toegespitst op de sociale dimensie. Daarmee doelen wij op onze werkelijk diepe zorg voor de minderbedeelden;

de sociale zekerheid moet vooral naar hen gericht worden en niet naar de beheerskomitees, zoals dit thans al te vaak gebeurt.

Tot slot beklemtonen wij de internationale dimensie van Vlaanderen in Europa en in de wereld. Vanzelfsprekend behoort daar ook de vredespolitiek bij. Dit thema willen wij opnieuw aktualiseren en in een breder kader stellen, ruimer dan de rakettenkwestie.

Anti-TGV-betoging

Tot slot benadrukte Jaak Gabriëls dat deze krachten met een verhoogde agressiviteit zullen vertolkt worden. Het meer strijdvaardig optreden zal onze argumenten tevens meer kracht bijzetten. In de loop van de komende maanden zal trouwens blijken dat het niet bij mededelingen en woorden zal blijven, maar dat één en ander zal ondersteund worden door allerlei vormen van publieke aktie, die van een politieke partij die blaakt van strijdvaardigheid mag verwacht worden.

In dit verband mag ook een verhoogde aandacht worden verwacht voor de kwaliteit van het leven. Een eerste uiting daarvan zal de massale deelname zijn van de VU aan de anti-TGV-betoging in Halle op 12 oktober.

Provinciale VU-kaderdagen

De voorbije maanden werden afdelingen en arrondissementen in een belangrijke mate opgeslorpt door de vernieuwing en de verjonging van hun besturen. Deze was trouwens erg ingrijpend.

Zaterdag as. nemen de bestuursverkiezingen een einde, met de aanduiding van een nieuwe partijtjop.

En dan?

Dan is het ogenblik aangebroken om er onverbiddelijk en met volle kracht in te vliegen. Het nieuwe werkjaar 1986-87 is reeds van start. De aktie „Stop afbraak onderwijs” loopt en moet volgehouden worden. Maar er is meer. Er zijn nakende gemeenteraadsverkiezingen. Er zijn de politieke prioriteiten. Er is de partijorganisatie.

Om over een en ander van gedachten te wisselen werden provinciale kaderdagen gepland. Meteen worden deze de eerste kennismaking tussen enerzijds het kader en de mandatarissen en anderzijds het nieuw partijbestuur, de nieuwe algemene voorzitter en sekretaris.

Dwingend

Ziehier de date van deze kaderdagen. Noteer alvast deze van uw provincie in uw agenda.

- ★ Zaterdag 18 oktober '86: Brabant, Stadsschouwburg, Tienen
- ★ Zondag 19 oktober '86: Oost-Vlaanderen, Zwembad, Zottegem
- ★ Zaterdag 25 oktober '86: Antwerpen, Alpeusdal, Berchem
- ★ Zondag 26 oktober '86: Limburg, Overeinde, As

★ Zondag 9 november '86: West-Vlaanderen, Rodenbachpark, Roeselare.

In alle provincies zal een ongeveer gelijklopend programma gevolgd worden. Tijdens de voormiddag, vanaf 10u., vindt een werkvergadering plaats met de arrondissementele bestuursleden en de fractie van de provincieraad. Hierop zal de planning voor het lopende werkjaar verder gekoncretiseerd worden.

Na de middag ontvangen de algemene voorzitter en sekretaris de gemeentemandatarissen op een gezellige receptie. En nadien, om 15u., volgt traditiegetrouw een meeting voor alle kaderleden en mandatarissen.

Deze kaderdagen moeten een succes worden. Motiverend en laaiend entoesiast. Een krachtige start, op weg naar de volgende uitdagingen: verkiezingen op gemeentelijk, nationaal en Europees vlak. De slag begint!

Uw aanwezigheid en deze van gans uw afdeling is zonder meer dwingend.

Te Hasselt op 28 maart 1946 gefusilleerd

Theo Brouns herdacht te Leuven

De sobere Dominikanerkapel liep zaterdagmiddag 20 september bomvol om er het leven te herdenken van de gefusilleerde Theo Brouns, niets eens 35 jaar oud... De plaats was goed gekozen.

Het leven van de familie Brouns en de dominikanerorde - inzonderheid pater Callewaert - zijn met mekaar verweven.

Vooran zat een heel moedige mevr. Joh. Brouns-Lamberigts, dochter Leentje, zoon Herwig en vele familieleden. Vader en moeder Brouns baatten te Kessenich een bakkerij uit en hielden er de „fanfarezaal”. Bij hun talrijk gezin — 10 kinderen, waarvan 8 in leven bleven — voedden zij nog tijdelijk een weeskind uit hun dorp op. „Zou men armoe lijden, om een mondje meer”...

Student te Gent

Theo was het vierde kind van deze reeks, en zou — net als zijn broer — Rechten studeren te Gent (1936) als mede Politieke en Sociale Wetenschappen. De jongste broer, Frans, die Theo's laatste levensnacht begeleidde, ging voor in de eucharistieviering. Frans is — op zijn beurt — een merkwaardig man. Hij maakte destijds in de Oostprovincie (Zaire) de moordpartij mee, kon vluchten en 4 maanden onderduiken in de brouse... Binnen weinige dagen vertrekt hij terug naar zijn missiepost in Peru. Naast hem: priester André Geldof, Theo's vriend uit de korte tijd aan het Salesianens College te Hechtel; Westvlaming uit Rumbeke, vriend van Verschaeve. Hij wilde tijdens Theo's proces getuigen, maar mocht dit niet van zijn kongregatieoverheid! Hij verliet de Salesiaanse gemeenschap om priester-leraar te worden in het bisdom Brugge. Maar ook daar werkte de „Vlaamse kleinheid” in en werd hij „niet-aanvaardbaar”...

Dan maar naar het Frans-Vlaamse bisdom Kamerijk waar hij retorikale-raar mocht worden aan het college van Dowaal. Later volgde de streek van Saarbrücken en nu verzorgt hij mee de parochiedienst van het H. Hart te Hasselt. Dominikaan Theo Keucier was Brouns' klasgenoot in het Kruissherenkollege te Maaseik en verblijft nu te Rome als Thomas-deskundige. Ook voor hem was het zeer zinvol Theo's inzet te herdenken als voorganger (Bovendien trouwden twee van zijn zussen met Theo's broers) Dominikaan Arnouts, vriend van pater Callewaert en nu pastoor te Borgerhout verzorgde de homilie en Jan Housen (Genk) zong innig-mooi het „Vaarwel mijn broeder”. Aan het orgel begeleidde redemptorist Jan van Campenhout (Kortenbergh) de samenhang en de koorliederen, uitgevoerd door het „Vlaams Gemengd Koor” o.l.v. Maurits Fannes (Winksele). Voor de meer dan 200 aanwezigen — waaronder veel VVVG'ers, Broederbanders, Rodenbachkringleden, VU-leden en mandatarissen — werd deze eucharistieviering een bezinning over hun opdracht en inzet in de Vlaamse Beweging.

„Plus est en Vous...”

Zo zou men Theo Brouns' leven kunnen samenvatten. In Maaseik was hij voorzitter van de AKVS-bond „Als ik kan”, maar ook muzikant en bezield figuur van zijn dorp. In Gent ging hij studeren omwille van de nederlandsche universiteit, maar er gebeurde nog zoveel meer: de studentenparochie trekken met pater Callewaert; met prof. Frans Daels actief zijn in „sociale hulp”; voorzitter van het Gents Studentenkorps worden; de eindredactie in handen houden van het studentenblad „Aula”; heel-nederlands leven uitbouwen in het Diets Studentenverbond...

En dan vanaf 1933 bij de oprichting van het VNV, werd hij meer dan een actief lid. Na zijn diplomering wordt hij redaktiesekretaris van het Vlaams-Nationaal dagblad „De Schelde”, dat kort daarop „Volk en Staat” zal heten als VNV-partijblad. Na een jaar trekt hij terug naar Hasselt en wordt er: advocaat; rechtskundig raadgever van de Provinciale Kamer van Ambachten en Neringen en lesgever aan

het Hoger Handelsinstituut. In augustus 1939 huwt hij.

Tijdens de meiblucht 1940 wordt het eerste kind geboren én het huis geplunderd... Dan wordt kamerlid Gerard Romsée tot provinciegouverneur aangesteld en die wil Theo Brouns als kabinetschef hebben. Naast deze functie is hij de motor van de Limburgse kultuurdienst, van Winterhulp en vanaf 1942 VNV-gouwleider! Dan krijgt hij af te rekenen met het Limburgse terrorisme dat in naam van het verzet optreedt. Radiojournalist Joz. Bouveroux — familielid van wed. Brouns — schreef hierover een sober — indrukwekkend tijdsdokument.

Aangehouden

Met zeer povere middelen neemt Brouns zijn verantwoordelijkheid op. En wanneer anderen bij het oorlogseinde naar het Oosten vluchten zal hij blijven en alleen naar de Maaskant trekken om er enkele weken onder te duiken — tot het straatgewoel over zou zijn! — bij pastoor Spitz te Ophoven. Op 28 oktober 1944 wordt hij bij toeval aangehouden door Amerikaanse soldaten, als hij 's avonds, verkleed in priester, zijn ouders wil bezoeken in Kessenich.

In Hasselt wordt hij opgesloten, ook zijn vrouw en pastoor Spitz werden aangehouden. Vader Brouns en enkele familieleden „zitten” in Merksplas...

Hoe was het mogelijk?

Op onmogelijke gronden veroordeelt het Krijgsrecht Theo Brouns op 12 december 1945 tot de doodstraf en 5 miljoen boete! Het genadeverzoek wordt zijn enige hoop. Mgr. Kerkhofs, bisschop van Luik-Limburg, mgr.

Kultuuravond te Tienen

VUJO-Tienen richt haar derde „Vlaamse Zangavond” in op 24 oktober 1986 vanaf 20 uur in „t Koelieske”, Breekstraat 48 te Tienen.

Een sfeervolle avond die je beslist niet mag missen. Oude Vlaamse meezingers en poëzie naar bekende dichters zorgen voor een originele inhoud van het programma, met dit jaar als centrale themafiguren Armand Preud'homme en Felix Timmermans.

VUJO-Tienen hoopt dit jaar ook Vlamingen te mogen begroeten van buiten het arrondissement Leuven.

Kaarten en inlichtingen kan je bekomen bij:

Bert Valkeniers, Potterijstraat 14 te 3300 Tienen (016/81.14.10) en Erwin Corremans, Acaciaaan 29 te 3300 Tienen (016/81.41.66).

OCMW van Kortenbergh

Eén haltijde betrekking van gezins- of bejaardenhulpster is in vast verband te begeven, na een proefperiode van 1 jaar, bij het OCMW Kortenbergh voor de dienst „gezins- en bejaardenhulp”.

De kandidaturen moeten per aangetekend schrijven op de post worden afgegeven uiterlijk op 31.10.1986 en gericht aan de Voorzitter van het OCMW, Bosstraat 7 te 3070 Kortenbergh en vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaard afschrift van het bekwaamheidsgetuigschrift van „gezins- of bejaardenhulpster”.

(Adv. 158)

Broeckx, Hilarion Thans, Gerard Walschap, Frans van Cauwelaert, Kamiel Huysmans, August de Schrijver en ook de nieuwe provinciegouverneur Hubert Verwilghen steunen zijn genadeverzoek. Maar het zal niets baten in deze dwaze tijd.

Alles over deze sublieme man kan men voor onze samengevat lezen in dit deel van zijn laatste brief, 28 maart 1946:

„Mijn eed van trouw aan mijn volk ben ik steeds nagekomen en tot in de dood wil ik niet versagen...”

Laat in uw hart de verbittering en de haat niet meester worden. Staalt uw wilskracht, bewaart de liefde als drijfveer en hou vast aan uw levenshouding... Blijft trouw aan alkander. Trouw moet U onoverwinnelijk maken. Vergeet het offer niet dat zovelen brachten... Koestert geen wraakgedachten. Ik hoop stervend te winnen wat ik levend niet heb kunnen behalen. Mijn leven offer ik opdat ons volk eindelijk de weg der verzoening zou vinden...

Ik blijf trouwens over het graf heen te midden van U en zal waken over uw strijd voor mijn volk dat ik zo hartstochtelijk heb liefgehad.

Mijn schild en de betrouwen zijt Gij O God mijn Heer...”

Willy Kuijpers, lid van het Europees Parlement

Arr. Leuven dankt en viert!

Op vrijdagavond 26 september 1986 liep even boven de taalgrens te Bierbeek, „De Borre” Gemeentelijk Cultureel Centrum, van heinde en verre vol met VU-kaderleden.

Het werkjaar werd er voorgesteld, uitgetekend op infoborden door Dries Desmet volgens de voorstellen van het arr. bestuur. Vier hoofdpunten werden als projectwerking weerhouden:

1. Werk in Eigen Streek (Hageland, werkloosheid, witloof, druiven, asperges)
2. Leefmidden (boderosie, veilig verkeer, de Leuvense afvalberg, waterzuivering)
3. Vlaams-Nationaal Erfgoed
4. Nationale Akties (Onderwijs, HST of TGV).

Pracht van 'n pijp!

Kamerlid Luk Vanhorenbeek wensde de nieuw-gekozen (Bierbeekse!) partijraadvoorzitter Pol Vanden Bempt met zijn opdracht veel geluk toe. De hele arrondissementale ploeg bedacht hem met een pracht van een pijp — dit als troostende toeverlaat voor de vele uren vergadering, die hem te wachten staan!

Daarop huldigde EP-lid Willy Kuijpers met een humoristische lichtbeeldenreeks en pittige commentaar de uittredende arr. bestuursleden en mandatarissen.

Zo kwamen: Marcel Gemoets (Scherpenheuvel), Rob Vandezande (Leuven) alsmede Jef Demeyer (Heverlee), Vital Geeraerts (Willele), Ludo Van Lent (Herent) en Frans Vannieuwenhoven (Glabbeek) met al hun hoedanigheden aan de beurt. Van de hand van de Leuvense etser Jan Costers kreeg elk van de gevierden een prachtige ets en de dames werden bedacht met een bloemige herfststiel.

Nationaal sekretaris Paul Van Grembergen rondde de avond af met een doordringende, kadervormende toespraak „Waarom doen we aan politiek?”, die zeer veel sukses oogstte. Tussendoor zorgden Pol en Magda Cresens-Vande Vorst, Mia Desmet-Niemegeers, Jan Paesen en Herwig Schrevers voor keurige natuur- en streekvriendelijke naties en droogjes.

Rechtstaande begon de hele ploeg zich met de samenhang van ons eenheidslied „Het Gebed voor het Vaderland”, aan het orgel begeleid door provincieraadslid Joris Depré.

OKTOBER

2 **LEUVEN:** Debat „Afbraak van het Onderwijs” in „De Spuyse”, Teruursevest 101, Heverlee (ingang Sportkot) om 20 uur. M.m.v. vertegenwoordigers van ACOD, ouderverenigingen, PVV-jongeren, de directeur v.h. Atheneum Keerbergen en VU-kamerlid Luk Vanhorenbeek. Moderator: Mark Duysters (BRT-journalist). Org. VU-Leuven-Centrum.

3 **O.L.V.-WAVER:** Mosselseest in chalet S.K. Wavria om 20 uur. Deelnemingsprijs: 300 fr. Muzikale omlijsting: Zakdoek. Org. VU-Katelijne & Waver.

3 **VOSSEM:** 9de ledenfeest in zaal Edelweiss, Vosseberg 13. Inschrijven vóór 20 september bij P. Puttemans, Smisstraat 28 te Vossem of telefonisch bij F. Trappeniers 02/767.50.49. Org. VU-Vossem.

4 **DWORP:** Jaarlijks eestfeest in zaal „Ons Huis”, Vroenenbosstraat 1a. Op het menu: mosselen, tomaatgarnaal, haringlapjes, biefstuk en kindermenu. Van 17 uur. Ook op zondag 5 oktober vanaf 12 uur. Org.: VU-Dworp.

4 **MERCHTEM:** Jaarlijks Bal in zaal Harmonie te Merchtem. Deuren om 20u. Toegang 100 fr., vvk 80 fr. Org. VU-Merchtem.

10 **ETTERBEEK:** Bier & Worstavond in Trefcentrum De Moriaan, Oudergemseleaan 90 om 20 uur. Org. VU-ETTERBEEK.

11 **JETTE:** Reuze Konijnenfeest in het Trefcentrum, Leopold I straat 329

vanaf 18 uur. Koude schotel: 100 fr., Vlaams konijn: 250 fr., rijstap: 50 fr. Inschrijven op tel. nrs: 479.41.76, 479.59.22, 425.01.71, 466.51.93, 426.15.53. Org. Vlaams-nationale Kring Jette.

11 **LEUVEN:** Evaluatie Sardinië-Catalonië-reis met vakantiefoto's en lichtbeelden. Om 14 uur in het H. Drievuldigheidskollege, Oude Markt 28.

11 **TILDONK:** Hobby-tentoonstelling in zaal Familia van 15 tot 20 uur. Met o.m. houtsnijwerk, stenen beeldhouwwerk, stamboomonderzoek, enz. Org.: Davidsfonds-Tildonk.

11 **WEMMEL:** Haantjesfeest in zaal Nachtegaal, aan de St.-Seraaskerk. Vanaf 18 uur. Ook op zondag 12 oktober van 12 tot 16 uur. Org.: VU-Wemmel.

12 **TILDONK:** Hobby-tentoonstelling in zaal Familia van 10 tot 19 uur. Met o.m. houtsnijwerk, stenen beeldhouwwerk, stamboomonderzoek, enz. Org.: Davidsfonds-Tildonk.

18 **BRUSSEL-NEDER-OVER-HEEMBEEK:** Eestfeest VU-Brussel in zaal Familia, Vekemansstraat, Nederover-Heembeek. Van 12 tot 22 uur. Ook op zondag 19 oktober van 11 tot 16 uur.

18 **RUISBROEK:** Boerenkermis in Parochiekring, Kerkstraat 31 vanaf 17 tot 22 uur. Org.: VU-Ruisbroek.

19 **RUISBROEK:** Boerenkermis in Parochiekring, Kerkstraat 31 vanaf 12 tot 22 uur. Org.: VU-Ruisbroek.

Vorige week kon men in WJ een verslag lezen van de Greenpeace-actie in de Antwerpse haven tegen het verbrandingsschip „Vulcanus”. Ook VU-Europarlementslid was van de partij.

(foto Greenpeace/ Hans Westerling)

VUJO tegen de golf te Melsbroek

Strandballen tegen golf

De Volksunie-jongeren, arrondissement Halle-Vilvoorde, hielden op zondag 28 september een ludieke actie aan de kerk te Melsbroek.

De actie was bedoeld om het standpunt van VUJO tegen de uitbreiding van het golfterrein te verduidelijken.

VUJO is niet tegen het feit dat de golfsport in en rond Brussel democratischer en in het Nederlands zou kunnen beoefend worden, maar is wel tegen het feit dat waardevol landbouwgebied en natuurgebied daarom zou moeten plaats maken voor golfspelers.

De actie van VUJO bestond in het feit dat een 20-tal leden op het kerkplein te Melsbroek golf speelden tegen strandballen terwijl anderen ondertussen pamfletten uitdeelden met volgende tekst:

„De Volksunie-Jongeren (VUJO) van het arrondissement Halle-Vilvoorde protesteren met klem tegen de eventuele aanleg en/of uitbreiding

van een golfterrein in het natuurgebied Floordambos of op landbouwgrond te Melsbroek.

VUJO Halle-Vilvoorde staat positief tegenover een verlaamsing en een demokratizing van de golfsport in en rond Brussel en in Vlaanderen.

Deze beide argumenten mogen echter niet misbruikt worden om waardevol landbouwgebied en natuurgebied om te toveren in recreatiegebied.”

VUJO eist trouwens dat bestaande golfterreinen in Vlaanderen, die op dit ogenblik beheerd worden door frans-kijlonse klubs, zouden ontruimd worden en overgedragen worden aan Vlaamse verenigingen.

VU ruimde Antwerpse straten op

De Volksunie van Groot-Antwerpen klaagt reeds geruime tijd het feit aan dat sinds de fusie de stad en randgemeenten echt aan het vervuilen zijn. Voor de fusie werden in Berchem de straten en goten grondig gereinigd door een veegwagen. Nu wordt dit nog maar zeer sporadisch gedaan.

Om de aandacht van de bevolking en de overheid hierop te vestigen trokken een aantal bestuursleden van de afdeling Berchem er op zaterdag 27 september zelf op uit met bezem en wagen, en veegden heel wat zakken vuil bij elkaar. De reactie van het publiek was zeer gunstig, zodat wij overal sympathiebetuigingen kregen.

Gemeenteraad van Antwerpen:

Improviseren, niet besturen

De voortgezette raadszitting in de Antwerpse raad bracht een aantal interpellaties die de nu bestofte maar tijdens de vakantie actuele onderwerpen belichtten. De geelrode coalitiedraad echter is altijd duidelijk terug te vinden: achter de schermen manipuleren, geen of ontwijkende informatie aan de raad verstrekken want dan zou het niet-besturen maar improviseren van deze stad publiek worden.

Antwerpse haventouwtrekkerij

De bij gebrek aan diepgang, impulsieve havenschepen, werd aan de tand gevoeld om nu eens duidelijk te verklaren wat de bedoeling is achter de studie naar de beheersvorm van de Antwerpse haven. Zelfs de SP-coalitiepartner vroeg zich dat behoeft.

VU-distrikt Deurne heeft nieuw bestuur

Na een harde strijd om het voorzitterschap, kon er toch een volwaardig bestuur gevormd worden in het distrikt Deurne. Paul Doeveenspeck werd voor de zoveelste maal tot voorzitter verkozen. Hendrik Boonen haalde het met één stem net niet.

Het bestuur ziet er als volgt uit: voorzitter: Paul Doeveenspeck; ondervoorzitter, distriktsraadslid: Jan Heyndrickx; sekretaris: Madeleine Drijckx; penningmeester: Jeanne Hol; gemeenteraadslid, arr. raadslid: Ria van Rompaey; distriktsraadslid, lid politiek college: Karel Elzen; commissaris A.W.W.: Chris Dick; jongerenwerking: Joris Moordgat; organisatie: Stad de Cloedt; organisatie: Peter Tilburgs; bestuursleden: Wolf-ram Goossens en Peter De Vos; fractieleider distriktsraad, sekretaris politiek college, verantwoordelijk „Wij” en dienstbetoon: Hendrik Boonen.

Dit bestuur zal ééndrachtig naar de volgende verkiezingen toe werken. H.B.

zaam af. VU-raadslid Hugo Schiltz moest vaststellen dat hij geen simpel antwoord op zijn simpele vraag kreeg. Kortom, iedereen vraagt zich af wat achter de schermen in voorbereiding is. Studie om beleidsvoorbereidend werk te doen, of studie als window-dressing voor een falend beleid nu Sint-Anna de levensnoodzakelijke investeringen voor de Antwerpse haven blokkeert? De vraag blijft.

Verkrotten of promoten?

In een historisch gedegen betoog maar barstensvol akkurate informatie legde Dirk Van Gelder (VU) de eigendomschepen het vuur aan de schenen. De feestzaal Rubens, eens een prachtakkommodatie voor de Berchemse verenigingen staat nu te verkrotten. Gewoon omdat een promotor sinds lang zijn ogen heeft laten vallen op de gronden errond en het bestuur zich daar achter verschuilt om geen noodzakelijk onderhoud meer te doen. Stel je voor dat het voor niets zou zijn! Op deze pertinente vragen kwam echter een ontwijkend brutaal antwoord dat men snel de intenties van de promotor gaat nagaan en daarna iets doen.

Voor het overige blijft de improvisatie bestaan.

Hugo Hermans

Volkszangavond te Berchem

Voor de 3de maal gaat onder dit motto op zaterdag 11 oktober om 20 uur een grote volkszangavond door onder de leiding van Gust Teugels, met medewerking van het koor „Die Cierlycke” uit Morsel, o.l.v. Jan van der Roost en de Vlaamse Volksharmonie.

Wie reeds een zangavond met Gust Teugels heeft meegemaakt, weet dat hij ons steeds een zeer prettige avond met heel veel samenzang bezorgt, en zal er zeker weer bij willen zijn, en de anderen nodigen wij uit om ook eens een zangavond te komen bijwonen.

De avond wordt ingericht door de Vlaamse Kring Berchem, en gaat door in het Cultureel Centrum Berchem, Driekoningstraat 126.

Modelcantus van VUJO-Geel

Vrijdag, 17 oktober is het weer zover. De brave burgerij van Geel wordt opgeschrikt door de jaarlijkse VUJO-cantus.

Een aantal vooraanstaanden hebben reeds hun medewerking toegezegd. Zoals daar zijn: Gorik Goris, die een poging gaat doen om deze cantus te laten uitgroeien tot een memorabel gebeuren. Gorik is praeses van de beruchte studentenklub „Moeder Geelse” en voorzitter van VUJO-KUL.

Ook de pro-cantors (of te wel voorzingers) zijn van goeden huize. Voor eerst is er Hans Bracquené, die met een verdragende stem de mooiste (drink)liederen aanheft.

Verder is er Kris Van Dijk („Herri Batasuna” voor de vrienden) die samen met Vital Geeraerts (alom bekend) de hoge noten voor zich zal opeisen.

Een aantal oud-leden van „Moeder Geelse” (Dreticus, Koen Belmans, Joris Sels, etc...) zullen hun klublied aanheffen en samen met de rest van het mannelijke gedeelte van de corona o.l.v. volksvertegenwoordiger Jo Belmans hun lijfied over welbepaalde stiersoorten te zingen.

De cantus zal vervolgd worden met een reeks proletarische liederen van Herman Verachttert (arr. VU-sekretaris) en zal eindigen met Thomas Le-grand's interpretatie van de liederenschat van Zwarte Lola.

Voorwaar een avond waar nog over gesproken zal worden!

Praktika: datum: vrijdag 17 oktober, aanvang 20 u., plaats „Molenhof”, Wildersedijk 3 te Geel.

Allen van harte uitgenodigd!

Joris Sels

ANTWERPEN

OKTOBER

3 ANTWERPEN: 13e Herstbladrenbal door het Vlaams-Nationaal Jeugdverbond in zaal Harmonie, Mechelse steenweg te Antwerpen.

3 TURNHOUT: Vic Anciaux om 19u45 in de radio TOS-Forumuitzending (vanuit het auditorium van het St.Elisabethinstituut, Herentalsstr. 66). Daarna in de Schalmei.

4 ANTWERPEN: Zang- en muziekwedstrijd „Dries Bogaert”, „Gouden Brabo” in zaal Elckerlyc om 20 uur. Org.: Vlaamse Culturele Producties vzw. Inl. tel. 664.26.00 (kantooruren).

4 EKEREN: Sociaal dienstbetoon door VU-Ekeren in zaal De Boterham, Veltwycklaan 23. Van 13u30 tot 14u30.

4 KAPELEN: Onze VU-mandatarissen op de praaststoel. Zaal „Muystraal”, Binnenweg. Aanvang: 20u. Inkom gratis. Muzikaal opgeluisterd door „Semper Dolens”. Org. FVV-Kapellen.

4 KONTICH: Kaas- en wijnavond in zaal Pronkenberg aan de kerk van Kontich-Kazerne. Aanvang: 20u. Kaarten in voorverkoop 300 fr. Inlichtingen: Jan Wambacq 457.31.70. Org. VU-Kontich.

5 TURNHOUT: Bus naar feestnamiddag 25 jaar VNJ, Floraliënpaleis te Gent. Kaarten en inschrijving bij Marc Vertessen, tel. 61.37.44.

7 MERKSEM: Bach Bloesems voordrachtavond door mevr. Vercammen in lokaal Vlanac. Om 20u. Org. FVV-Merksem.

7 MORTSEL: Jaak Gabriëls spreekt. In 't Centrum, Osylei 43 om 20 uur. org. VU-Morsel.

7 MORTSEL: een avond met Jaak Gabriëls. Om 20u. in 't Centrum St. Lodewijk, Osylei 46. Org. VU-Morsel.

9 EDEGEM: „De toekomst van Vlaanderen” door dr. Chris Vandenbroeck. Om 20 uur in zaal „Drie Eiken”. Org. Kulturele Kring Edegem.

11 BERCHEM: „Laat lied'ren weer klinken”. 3e Volkszangavond o.l.v. Gust Teugels, m.m.v. koor „Die Cierlycke”, Vl. Volksharmonie en solisten. Om 20 uur in het Cultureel Centrum, Driekoningstraat 126. Inr. Vlaamse Kring Berchem.

11 GEEL: Perskonferentie VUJO-arr. Turnhout. Thema: „Werkloosheid in de Kempen” met o.a. Oswald Van Ooteghem. Om 11u30, taveerne „Tot-Tot”, Belselei 5, Geel. Inl. Joris Sels, 014/58.20.89.

11 KONINGSHOEKT: VU-ledenfeest in de Parochiezaal, Mechelbaan om 19 uur. Gastspreker is senator Walter Luyten. Muzikale omlijsting: Discobar Scooby Doo. Deelnameprijs: 450 fr/leden, 500 fr/niet-leden.

11 TURNHOUT: Bruegelianse avond in gasthof „De Oude Eik”, Leiseinde 3 (Baan Turnhout-Tielen). Deelnameprijs 600 fr p.p., drank, eten, muziek en gezelligheid inbegrepen. Inschrijven op tel. 014/41.50.38 voor 1 oktober. Org. VU-Turnhout.

17 GEEL: Modelcantus, aanvang 20 uur. Lokaal Molenhof, Wildersedijk 3 te Geel. Org. VUJO-Geel.

17 MORTSEL: Filmavond van VUJO-Morsel. „Cocoon” in Mark Liebrechtcentrum, Heilig Kruisstraat 16. Aanvang: 20 uur.

17 TONGERLO: zaal Kapellekeshoef: spreekbeurt van Jet Jorissen over haar Oostfront-romans. Org.: St.Maartensfonds Kempen.

18 SCHILDE: Bal met muziek der zestiger jaren in zaal Nova (Turnhoutse baan) om 20u30. Muziek verzorgd door DJ Geena. Org. VU-Schilde.

Hoe Turnhout naast de Sportdagbeker plukte

Onder een prachtige herfstzon werd op zaterdag 6 september de VU-Sportdag gehouden. Onze afdeling nam deel aan het voetbaltornooi. Om 10 uur was onze eerste wedstrijd tegen Nijlen, de kampioen van vorig jaar, die naam waardig, want tijdens de eerste wedstrijd kreeg Nijlen al een strafschoep toegewezen, nadat hun aanval door onze doelman getorpedeerd werd. Wij bleven aandringen, maar tijdens twee tegenaanvallen bracht Nijlen de stand op 3-0. Onze kans op de finale was verkeken.

In de tweede wedstrijd namen wij het op tegen Eisden. We kregen al

vlug een opdoffer, alhoewel Turnhout steeds in de aanval was. En dat zou al vlug resulteren in doelpunten. Peter Clymans werd alleen naar doel gestuurd en rondde mooi af (1-1). Tijdens de tweede helft bleek ons overwicht voor de tegenstander te groot. Met nog twee doelpunten van Clymans, één van Wintermans en één van Kurt Moelans werd de eindstand 5-1. Goed voor een plaats in de kleine finale, tegen Wommelgem.

Hier nam iedere ploeg één he- voor haar rekening, wat te danken was aan het windvoordeel. De stand

bleef 0-0, en er volgden strafschoepen, waarin Turnhout het sterkst bleek te zijn: 5-3. Onze derde plaats in het toernooi was een feit. Onze ploeg bestond uit: Herman Schae-laekens, Ronnie van Heuckelom, Herman Verreeccken, Dirk Mertens, Filip van Lishout, Peter Clymans, Ad Wintermans, Ronny Janssen, Kurt Moelans, Guy van Dijk en Jef Dulit.

Volgend jaar zijn we zeker weer van de partij.

Dirk Mertens

Antwerpse VU-afdeling de straat op!

Zaterdag 13 september herdoopte de VU-afdeling Wilrijk enkele straten. Nieuwe namen: Rasplaan, Losse Korrellaan, Teemplekkenplein. Duidelijk voor de omwoners die tesamen met

het VU-bestuur, distriktsraadsliden, en noem maar op, de schandalige afwerking van de straten verleden jaar afkeuren en nu nog met de smeerbeel blijven zitten!

Maandagmorgen 15 september startte de VU-afdeling Antwerpen-Stad met de actie strooibiljet onderwijst aan de scholen. Leerkrachten, ouders en oudere kinderen werden vriendelijk attent gemaakt dat de lat van Coens niet onze lat is. En dat indien eindelijk eens korrekt zou geteld worden, korrekt zou budgetten verdeeld worden, enzovoort... Vlaanderen en zijn onderwijs geen miljarden noch leerkrachten zou moeten inleveren. De actie gaat de volgende veertien dagen voor aan een tiental scholen van het type hoger secundair, hoger technisch en hoger niet-universitair onderwijs. Dus een maximale (en matinale) inspanning van de militanten. Proficiat!

Ondertussen reageerde een alert onbekend spuitje op de ééntalig franstalige affiche in de Paleisstraat bij het politiebureau. Dat pakt geen verf meer in Antwerpen. Het weze in de oren van de (Brusselse) aanplakfirmas geknoopt.

Hugo Hermans.

Afdeling Destelbergen-Heusden in rouw

Op 14 juli jongstleden is VU-schepen voor Openbare Werken en Leefmilieu André Clierieck plots van ons heengegaan.

André was kunstmeubelmaker van beroep. Met een schier onuitputtelijke verbeeldingskracht schiep hij talloze bewonderenswaardige binnenhuisinrichtingen en zijn verrassend ontwerptalent leverde tevens een ganse reeks wapenschilden en vaandels van Vlaams-nationale verenigingen en VU-afdelingen op.

Hij was ook een natuurvriend, lid van De Wielewaal en het plaatselijk natuurbeschermingscomité. Cij citeren uit „Milieu-Aktief”, kontakblad voor milieudefensie en natuurbeheer in de Gentse regio:

„Hij kende de relativiteit van het beton en verzette zich immer tegen de grootschaligheid die de jaren '70 kenmerkte. Voor hem mocht Destelbergen geen voorstad van Gent worden, maar moest de groene gemeente aan de Schelde een dorp blijven... Destelbergen verliest in de mens André Clierieck een prominent schepen. André is niet meer, maar het Damvalleimeer dat hij hielp uitbouwen tot natuurreservaat en domein van passieve recreatie zal verder groeien. Elke boom op de oevers aangeplant ritstelt in zijn bladeren in de wind de naam van André.”

Hij was ten slotte een overtuigd Vlaams-nationalist. Na zijn krijgsgevangenschap in Duitsland en de moerlemer van 1945-46 was hij de

eerste die in Destelbergen als nationalist het hoofd dorst te verheffen en de Vlaamse beweging in onze gemeente weer op gang bracht. Hij richtte het VOS weer op, stond aan de wieg van de Vlaamse Vriendenkring, van D'66, de plaatselijke Volksunie-afdeling en het Verbond van Vlaamse Gepensioneerden.

Als schepen waren zijn realisaties van die aard, dat ze zelfs van de politieke tegenstanders respect mochten ontvangen.

Wij bieden langs deze weg aan de nabestaanden van André Clierieck blijken van diep medeleven aan.

Roland Kerckaert tot schepen verkozen

Onze betreunde schepen André Clierieck werd in de gemeenteraad van 16 september laatstleden opgevolgd door raadslid Roland Kerckaert. Er werden 15 stemmen geteld voor Roland (van alle raadsleden van de meerderheid plus 1 van Agalev) tegen 9 voor de CVP-oppositie, die dan nog verdeeld waren over 2 namen. De CVP had daarna nog het lef te spreken over een koehandel van een schepenzetel tegen de aankoop van een sportschuur. Allicht zou het dan geen koehandel geweest zijn moest een CVP'er schepen geworden zijn met een koalitiëwisseling tot gevolg...

In dezelfde zitting werd Frans Van Laeken tot nieuw raadslid verkozen.

Het nieuwe VU-bestuur arr. Dendermonde

Onlangs grepen bestuursverkiezingen plaats in het arr. Dendermonde. Dit resulteerde in volgende uitslag:

Jan Strycnx, voorzitter - Rotstraat 60, 9140 Zele (tel. : 052/44.49.83)

Hubert Baert, ondervoorzitter - Dr. Haekstraat 53, 9150 Grembergen (tel. : 052/21.12.17)

Chris Van Acker, sekretaris - Kouterdreef 24, 9270 Laarne (tel. : 091/69.36.95)

Ann Geerinck, penningmeester - St. Annastraat 58, 9160 Hamme (tel. : 052/47.63.97)

Leden: Walter Peeters, Lutgart De Beul, Herman De Wulf, Luk Eeckhout, Jean-Pierre Willems, Herman Burghgrave, Juul Van Boxelaer, Eliën Crombeen, Marcel Verschelden.

Amedee Verbruggen te Sinaai herdacht

Op 18 november 1986 is het net 100 jaar geleden dat Amedee Verbruggen geboren werd. De kring die zijn naam draagt vond het gepast, wat te organiseren omtrent deze man.

Op vrijdag 17 oktober om 20 uur in zaal „De Kroon”, Sinaaidorp 17, houdt volksvertegenwoordiger Nelly Maes een sprekebeurt over de persoon, het leven en de betekenis van deze Wasé pionier in de Vlaamse beweging.

De A. Verbruggenkring Sinaai zorgt voor een diamontage om de sprekebeurt aan te vullen.

Om organisatorische redenen moeten wij de Verbruggenavond een maand voor de eigenlijke feestdatum leggen. Daarmee zullen wij misschien de eerste, maar wellicht niet de enige vereniging zijn, die dit jaar speciaal Amedee Verbruggen in het licht stelt.

Met de sprekebeurt en de dia's en misschien nog een archiefstukje hopen wij een boeiende en interessante voorstelling te geven van de kasseilegger/volksredenaar uit Bazel.

Afscheid van een Sleidingse VU-straatloper

Marcel Bracke ten grave gedragen

Ze waren met velen, de VU-vrienden die zaterdag 27 september jl. afscheid kwamen nemen van Marcel Bracke. Ze kwamen ervoor uit Eeklo, Kaprijke, Waarschoot, Lovendegem, Zomergem, Brussel (mevr. Anciaux), Ertvelde, Evergem..., en uit zijn eigen Sleidinge waar hij 88 jaar geleefd had.

Als medestichter van de VU-afdeling Sleidinge was Marcel een actief medewerker: stipt op de vergaderingen, klaar met plakborstel en emmer, prijzen verzamelen voor tombola's, uitdragen van het VU-blad „De Schaduw”, aanbrengen van nieuwe leden, bij huisbezoeken pratend over „Vlaanderen”...

Spoedig was hij bij alle kaderleden bekend in een fusie-deelgemeente Ertvelde en Evergem en in het hele Meetjesland. Want Marcel was overal en altijd aanwezig. Tot provinciale kaderdagen en kongressen toe. Wie zag niet op deze bijeenkomsten de „oude” man in de wandelgangen of kongressalen voorzitter of minister Sciltz de handdrukken (in verkiezingstijden vaak een handdruk met „inhoud”), of een buurman in de kongressaal uit Lissewege of Bree aanklappend voor een vriendelijk gesprek.

Bij het afscheid op het kerkhof schetste Paul Van Kerckhove mede-

OKTOBER

5 GENT: 25 jaar VNJ. Inlichtingen: Mevr. Verschueren, tel. 664.60.18.

10 GENT: zaal Roeland: Korte Kruisstraat. Goossenaertskring sja-cherbeurs van 18 tot 20 uur.

11 GENT: zaal Roeland: Korte Kruisstraat. Goossenaertskring sja-cherbeurs van 10 tot 20 uur.

11 SINT-GILLIS-WAAS: VU-bal in zaal Saleghem-Meerdonk. Deuren open 20u30. Inkom: 100 fr. Orkest: The Blue Boys. Org.: VU-Sint-Gillis-Waas.

17 DESTELBERGEN: Mousselsouper gevolgd door danspases. In zaal Berghine, Dendermondesteenweg (centrum). Mosselen 250 fr., koude visschotel 300 fr. Inschrijven bij R. Kerckaert 091/28.35.46. Org.: VU-Destelbergen-Heusden.

OOST-VL.

17 SINAAI: „Amedee Verbruggen, Kasseilegger — Volksredenaar” door Nelly Maes, met diamontage door AVK-Sinaai. Om 20 uur in zaal „De Kroon”, Sinaaidorp 17. Toegang gratis. Org. Amedee Verbruggen Kring.

18 AALST: Klassiek concert met Hilde Raeymaekers, Freddy Duffeleer en Eddy Peremans, in de Belfortzaal, Grote Markt om 20 uur. Org. Priester Daensvrienden.

18 HERZELE: Volksuniebal in zaal Elroda, Evendaal. Orkest The Honeys. Deuren: 21u. Inkom 100 fr., aan de ingang 120 fr.

18 WORTEGEM-PETEGEM: Kaas- en Wijnavond met als gastspreker Vic Anciaux. Deelname in de kosten: 250 fr. Aanvang: 20 uur. Org.: VU-Wortegem-Petegem.

De VU in Aalst tussen 1954 en 1984

Tot het behalen van de graad van licentiaat in de Politieke wetenschappen aan de Rijksuniversiteit Gent, Fakulteit der Rechtsgeleerdheid, academiejaar 1985-1986 diende Piet Van Ermen (*1964 te Erembodegem) een eindverhandeling in met als titel: Studie over de Partijpolitieke ontwikkeling op lokaal vlak. De Volksunie in Aalst tussen 1954 en 1984.

De nadere studie van de Volksunie in het Aalsterse biedt Van Ermen de gelegenheid in een tijdspanne van dertig jaar een evolutie in het partijleven bloot te leggen.

Hij gaat na hoe een kleine partij (die echter grote passies opriep) er in slaagde uit te groeien tot een volwassen beleidspartij. Geleidelijk werd een hechte partijstructuur op poten gezet. Organisatie vulde na verloop van tijd het idealisme van de beginjaren aan.

De studie van de Volksunie in Aalst biedt aan Van Ermen tevens de mogelijkheid een stuk sociale en Vlaam-

se geschiedenis weer te geven. Deze studie bestaat uit twee delen. In een eerste deel wordt de voorgeschiedenis uiteengezet: hoe de meeste Daensisten in het arrondissement Aalst in het Vlaams-nationalisme opgingen; in het tweede deel wordt de evolutie die de Volksunie in Aalst doormaakte beschreven.

Dan zij de bereidwilligheid van lic. Piet Van Ermen, is het VU-afdelingsbestuur Aalst-Centrum in de mogelijkheid deze studie (150 blz.) aan te bieden voor de prijs van 200 fr.

Deze studie werd gepromoot door prof. H. Gaus, met als commissarissen prof. Ghysbrecht en dr. Demeyere, ze hoort zeker thuis in uw bibliotheek.

Bestellingen kunnen geplaatst en afgehaald worden tegen kontante betaling op het VU-sekretariaat Aalst, Pontstraat 27 te 9300 Aalst (053/21.14.97).

Het Vormingscentrum Lodewijk Dosfel organiseert

Oktober 1986

10-11-12 oktober: kennismaking met Friesland (meerdere studieboek, 2.800 fr.)

27 oktober, 3 en 10 november: Is er nog een toekomst voor de Vlaamse Beweging?

Erpe-Mere (met C. Vandenbroecke, Koen Baert, P. Van Looy)

November 1986

8-9 november: Arbeid Morgen, Drongen (studie- en denkweekend)

Vanaf 18 november: Integraal-federalisme. Elementen voor de vormgeving van het post-industrieel Vlaanderen, Gent

(10 seminars)

22 november: studiedag economisch federalisme of separatisme, Berchem (met G. Clemer, W. Dessayere, W. De Goeyse, E. Vandeveld)

29 november: ontmoetingsdag jongerenorganisaties en politieke vorming, Gent.

Te verwachten

(november-december 1986)

— De bibliotekraden: doel, wer-

king en mogelijkheden (1 per provincie)

— aspecten van het gemeentebestuur (Antwerpen, Limburg)

— het nieuwe milieudekreet (Oost-Vlaanderen)

— Jongeren en Vlaams-nationalisme (Oost- en West-Vlaanderen)

— gemeente en tewerkstellingsbeleid (Oost-Vlaanderen en Limburg)

Groepskontrakten

Het Vormingscentrum Lodewijk Dosfel ontplooi haar activiteiten tevens (en vooral) via de groepskontrakten-formule.

Vraag inlichtingen op onderstaand adres.

Interesse?

Voor elke cursus hebben we de praktische informatie en een inhoudsschema op papier gezet.

Hebt U interesse voor één of meerdere cursussen of projecten? Vraag dan vrijblijvend meer inlichtingen:

091-25.75.27 (tijdens de kantooruren) of schrijf: Vormingscentrum Lodewijk Dosfel, Bannesteeg 4 te 9000 Gent.

Scheidend sekretaris Willy De Saeger wenst zijn opvolger Paul Van Grembergen alle geluk toe.

volk een rechtvaardiger samenleving te vragen, te eisen of af te dwingen.

Marcel, wij waren graag uw vrienden, met velen. Wij zullen u missen. Wij zullen aan u blijven denken in dankbare herinnering. Zoals gij het zoudt gezegd hebben, zeggen wij: „Dit is geen afscheid, maar tot weerziens”. Want, zij konden u niet temmen, ze zullen u niet temmen, zoals gij het zo dikwijls gezongen hebt. Onder een milde herfstzon, de leeuwen-vlag op de kist, omringd met de afdelingsvlaggen van Sleidinge, Ertvelde, Evergem en het Meetjesland, klomk uit de trompet de zuivere klanken van zijn lied „De Vlaamse Leeuw”.

Daag Marcel!

3, 4 en 5 oktober te Middelkerke.

Vlaams-natinaal weekeinde

Begonnen in 1985 als een voorzichtige poging is het Vlaams-nationaal weekeinde van Middelkerke uitgegroeid tot een volwaardige en feestelijke driedaagse die aan onze kust niet onopgemerkt voorbijgaat.

Het begint reeds op vrijdag 3 oktober met een uitnodiging van VU-Westende die om 20 uur aan tafel gaat met de nieuwe VU-voorzitter Jaak Gabriëls en met burgemeester Julien Desseyn. Dit wordt zowat het eerste of openbare optreden van de nieuwe VU-voorzitter sinds zijn verkiezing.

Zaterdag 4 oktober begint reeds vrij vroeg om 10 uur met een doorlopende Boekenbeurs in 't Vlaams Huis, Onderwijsstraat 1 m.m.v. het Vlaams Boekenfonds en de EVA-tentoonstelling „Europa der Volkeren”.

Om 14 uur brengt Kindertheater Pe-

pijn „Het Wemmelwoud” in de Gemeentelijke feestzaal (org. VV).

Om 14u30 Middelkerke Anno 1900, Jef Desseyn vertelt aan de hand van dia's en foto's over het Middelkerke van rond de eeuwwisseling. De VVVG-organisatie gaat door in het cafetaria van het OCMW-bejaardentehuis De Ril aan de Sluisvaartstraat.

Om 17 uur start de derde Middelkerkse corrida, 10 km stratenloop vanuit de Kerkstraat (org. VUJO en MCV).

Om 20 uur is het tijd om de beentjes uit te gooien op een bal met show door Paul Bruna. Onder de titel Up z'n Westhoeks in zaal Casa del Mar in de Kerkstraat. Een organisatie van het plaatselijke VU-blad „Wij aan Zee”.

Zondag 5 oktober wordt de driedaagse besloten met een geleide natuurwandeling door de Warande-duinen om 14u30, verzamelen aan het Vlaams Huis (org. VTB-VAB).

Om 16u30 worden de prijzen uitgereikt van de tekenwedstrijd „Middelkerke 2000” met een toespraak door burgemeester Desseyn.

Dit boeiende weekeinde wordt afgesloten met een receptie aangeboden door de lijst Stem van het Volk. Deze activiteit gaat door in het Vlaams Huis, Onderwijsstraat 1 te Middelkerke.

Wie meer inlichtingen wenst over dit initiatief raden wij aan contact op te nemen met het Vlaams Huis 059/30.47.95.

WEST-VL.

OKTOBER

3 ZWEVEGEM: Brueghelmaal, gastspreker Toon Van Overstraeten. Verschoven naar 31 oktober.

4 MIDDELKERKE: Kindertheater Pepijn stelt voor: „Het wemmelwoud” voor kinderen van 5 tot 12j. Om 14u30 in de Gemeentelijke Feestzaal, Populierenlaan 37. Org. FVV-Middelkerke met steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

6 IZEGEM: Over reuma, door dr. Verbrugghe om 20 uur, Vlaams Huis (bovenzaal). Org.: FVV

Geslaagde herdenking van radio-pionier Juliaan Vandepitte

Zondag werd in Blankenberge onder massale belangstelling en op bijzonder stijlvolle wijze hulde gebracht aan Juliaan Vandepitte, pionier der radio in Vlaanderen en grondlegger van de Katholiek Vlaamse Radio Omroep.

Elias Dupon zegende het nieuwe heldenhuldezerkje ter nagedachtenis van radiopionier Juliaan Vandepitte in op het kerkhof van Blankenberge. (foto: Kristof De Backere)

De figuur van Juliaan Vandepitte werd in dit weekblad reeds uitvoerig beschreven door onze medewerker lic. Rik Verlinde. Zondag greep de officiële viering plaats.

In de St.-Amandskerk van Uitkerke ging abt Anselm Hoste voor in een eucharistie. De homilie werd gehouden door pater Pil. Hij benadrukte dat Juliaan Vandepitte, gewezen Frontsoldaat, een roerganger was in een nieuwe tijd en daarbij de meest progressieve techniek, de radio, niet schuwde.

Nadien werd op de begraafplaats van Blankenberge een nieuw heldenhuldezerkje ingezegend door Elias Dupon. IJzerbedevaartvoorzitter Paul Daels belichtte de rol die Juliaan Vandepitte gespeeld had en professor Vandepitte sprak namens de familie een dankwoord uit namens de familie.

Het VOS-Blankenberge en bovenal initiatiefnemer Karel Vandeborghe verdienen alle lof voor deze geslaagde herdenking. Vermelden we nog dat deze plechtigheid werd bijgewoond door de VU-mandatarissen Guido Van In, Jos Speybrouck, Ward Baert, Reinilde Verbruggen en Pol Van Den Driessche. Ook de nieuwe BRT-directeur van West-Vlaanderen, Tony Vanden Bosch, hield eraan aanwezig te zijn.

Feest bij VU-Munsterbilzen

Inwijding van een nieuwe vlag

Tijdens het voorbije weekeinde had voor de eerste maal te Munsterbilzen het ledenfeest plaats. Voorzitter Berno Schoenmakers en ondervoorzitter Fons Jackmaer waren echt in hun nopjes want alle stoelen en tafels in zaal „Bloemenhof” te Munster waren bezet.

Er werd niet alleen lekker gegeten maar de aanwezigheid van Toon Van Overstraeten was zeker een topscore. De spreekbeurt van „Toon” (kreeg wel een zetel in Munster) was buitengewoon boeiend en leerrijk.

Tijdens de avond werd ook het nieuwe vaandel ingewijd, door pater Meers, die de juiste en gepaste woorden naar de aanwezigen bracht, onder vorm van poëzie en het „doel van een vlag”. „Peter” Clement Huygen, gemeenteraadslid en mevr. Maria Hansen „Meter” hadden hun handen vol met het ontvangen van woorden en dank bij het uitdelen van „suiker-

bootjes” aan alle aanwezige. Ook de aanwezigheid van burgemeester en kamerlid Johan Sauwens, provincieraadslid en schepen Frieda Brepoels, schepen Jos Roebben en gemeenteraadslid Nico Plusquin werd ten zeerste op prijs gesteld.

Na het zingen van de Vlaamse Leeuw en slottoespraak door Berno Schoenmakers werd nog tot in de late en vroege uurtjes verder feest gevierd. (a.l.)

LIMBURG

OKTOBER

11 NEERHAREN-LANAKEN: 3° Vlaamse feestavond in zaal Nova (Staatsbaan 81) met als gastspreker Europarlementslid Willy Kuijpers. Org.: VU-Lanaken.

Aanbevolen huizen

Loodgieter Dakwerken Veranderingswerken ALPANROOF Amerikalei 237 2000 Antwerpen Tel. na 19 u.: 03-238.88.40 ZINK - LOOD - KOPER - P.V.C. WERKEN - NATUUR- EN ETERNITLIEIEN ASFALT - ROOFING - SHINGELS - SCHALIEN - DAKPANNEN SCHOUWEN - REINIGEN EN HERSTELLEN AFVOERBUIZEN - RIOLEN HANGGOTEN - BEKLEDEN VAN ZIJGEVELS EN CORNICHE PLASTIEK- EN GLASKOEPELS EN DAKRAMEN GRATIS PRIJSOPGAVE	PVBA BERT Assesteenweg 101, Ternat Tel. 02-582.13.12 VERDELER VOLKSWAGEN-AUDI	KOSTUUMS EN BROEKEN In maatwerk ZO'VEEL BETER meesterkleermaker Vermees STEENHOUWERSVEST 52 ANTWERPEN T. 231.35.83 	Juwelierszaak D. Duprez-Delbaere p.v.b.a. Bellegemstraat 22 8450 Bellegem (Kortrijk) tel. 056-22.07.41 EEN MODERNE ZAAK MET STANDING... EN TER TROUWE! Het ganse jaar door 10 % korting in aankoopwaardebons	
Guido NUYTTENS Longtinstraat 126 1090 Brussel SANITAIR — ZINK ROOFING LOODGIETERIJ GASVERWARMING Tel. 426.19.39	GELD Onmiddellijk te bekomen bij FRANS VAN MOORTER Vijfhuizen 6, Erpe Tel. 053-78.10.09 en 053-21.27.57	 STUDIO DANN 02-428.69.84 — Industriële fotografie — Mode/architectuur — Huwelijksreportages Leon Theodorstraat 36 1090 Brussel	DE PRIJSBREKER van het goede meubel Groenstraat 84, 2000 Antwerpen Tel. 03-236.45.31 Open van 10 tot 19 u. 30 Zondag en maandag gesloten	
KEUKENS - SANITAIR - VERWARMING VAN DER CRUYS Assesteenweg 240, Ternat Tel. 582.29.15 Toonzaal alle dagen open van 9-19 u. Zondag gesloten.	FRANSSSENS OPTIEK: Silhouette Marwitz Rodenstock Herentalsebaan 340, Deurne-Z. Tel. 03-321.08.96 Kerkstraat 44, Antwerpen Tel. 03-235.64.75	ESOX STAN PHILIPS Groothandel Hengelsport Panorama 36 1810 Wemmel Tel. 02-460.68.93 Import - Export	KLEDING LENDERS Sint-Damiaanstraat 41 Wommelgem Tel. 03-353.70.39 Dames-, heren- en kinderkleding	SIAM-import Uitzonderlijke aanbieding tot 31-12-'86 Kaarsen voor winkels en restaurants. Uitz. lage prijzen Int. Stationsstraat 70, 9120 Destelbergen 091/28.03.00 of 091/28.04.73
 n.v. de winneuyttendaele handelsdrukkerij typo - offset fabrikatie omslagen - zakomslagen migrostraat 128 9328 dendermonde-schoonaarde tel. 052-42.33.04 - 42.39.16	PVBA J. BORREMANS-COCK & KINDEREN Algemene Bouwondernemingen Gentsestraat 238 9500 Geraardsbergen Tel. 054-41.25.89 Wij bouwen voor u sleutel op de deur	GEORGES DE RAS PVBA Autocars, autobus, ceremoniewagens, begrafenisonderneming Hoogstraat 20, Lede Tel. 053-21.36.36	Houtzagerij DE ROOSE N.V. Algemene hout- en platenhandel Schaverij AFD.: NINOVE - 9400 Steenweg naar Aalst 496 Tel.: 053-66.83.86 AFD.: OKEGEM - 9471 Leopoldstraat 114 Tel.: 054-33.17.51 054-33.11.49	

Docent Frank Delmartino:

„Provincies nieuwe stijl aanmeten”

LEUVEN — Er beweegt wat, in en rond de provincies. Het 150-jarig bestaan van de Provinciewet werd opgeblazen tot een plechtige academische viering. En eergisteren werd aan de Leuvense universiteit een dag lang ge-colloquium-d over de „Provincies tussen gisteren en morgen”.

Meer belangstelling dus vanuit beleid en wetenschap, maar ook — zichtbaar voor elkeen — nieuwe provincieborden langsheen de wegen en een overvloed aan open deur-dagen, provinciale manifestaties enz. Het lijkt wel alsof die mufte, sluimerende, onbekende en onbeminde provincies heropleven.

MAAR met de ellebogen voel je reeds aan, dat het niet volstaat her en der met handvlegel en vuilblik wat stof te keren. De mufte reuk blijft hangen. Evenals het wrange gevoel dat deze regering en inzonderheid minister Nothomb van Binnenlandse Zaken andere doeleinden beogen met deze provinciale revival. Met name, de provincies als instrument hantieren in de strijd om de macht binnen het ene België te houden en aldus de Vlaamse en Franse Gemeenschapsvorming te dempen.

Over een en ander gingen we praten met Frank Delmartino, docent aan de afdeling Bestuurswetenschappen van de Leuvense universiteit. Hij was mede-initiatiefnemer van het reeds vermelde colloquium en samen met prof. R. Maes auteur van het pas verschenen boek „Provincies tussen gisteren en morgen”.

Onze eerste vraag laat zich uiteraard gemakkelijk raden...

Schone slaapsters?

WIJ: Vanwaar die toch vrij plotse heropflakking van belangstelling voor de provincies? Dat ijverig gegons rond de provinciale gouvernementsgebouwen?

F. Delmartino: „Vooraf past enig historisch perspectief. Steeds zijn onze provincies beschouwd als steunpilaren van de Belgische instellingen. In de zin van: België rust op 9 pijlers. Maar in de praktijk was dit niet zo.

Hierbij past onmiddellijk een onderscheid tussen enerzijds de provincie als administratieve omschrijving waarbij vooral de gouverneur — eigenlijk als kommissaris van de regering — in de kijker loopt, en anderzijds de provincie als beleidsniveau of bestuurlijke entiteit. In deze laatste functie wordt de provincie gedragen door verkiezingen, maar is ze stiefmoederlijk behandeld. In dit verband moet eraan herinnerd worden, dat onze lage landen lange tijd „Verenigde Provinciën” waren. Al de centrale overheden die we kenden — tijdens het Oostenrijks tijdperk, onder de Fransen, de Hollanders en zelfs na de onafhankelijkheid — bekeken de provincies met grote argwaan. Als mogelijke haarden van een weinig loyale houding ten opzichte van de machthebbers.

F. Delmartino: „Wil je de provincies valoriseren, dan moet je ze niet meer dingen laten doen maar moet je ze laten „schakelen”.”

Institutioneel werden de provincies dan ook erg beknot. Het bekendste voorbeeld hiervan is, dat de provincieraden niet vrij mochten vergaderen. Een maatregel die pas onlangs opgeheven werd.”

WIJ: Gefnuikt door de centrale overheden dommelden de provincies dus in. Wanneer kwam de kentering?

F. Delmartino: „De beknotting werd inderdaad ongeveer anderhalve eeuw met gelatenheid gedragen. De provincies waren ingedommelde instellingen, als een soort van — ik weet niet of het beeld wel helemaal juist is — schone slaapsters. Alle hervormingen gingen eraan voorbij. Zowel deze aan de top — staat, gemeenschappen en gewesten — als deze aan de basis, de nochtans fundamentele gemeentelijke hervormingen.

Tot dan plotseling, als een donderslag bij heldere hemel, het Gemeenschapspakt van 1977 kwam. De vraag werd gesteld: hoeven we de provincies nog wel? En bij deze vraagstelling doelde men niet op de gouverneur en de administratie, wel op

de provincie als beleidsniveau. Op dat ogenblik kwam tot uiting hoe onbekend en dus onbeminde, en hoe weinig geapprecieerd de provincies als bestuurlijke entiteit zijn.”

Schakelfunctie

WIJ: Maakt deze vaststelling de huidige belangstelling vanuit het beleid niet des te verdacht? Is er niet een trend voor provinciaal federalisme?

F. Delmartino: „Ik denk dat veel afhangt van de intenties die men de regering toedicht. Echt zware uitspraken zijn er niet. Wij

wanneer je centralisme wil mijden. Dit wilden we overigens steeds voor de Belgische staat. De Vlaamse mag deze ziekte niet overnemen.

Welnu, dan moet voor elk niveau de essentiële opdracht gepreciseerd worden. Zo is het de essentiële opdracht van het centraal niveau, de grote beleidsoriëntaties aan te geven en te normeren. De gemeenten moeten het beleid op lokaal vlak concreet gestalte geven, waar we trouwens nog lang niet aan toe zijn. Rest dan het intermediair niveau dat tegemoet komt aan de behoefte, de centrale opties op de lokale noden af te stemmen. Niet als een soort nieuwe macht die men er tussen schuift, wel als een instantie die als het ware bemiddelt tussen hetgeen men centraal wil en hetgeen men lokaal wenst te realiseren.”

WIJ: Provincies dus zonder eksklusieve bevoegdheidsomschrijving?

F. Delmartino: „De provincie moet niet noodzakelijk meer concrete taken gaan doen. Doe-taken noemt men dit in Nederland. Denken we aan onderwijsinstellingen, recreatieparken enz.

In dit verband is er zeker een historische verdienste. Maar wil je de provincies valoriseren, dan moet je ze niet nog meer dingen gaan laten doen maar moet je ze laten ordenen, plannen, coördineren. Zeg maar: schakelen. De eksklusieve bevoegdheidsomschrijving moet eerder een beperkt signaal zijn.”

WIJ: Gedaan met de omschrijving „wat van provinciaal belang is”?

F. Delmartino: „Zover wil ik niet gaan. Wat duidelijk van provinciaal belang is, kan wel degelijk door de provincie opgenomen worden. Het is trouwens opvallend hoe verschillend bepaalde taken als b.v. recreatievoorziening werden ingevuld. Waarmede de provincies overigens bewezen volwaardige gedecentraliseerde besturen te zijn.

Er moet gekeken worden naar wat waarachtig van provinciaal belang is. Denk b.v. aan sommige voorzieningen die duidelijk boven-lokaal zijn.”

Opnieuw binnenshuis

WIJ: Is het niet een feit, dat momenteel heel wat van deze boven-lokale voorzieningen losstaan van de provinciale beleidsstructuur, en als het ware de provincie uithollen?

F. Delmartino: „Wel, we hebben een soort ronde van Vlaanderen afgelegd. En het is ongelooflijk wat zich allemaal boven-lokaal afspeelt. Ook de centrale overheid gebruikt niet zelden de provincie als aktie-radius: provinciale welzijnscommissies, provinciale commissies voor openbaar vervoer, voor subregionale tewerkstelling, ontwikkelingsmaatschappijen enz.

Stuk voor stuk zijn deze boven-lokaal. Maar momenteel zijn ze niet geïntegreerd, niet betrokken in een en dezelfde visie. Wij zouden ze graag terug binnenshuis brengen, in wat we noemen „provincies nieuwe stijl”.

WIJ: Heeft een en ander niet te maken met het weinig doelmatig functioneren van de pro-

vincie, de ondoorzichtigheid en het gebrek aan democratische inslag?

F. Delmartino: „Inderdaad, vandaar dat ik de omschrijving „provincies nieuwe stijl” liet vallen. Zoals ze momenteel functioneren, kan het echt niet verder. Hun organisatiestructuur is absoluut verouderd.

Een fundamentele hervorming dringt zich op, in de lijn van onze hedendaagse democratische verzueringen. Kern is het valoriseren van de provincieraad. De leden hiervan moeten verkozen worden op basis van een programma. Vandaag moeten de provinciale programma's het al te zeer afleggen ten overstaan van de nationale programma's. Eigenlijk zouden beide verkiezingen moeten losgekoppeld worden. De kiezer moet weten wat een partij met zijn provincie voorheeft. De verkozenen van zijn kant moet weten, dat het niet langer volstaat jaarlijks een paar keren naar Hasselt of Brugge af te zakken.”

WIJ: U kan dus instemmen met een koppelen van de gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen?

F. Delmartino: „Ja, maar niet in de zin dat gemeente en provincie inhoudelijk gekoppeld worden. Wel omwille van pragmatische, zeg maar opportunistische redenen.

Maar om op de demokratizering terug te komen, uiteraard houdt deze een strakkere controle op de bestendige deputaties in. Deze zouden moeten functioneren als instanties die reëel ter verantwoording kunnen geroepen worden. Een organisatie dus die vergelijkbaar is met deze op gemeentelijk vlak.

Even belangrijk is dat de vele reeds vermelde instellingen in en rond het provinciegebeuren — de zogenaamde para-provinciale instellingen — opnieuw bij het democratisch gebeuren ondergebracht worden. Tot slot moet binnen de provincie zelf een veel soepeler administratieve werking ontstaan. Het is toch b.v. een anomalie dat er twee soorten personeel bestaan: dit van de provincie en rijkspersoneel.”

Nieuwe stijl

Voor docent Frank Delmartino hebben onze provincies dus zeker een zinvolle toekomst als intermediair niveau. Maar dan niet zoals ze vandaag functioneren.

Wel gemoderniseerd, intern op het vlak van de organisatie en door het betrekken van al hetgeen als para-provinciaal vrij rondfladdert. Extern door een waarachtige demokratisering. En dan hoopt onze gesprekspartner dat Vlaanderen niet in dezelfde ziekte vervalt als het aloude België, dat centraliserend alle lakens naar zich trok. Er moet ruimte zijn voor een beperkte maar actieve intermediaire schakel. Die iedereen ten goede komt. En de lokale dynamiek bevordert. (J.A.)

Het boek „Provincies tussen gisteren en morgen” van F. Delmartino en R. Maes verscheen bij de uitgeverij Kluwer, in de reeks „De politieke bibliotheek”. De prijs bedraagt 590 fr.

**MENSEN
VAN
BUONS**